

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Duy trì ngọn lửa để chiến thắng !!!

Từ hơn 10 năm nay, đã có nhiều cuộc biểu tình tập thể nổ ra tại Việt Nam. Nhưng xem ra cuộc biểu tình hôm 05-03 mới rồi đã nhận được nhiều phản ứng trước và sau khá trái ngược nhau.

Lời kêu gọi tổng biểu tình đã được cất lên trước đó khoảng một tháng, ngỏ với toàn thể đồng bào VN trong và ngoài nước, bởi một tổ chức mới toanh mang danh là Tập Hợp Quốc Dân Việt, một tổ chức không thấy ghi tên ai là lãnh đạo, ai là thành viên cả. Tuy nhiên, nội dung lời kêu gọi thì quá rõ ràng. Nó nêu lên lý do: “*Tổ quốc Việt Nam đang đứng trước hiểm họa suy vong. Dân tộc Việt Nam đang đối diện nguy cơ diệt chủng! Những nguy cơ này là kẻ cận và rõ nét! Đó là bọn giặc ngoại xâm Trung Hoa với mộng bành trướng đã và đang xâm chiếm nước ta như họ từng chiếm Tân Cương, Tây Tạng, Nội Mông. Đó cũng là do bọn nội thù vong nô, phản quốc đã từng dâng đất, dâng biển cho giặc Tàu và hiện nay đang cúi đầu cam nhận làm tôi mọi cho ngoại bang để đổi lấy địa vị và quyền lợi riêng tư. Hai loại giặc nội thù và ngoại xâm cấu kết nhau để đàn áp, bóc lột, tước đoạt mọi quyền tự do, quyền làm người của dân Việt chúng ta*”. Nó xác định 3 mục tiêu: “*Cứu nguy Tổ quốc - Bảo vệ sự sống còn của nòi giống Việt - Giành lại độc lập, tự do, dân chủ và công lý*”. Nó đề nghị thời điểm và thời biểu xuống đường: “*Đồng loạt biểu tình ôn hòa trên toàn quốc suốt năm 2017 trong tất cả các ngày Thứ bảy, Chúa nhật và ngày lễ, khởi đầu từ Chúa nhật ngày 5 tháng 3*”. Sau đó chừng 3 tuần, ngày 25-02-2017, xuất hiện trên mạng bản “*Hướng dẫn 16 điểm Tập Hợp Quốc Dân Việt biểu tình ôn hòa toàn diện suốt năm 2017*” với chữ ký của Linh mục Nguyễn Văn Lý, tự giới thiệu như người hiệp thông hướng dẫn. Tường không có gì rõ ràng hơn.

Ngay lập tức, đồng bào hải ngoại nhiều nơi đã hưởng ứng và lên kế hoạch biểu tình hiệp thông vào chính cùng ngày với quốc nội. Chẳng hạn “*Khối 8406 hoạt động Hoa Kỳ phối hợp với Hội HO San Francisco cùng các Hội đoàn thuộc Vùng Vịnh và Miền Bắc Cali sẽ tổ chức rầm rộ một cuộc Biểu tình trước Lãnh sự quán Việt Cộng và sau đó sẽ biểu tình tuần hành đến Tổng Lãnh sự quán Trung Cộng tại San Francisco để cùng đồng bào quốc nội lên án bá quyền Trung Cộng và tay sai là bạo quyền Việt Cộng. Chúng tôi đã nhận được sự ghi danh tham gia tích cực từ các Cộng đồng Người Việt, các Tổ chức, đoàn thể và cá nhân thuộc : Bắc California, San Jose, Milpitas, Hayward, Oakland, San Rafael, San Francisco, Marin County, Sacramento*”. Hoặc “*Tập Hợp Quốc Dân Việt Vancouver Canada sẽ tổ chức cuộc biểu tình trước Lãnh Sự quán VC vào Ngày Thứ Bảy 4-3-2017 từ 12:00pm đến 2:00pm*”. Hội đồng Liên kết Quốc nội Hải ngoại, ngày 03-03-2017, cũng ra Lời Kêu gọi: “*...Đáp ứng đòi hỏi cấp thiết của lịch sử, nhiều vị lãnh đạo tinh thần, nhân sĩ trí thức, chiến sĩ dân chủ, dân oan đòi đất, đồng bào trong nước và hải ngoại đã thành lập những tổ chức đấu tranh, liên kết thành các phong trào Quốc Dân Việt kế tục Diên Hồng hào khí, Lam Sơn khởi nghĩa, Tây Sơn nổi dậy năm xưa để diệt ngoại thù xâm lược và nội thù bán nước. Riêng LM Nguyễn Văn Lý đã kêu gọi đồng bào khắp nơi đồng loạt biểu tình ôn hòa liên tục trong những ngày Chủ Nhật kể từ mùng 05 tháng 03 nhằm nói lên quyết tâm và nguyện vọng của toàn dân. Trước tình hình bi thảm nguy cấp của đất nước, trước sự ngoan cố của tập đoàn cai trị cộng sản VN, Hội Đồng LKQNHVN hoàn toàn ủng hộ các cao trào tranh đấu nói trên, nhiệt liệt hỗ trợ cuộc tổng biểu tình ngày 5-3-2017 và những ngày kế tiếp...*”. Gần đến ngày đã định, cũng bất ngờ xuất hiện lời ủng hộ của hai nhân vật hải ngoại đang gây xôn xao dư luận là ông Đào Minh Quân, kẻ từ lâu tự xưng là thủ tướng và ông Trịnh Xuân Thanh, kẻ bị Hà Nội nói là đang truy nã.

Trong nước, kẻ chú tâm nhiều nhất đến cuộc tổng biểu tình chính là nhà cầm quyền CS. Như thường lệ, dù biết nhân dân luôn biểu tình ôn hòa (ngoại trừ mấy cuộc biểu tình bạo loạn tại Bình Dương tháng 5-2014 do chính công an giật dây), mà lần này cụ thể nhắm vào công ty Formosa, tên tội phạm môi trường đang gây hại cho cả nước, và dù có nghe lời nhún nhường hy vọng của THQDV: “*Với sự đoàn kết, kiên trì trong ôn hòa của tất cả đồng bào, nhà cầm quyền sẽ không thể đàn áp hoặc làm ngơ trước nguyện vọng chính đáng. Chúng ta tin rằng họ cũng là người VN, sớm hay muộn họ cũng nhận thức được những nguy cơ của Tổ quốc*”, cái não trạng độc tài toàn trị của Hà Nội vẫn cứ là ngăn chặn và đàn áp. Lệnh báo động ban ra toàn quốc. Từ mấy hôm trước giờ G, những ai từng tham gia các cuộc biểu tình hay các hoạt động nhân quyền dân chủ ở Hà Nội, Sài Gòn và nhiều thành phố khác đều bị canh gác chặt chẽ. Tại Huế, ở các giáo xứ mà linh mục Nguyễn Văn Lý từng cai quản và gieo tinh thần tranh đấu như Nguyệt Biều, An Truyền, công an cũng chẳng bỏ sót. Riêng vị tu hành này thì ngay trưa ngày 04-03, đang khi đơn độc biểu tình trong khuôn viên Nhà Hưu dưỡng-Tòa Giám mục Huế, thì đã bị gần 20 công an thường phục (thậm chí quần cụt) từ ngoài xông vào cướp đoạt lá cờ ngũ sắc mà ông cầm trên tay và hai khẩu hiệu “*Chống Giặc Tàu – Đất Việt Của Người Việt*” ghim trên áo; chúng lại còn xô đẩy ông vào phòng cách thô bạo.

Vào đúng hôm 05-06, đã nổ ra nhiều cuộc biểu tình lớn nhỏ tại Nghệ An, Hà Tĩnh, Buôn Mê Thuột, Biên Hòa, Sài Gòn, Thủ Đức.... Sài Gòn và BMT bị đàn áp ngay lập tức. Khoảng vài trăm người –đa phần là những khuôn mặt trẻ và lạ– tụ tập trước Nhà thờ Đức Bà với khẩu hiệu “*Formosa rút khỏi VN*”, “*Người Việt không giết người Việt*”... đã nhanh chóng bị các lực lượng sắc phục lần lượt thường phục (trong đó có tên Phó bí thư Thành đoàn HCM kiêm chủ tịch Hội Liên hiệp Thanh niên) bắt lên xe buýt chở về các đồn công an phường tra tấn đánh đập. Có người còn cho rằng giữa đám đàn áp đó có những kẻ nói tiếng Tàu. Nếu đúng thế thì đây là vấn đề rất nghiêm trọng và cần phải được theo dõi cũng như quyết liệt lên tiếng. Chỉ có cuộc biểu tình tại Nghệ An của hai giáo xứ do 2 LM Đặng Hữu Nam và Nguyễn Đình Thực phối hợp tổ chức là đông đảo (đến cả 5000 người) và không bị đàn áp. Rồi cuộc biểu tình do các giáo dân Đông Yên tự động tổ chức ngay trước đại bản doanh Formosa Hà Tĩnh cũng được sự để yên của lực lượng công an lẫn quân đội vốn xem ra chỉ lo trấn giữ dinh lũy của kẻ thù.

Đang khi đó, thì trên mạng, nhiều “*anh hùng bàn phím*” lên tiếng: “*Tôi tôn trọng quyền biểu tình của tất cả mọi người nhưng không đồng tình với lời kêu gọi biểu tình vu vơ từ hôm 5/3 từ những người ẩn mặt... Nếu không có người tổ chức công khai chịu trách nhiệm, không có kế hoạch rõ ràng thì những người tham gia có nguy cơ không được bảo vệ khi bị hành hung,*

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01 ➤ Duy trì ngọn lửa để chiến thắng !!!
- Trg 03 ➤ Lời Kêu gọi biểu tình ôn hòa đồng loạt trên toàn quốc mỗi...
-Tập hợp Quốc dân Việt.
- Trg 04 ➤ Bản Lên tiếng-Quốc tế Phụ nữ 8: Cùng hướng về những...
-20 Tổ chức+50 Phụ nữ...
- Trg 06 ➤ Đơn Tố cáo cách hành xử của chính quyền tỉnh Nghệ An...
-Lm Nguyễn Đình Thục.
- Trg 09 ➤ Tuyên cáo phản đối nhà cầm quyền cấm tổ chức Ngày lễ...
-Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy.
- Trg 10 ➤ Đơn trình báo v/v công an chùng lén đánh đập và cướp...
-Mục sư Nguyễn Trung Tôn.
- Trg 11 ➤ Thư gửi công an tỉnh Thừa Thiên-Huế.
-Lm Nguyễn Hữu Giải.
- Trg 12 ➤ Cách mạng dân chủ VN và sứ mạng Công giáo.
-Lê Anh Hùng.
- Trg 13 ➤ "Không có chữ Gạc Ma nào trong sách giáo khoa".
-Trần Trung Hiếu.
- Trg 15 ➤ Chính phủ từ chối "nợ riêng", doanh nghiệp nhà nước sẽ đưa...
-Phạm Chí Dũng.
- Trg 16 ➤ Nhóm lợi ích hốt tiền từ dự án 'bánh vẽ', nhà nước và nhân...
-Mai Anh.
- Trg 18 ➤ Formosa Hà Tĩnh tiếp tục đầu độc biển miền Trung.
-Cali Today – VN Thời Báo.
- Trg 20 ➤ Hậu Formosa. Những lời hứa dối trá của nhà cầm quyền.
-Lê Dung.
- Trg 22 ➤ Trồng người.
-Phương Vũ Võ Tam Anh.
- Trg 23 ➤ Sinh viên ơi, hãy đứng lên!
-Chân Trời Mới.
- Trg 24 ➤ Khi con người giữ lại.
-Nhạc sĩ Tuấn Khanh.
- Trg 25 ➤ 08-03: Kêu gọi tự do cho các phụ nữ đấu tranh bị giam cầm.
-Đài VOA phỏng vấn.
- Trg 27 ➤ Dự âm biểu tình ngày 05-03.
-Nguyễn Tường Thụy.
- Trg 28 ➤ Được và mất sau cuộc biểu tình ngày 05-03-2017.
-Kính Hòa RFA.
- Trg 31 ➤ Giáo dân Đông Yên kiên trì biểu tình chống Formosa.
-Đài RFA và đài VOA.
- +++++

câu lưu. Tôi cũng không chấp nhận ai đó sử dụng phong trào đấu tranh cho những lợi ích đằng sau của những nhóm nào đó." Hoặc "THQDV là tổ chức nào? Sao mình chưa nghe tên bao giờ? Có to và oai như "Liên minh Dân tộc VN tự quyết" không? Sao đến giờ này những người xuống đường biểu tình bị bắt, bị đánh đập mà chẳng thấy thằng nào đại diện cho tổ chức này ra mặt để nói với bà con một vài câu cho an lòng vậy? Hay là muốn chơi trò "đem con bỏ chợ"?... Mình tôn trọng ý kiến mọi người về việc xuống đường biểu tình... Mình chỉ tức giận vì họ bị lợi dụng mà thôi".

Đáp lại là những tiếng nói khác: "Các bạn hãy ngưng việc xem người tham gia biểu tình sáng nay là ngu, là bị lợi dụng, bị lôi kéo đi, vì đây chính là lý lẽ mà CS vẫn chụp cho các cuộc biểu tình. Người dân họ đơn thuần lắm. Thấy việc gì nên thì họ làm thôi. Và họ cũng biết biểu tình là sẽ bị đánh, bị bắt mà. Họ không "thông minh" để tính toán rằng phải là nhóm nào "uy tín" kêu gọi họ mới tham gia. Đơn thuần, họ chờ đợi một thời gian và địa điểm để quy tụ lòng yêu nước. Mà cả năm ròng, các hội nhóm "có uy tín" mãi lo chuyện LỚN, đấu đá nhau hoài, có thêm đóai hoài gì đến lòng dân đâu! Tôi yêu lắm sự tự phát của người dân SG sáng nay. Cứ việc gì phải thì làm. Còn ai muốn mưu đồ ra sao thì trước sau cũng bị dẹp bỏ thôi". Hoặc "Thay vì tức giận, bạn hãy cảm ơn tổ chức THQDV ảo này, vì họ dạy cho dân VN hãy tự đứng lên bằng đôi chân của mình, đừng mong chờ ai cứu, vì đấu tranh đòi biến sạch là cho chính chúng ta. Hôm nay mình rất xúc động khi thấy người dân xuống đường biểu tình nhưng không có những gương mặt nổi cộm cán trong làng dân chủ". Hoặc "Khắp nơi xuống đường biểu tình đã thể hiện đúng tinh thần THQDV. Nếu có ai ra mặt nhận là đại diện THQDV mà thấy bất xứng thì tẩu thoát ngay nhưng hãy tiếp tục chiến dịch như hôm nay và mạnh hơn nữa để toàn dân tham gia vì mục tiêu Fomosa và xóa bỏ độc tài – chống Trung Cộng xâm lược". Hoặc "Không nên nói là Cha Lý hay người hôm nay đi biểu tình là bị lợi dụng. Nghe kỹ bài pv Cha Lý thì Cha giải thích cũng rõ ràng lắm, và đọc FB của đa số người tham gia thì họ tình nguyện và có ý thức chứ ko phải vì bị xúi dục đâu". (Trích dẫn từ Bauxite VN)

Dù sao, vào buổi chiều tối, chính những anh chị em hoạt động từng lên tiếng phản đối cuộc biểu tình ban sáng đã tập trung lại đi đến sân vận động Tao Đàn (nơi công an bắt những biểu tình viên đưa về đây) để đòi người. Như thế, sự thành công của cuộc biểu tình hôm 05-03 chính là ý thức công dân đã đến lúc nở rộ. Biết mình là con người, là công dân, tự chịu trách nhiệm về cuộc đời mình, về đất nước mình. Xác tín mình những người thay đổi xã hội, nên ai kêu gọi cũng được, không chờ lãnh tụ đem đến tự do, chỉ biết cố gắng liên kết thành từng nhóm nhỏ (teamwork) và khi có cơ hội là thẳng thắn và mạnh dạn lên tiếng. Bởi lẽ mọi lời kêu gọi biểu tình chống CS trong lúc này đều là chính đáng và đáng hưởng ứng. Vì phải nói phương tiện đấu tranh hữu hiệu nhất hiện thời là biểu tình (càng đông đảo và rộng khắp thì càng hữu hiệu). Hãy xem các nước Đông Âu.

Và cũng chính lúc này đây, vai trò các lãnh đạo tinh thần và các cộng đoàn tôn giáo có tổ chức chặt chẽ rất quan trọng. Nhân đây, xin trích lại lời của Hồng y Tomasek, Tổng Giám mục thành Praha, kiêm Giáo chủ Công giáo miền Bohemia, Tiệp Khắc, công bố ngày 21-11-1989, trước 200.000 người biểu tình tại Praha: "...Bây giờ cần phải ra tay hành động. Chúng ta cần có một chính phủ dân chủ, nếu không thì chúng ta không thể nào thành công trong việc chặn đứng những tai họa về môi sinh và những tai ương khác. Tất cả những người có điều kiện muốn nói với chúng ta, họ phải được phát biểu tự do, để chúng ta chọn lựa từ nơi họ một chính phủ cùng tiến bước với chúng ta chứ không phải chống lại chúng ta. Chính vì thế tất cả chúng ta bây giờ đều có trách nhiệm đối với thời điểm hiện tại và tương lai của chúng ta và con em chúng ta. Các bạn thân mến, chúng tôi hợp sức với các bạn là những người đang kêu gào công lý cho tất cả mọi người".

BAN BIÊN TẬP

Cái kết có hậu (Babui, DCVonline.net)

TẬP HỢP QUỐC DÂN VIỆT LỜI KÊU GỌI

**Biểu tình ôn hòa đồng loạt trên toàn quốc mỗi ngày Chúa nhật hoặc các ngày nghỉ trong suốt năm kể từ 05-03-2017
.....Việt Nam 05-02-2017.....**

Kính thưa quốc dân, đồng bào trong và ngoài nước

Tổ Quốc Việt Nam đang đứng trước hiểm họa suy vong. Dân Tộc Việt Nam đang đối diện nguy cơ diệt chủng! Những nguy cơ này là kẻ cận và rõ nét!

Đó là bọn giặc ngoại xâm Trung Hoa với mộng bành trướng đã và đang xâm chiếm nước ta như họ từng chiếm Tân Cương, Tây Tạng, Nội Mông.

Đó cũng là do bọn nội thù vong nô, phản quốc đã từng dâng đất, dâng biển cho giặc Tàu và hiện nay đang cúi đầu cam nhận làm tôi mọi cho ngoại bang để đổi lấy địa vị và quyền lợi riêng tư.

Hai loại giặc nội thù và ngoại xâm câu kết nhau để đàn áp, bóc lột, tước đoạt mọi quyền tự do, quyền làm người của dân Việt chúng ta.

Đồng bào đã nhìn thấy rõ trong mấy năm qua việc Trung Hoa chiếm các quần đảo, xây căn cứ quân sự, ngang nhiên cho tàu bè kiểm soát cả hải phận Việt Nam, công khai thăm dò và khai thác dầu mỏ ở thềm lục địa Việt Nam, đánh chìm tàu và giết chết ngư dân Việt.

Trên đất liền, bọn nội thù cho phép giặc ngoại xâm chiếm cứ những vùng đất chiến lược, đưa hàng chục ngàn thanh niên Tàu sang cư ngụ, làm việc; gọi là công nhân, nhưng thực chất là những binh sĩ trá hình để **ém quân** chờ cơ hội chiếm đóng.

Những bằng cứ rõ rệt nhất là bọn nội thù cho phổ biến lá cờ Trung Cộng với 1 sao lớn và 5 ngôi sao nhỏ bao quanh như để tượng trưng cho năm thuộc quốc Mãn Châu, Mông Cổ, Tân Cương, Tây Tạng và VN. Hoặc trên những trang sách giáo khoa bậc tiểu học với hình ảnh lá cờ Trung Cộng kèm những hình ảnh sinh hoạt của người Tàu.

Việt Nam có văn hoá, ngôn ngữ, tập quán hoàn toàn khác với Trung Hoa, Người Việt không hề có nguồn gốc Trung Hoa như bọn xâm lược Trung Hoa và Việt gian láo lếu tuyên bố.

Tổ Quốc Lâm Nguy! Dân Tộc bên bờ Diệt Vong!

Người Việt Nam với hơn 4000 năm lịch sử oai hùng từng chiến

thắng vẻ vang giặc xâm lăng phương Bắc.

Nếu giặc Tàu chiếm đóng, cả dân tộc chúng ta sẽ trở thành nô lệ và chắc chắn sẽ bị **tiêu diệt dần mòn**. Chúng ta đành làm ngơ, chịu đựng sự nhục nhã làm tôi mọi cho giặc được sao?

Phải làm điều gì để cứu nguy tổ quốc? Tất cả mọi tầng lớp dân Việt, các tổ chức, đoàn thể, tôn giáo. Hãy đứng lên.

Tập Hợp Quốc Dân Việt kêu gọi đồng bào trong năm 2017, **cùng đồng loạt biểu tình ôn hòa trên toàn quốc trong tất cả các ngày Thứ Bảy, Chúa Nhật và ngày lễ, khởi đầu từ Chúa Nhật ngày 5-3-2017** để nói lên Một Ý Chí, Một Quyết Tâm nhắm vào 3 mục tiêu:

Cứu Nguy Tổ Quốc - Bảo Vệ Sự Sống Còn của Nòi Giống Việt - Giành lại Độc Lập, Tự Do, Dân Chủ và Công Lý.

Chúng tôi cũng tha thiết kêu gọi những người yêu nước đang làm việc trong bộ máy Công Quyền hay Quân Đội, Công an hãy chọn đứng chung với Quốc Dân Đồng Bào trong sự nghiệp cứu nước.

Chúng ta sẽ khởi động cuộc biểu tình ôn hoà trên toàn quốc vào ngày Chủ Nhật 5 tháng 3, 2017 và sẽ tiếp tục biểu tình trong những ngày Chủ Nhật hay **ngày Lễ** suốt cả năm.

Với sự đoàn kết, kiên trì trong ôn hoà của tất cả đồng bào, nhà cầm quyền sẽ không thể đàn áp hoặc làm ngơ trước nguyện vọng chính đáng. Chúng ta tin rằng họ cũng là người VN, sớm hay muộn họ cũng nhận thức được những nguy cơ của Tổ Quốc.

Toàn thế giới sẽ nhìn về chúng ta thông cảm và yểm trợ chúng ta.

Kính mong toàn thể Quốc Dân Việt trong và ngoài nước nhiệt tình tham gia. Xin luôn Hiệp Thông cầu nguyện đêm ngày cho Tổ Quốc và Dân Tộc.

Trân trọng kính chào và cảm ơn tất cả.

Việt Nam, ngày 05-02-2017.

Tập Hợp Quốc Dân Việt

Email : thqdvtk21@gmail.com

+++++

LỜI KÊU GỌI YỀM TRỢ PHONG TRÀO TRANH ĐẤU Đòi TỰ DO TÔN GIÁO, TỰ DO DÂN CHỦ, NHÂN QUYỀN, Đòi CÔNG LÝ MÔI TRƯỜNG VÀ CHỐNG BẤT CÔNG XÃ HỘI

Nhận định rằng:

1. Đất nước chúng ta đang trải qua một thời kỳ hết sức đen tối, quyết định sự sống còn của cả dân tộc. Chúng ta đã và đang mất nước từng bước một vào tay đế quốc mới là Trung Cộng, kẻ thù truyền kiếp của dân Việt. Trong lúc đó, tập đoàn cộng sản VN tự nguyện làm tay sai chư hầu, tiếp tay để quốc Trung Cộng, phản dân hại nước.

2. Tại miền Trung, đồng bào đã đứng lên đòi công lý sau thảm họa môi trường, đòi đền bù những thiệt hại to lớn do công ty Formosa cấu kết cùng quan tham nhà nước gây ra. Tuy nhiên, nhà cầm quyền cộng sản vẫn cố tình bao che thủ phạm, ngăn cản, trù dập, bắt bớ những đồng bào tranh đấu trong ôn hòa.

3. Nhà cầm quyền cộng sản VN gia tăng đàn áp, sách nhiễu các chức sắc và tín đồ các tôn giáo độc lập chân truyền, thực hiện chủ nghĩa cộng sản vô thần, bịt miệng tiếng nói của lương tâm, của tinh thần đang mạnh mẽ cất lên từ lòng các Giáo hội.

4. Nhà cầm quyền gia tăng đánh đập, bắt bớ, giam cầm những nhà đấu tranh cho dân chủ, nhân quyền, cho môi trường, cho công bằng xã hội, đã áp đặt những bản án bất công phi lý, nhằm triệt tiêu các phong trào nông dân, ngư dân, công nhân và các tổ chức xã hội dân sự độc lập.

5. Đáp ứng đòi hỏi cấp thiết của lịch sử, nhiều vị lãnh đạo tinh thần, nhân sĩ trí thức, chiến sĩ dân chủ, dân oan đòi đất, đồng bào trong nước và hải ngoại đã thành lập những tổ chức đấu tranh, liên kết thành các phong trào Quốc Dân Việt Nam kế tục Diên Hồng hào khí, Lam Sơn khởi nghĩa, Tây Sơn nổi dậy năm xưa để diệt ngoại thù xâm lược và nội thù bán nước. Riêng LM Nguyễn Văn Lý đã kêu gọi đồng bào khắp nơi đồng loạt biểu tình ôn hòa liên tục trong những ngày Chủ Nhật kể từ mùng 05 tháng 03 nhằm nói lên quyết tâm và nguyện vọng của toàn dân.

Trước tình hình bi thảm nguy cấp của đất nước, trước sự ngoan cố của tập đoàn cai trị cộng sản Việt Nam, Hội Đồng Liên Kết Quốc Nội Hải Ngoại Việt Nam:

1. Hoàn toàn ủng hộ các cao trào

ĐƠN TỐ CÁO

Cách hành xử của chính quyền tỉnh Nghệ An đối với người dân khởi kiện công ty Formosa

.....*Lm Nguyễn Đình Thục 03-03-2017*.....

Kính gửi:

- Chính phủ nước Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam
- Ban Tôn giáo Chính phủ
- Ủy ban nhân dân tỉnh Nghệ An
- Viện Kiểm sát ND tối cao tại Hà Nội
- Bộ Công an
- Viện Kiểm sát ND tỉnh Nghệ An
- Sở Công an tỉnh Nghệ An

Kính thưa quý cơ quan,
Tôi là Linh mục Gioan Baotixta Nguyễn Đình Thục, sinh ngày 10-4-1978, CMND số 182359543, cấp ngày 24-11-2015, nơi cấp: công an tỉnh Nghệ An. Tôi đang quản xứ Song Ngọc thuộc địa bàn xã Quỳnh Ngọc, huyện Quỳnh Lưu, tỉnh Nghệ An.

Trước tiên, tôi xin gửi đến quý cơ quan lời chào trân trọng. Sau đây tôi trình bày sự việc diễn ra vào ngày 14 tháng 2 năm 2017 tại địa bàn tỉnh Nghệ An. Với tư cách đại diện những người dân ở ba xã Quỳnh Ngọc, Sơn Hải và Quỳnh Thọ thuộc tỉnh Nghệ An tham gia khởi kiện Công ty Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh, tôi cũng sẽ nêu rõ quan điểm và yêu cầu đối với quý cơ quan.

TƯỜNG TRÌNH SỰ VIỆC

1. Thảm họa môi trường và thiệt hại của chúng tôi đều do Công ty Formosa gây ra

Vào tháng 04-2016, báo chí và dư luận phát hiện Công ty Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh (sau đây gọi là "Công ty Formosa") đã xả nước thải chứa độc tố phenol và xyanur ra biển, làm cá chết hàng loạt, bắt đầu từ khu kinh tế Vũng Áng, thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh, sau đó lan rộng và gây thiệt hại lớn về môi trường, đời sống nhân dân, hoạt động kinh doanh của các doanh nghiệp và an ninh trật tự tại bốn tỉnh miền Trung, bao gồm: Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên-Huế. Những người ngư dân ven biển chúng tôi thuộc huyện Quỳnh Lưu, Nghệ An, cũng đã bị ảnh hưởng rất lớn về đời sống kinh tế và sức khỏe.

Vào ngày 18-06-2016, người đại diện theo pháp luật của Công ty Formosa là ông Chủ tịch Hội đồng quản trị Trần Nguyên Thành đã công bố Văn bản số 1606101/CV-FHS về "sự cố môi trường tại các tỉnh miền Trung Việt Nam", trong đó thừa nhận và xác nhận cụ thể trách nhiệm của Công ty Formosa trong thảm họa này.

Sự việc đã được đại diện Chính phủ Nước Cộng hòa XHCN Việt Nam là ông Bộ trưởng Mai Tiến Dũng, Chủ nhiệm Văn phòng Chính phủ, thông báo và xác nhận trong buổi họp báo công khai và chính thức với báo giới vào chiều ngày 30-06-2016.

Quan trọng hơn, các cơ quan chính quyền tỉnh Nghệ An cũng đã công nhận điều đó. Cụ thể là ngày 27/10/2016, Sở Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn tỉnh Nghệ An đã đưa ra Báo cáo số 2791/ SNN-CCTS về thiệt hại của người dân do Công ty Formosa gây ra. Ngày 02-11-2016, ông Nguyễn Hữu Cầu, Giám đốc Công an tỉnh Nghệ An, Đại biểu Quốc hội tỉnh Nghệ An đã báo cáo trước Quốc hội rằng Nghệ An cũng bị thiệt hại nặng nề trong thảm họa này.

Tin tưởng vào lời hứa của Chính phủ về việc chi trả bồi thường thiệt hại từ Công ty Formosa, các nạn nhân chúng tôi đã gửi đơn đề nghị Chính phủ chi trả tiền bồi thường. Tuy nhiên, sau hơn bốn (4) tháng, chúng tôi vẫn chưa nhận bất cứ khoản tiền bồi thường nào, ngay cả một thư hồi đáp tối thiểu để chứng tỏ Chính phủ quan tâm đến thiệt hại của người dân cũng không có.

2. Sự kiện ngày 14-2-2017

Sự im lặng của Chính phủ và chính quyền địa phương trước mọi thỉnh cầu hợp lý của nạn nhân cho thấy thái độ vô trách nhiệm và xem thường dân của nhà cầm quyền. Vì vậy, hơn 600 nạn nhân ở ba xã Quỳnh Ngọc, Sơn Hải và Quỳnh Thọ thuộc tỉnh Nghệ An đã quyết định khởi kiện Công ty Formosa để đòi công lý cho mình dù thừa biết sự bao che mà các cấp chính quyền vẫn dành cho kẻ thủ phạm này.

Chúng tôi khẳng định rằng khởi kiện dân sự là quyền cơ bản của người dân theo luật định. Khoản 1, Điều 4 của Bộ luật Tố tụng Dân sự ban hành ngày 25-11-2015 có hiệu lực từ ngày 01-06-2016 quy định như sau: "*Cơ quan, tổ chức, cá nhân do Bộ luật này quy định có quyền khởi kiện vụ án dân sự, yêu cầu giải quyết việc dân sự tại Tòa án có thẩm quyền để yêu cầu Tòa án bảo vệ công lý, bảo vệ quyền con người, quyền công dân, bảo vệ lợi ích của Nhà nước, quyền và lợi ích hợp pháp của mình hoặc của người khác.*"

Dưới đây chúng tôi tường thuật lại

toàn bộ sự việc chính quyền tỉnh Nghệ An ngăn cản và tấn công bằng bạo lực các nạn nhân đi kiện Công ty Formosa ngày 14-2-2017 như sau:

Vào tối ngày 13 tháng 2, các nạn nhân thuê xe để chuẩn bị khởi hành sáng hôm sau. Đoàn xe trên đường vào Song Ngọc thì bị công an chặn tại ngã tư cầu Giát.

Vào sáng ngày 14 tháng 2, một số xe nổ lực chạy vào Song Ngọc, nhưng lực lượng công an đe dọa và tìm mọi cách ngăn chặn không cho các xe vào. Thấy tình hình khó khăn, bà con quyết định đi bằng xe máy. Tuy nhiên, hơn 100 người không có xe máy đã chọn phương cách đẩy can đảm là đi bộ, nhất quyết không chịu ở nhà. Chỉ khoảng 10 người già sức khỏe yếu phải ở lại.

Khoảng 7g30, đoàn người đi kiện xuất phát từ Nhà thờ Giáo xứ Song Ngọc trong niềm hân hoan, sau khi đã cầu nguyện, nhận phép lành và mỗi người nhận chuỗi Mân Côi làm hành trang đi đường. Ban đầu cảnh sát giao thông cố gắng dẹp đường để việc di chuyển của đoàn người đi kiện được thuận lợi.

Đến cầu Giát, ông Nguyễn Đức Hải - Phó giám đốc Công an tỉnh Nghệ An - xuất hiện, chấp thuận cho chúng tôi thuê một chiếc xe chở 30 người đi, và yêu cầu số người còn lại (khoảng 70 người) không có xe quay về. Tuy nhiên, chỉ hai bà mẹ có con nhỏ chịu quay về, số còn lại tiếp tục đi bộ. Các xe ô-tô và xe máy đều đi với vận tốc rất chậm, để chờ và hỗ trợ người đi bộ. Đoàn người đi trong ôn hòa, trật tự và đầy niềm vui, với sự chào đón của bà con dọc theo lối đường.

Khoảng 12g trưa, đoàn người đi kiện dừng ăn trưa và nghỉ ngơi tại Giáo xứ Yên Lý. Khoảng 14g15, sau giờ kinh chung tại Nhà thờ Yên Lý, mọi người lên đường tiếp tục cuộc hành trình.

Khoảng 16g, đoàn người đi kiện đến đoạn đường cách Trạm 5, xã Diễn Hồng, huyện Diễn Châu chừng 1 km, thì thấy rất nhiều công an giao thông, trong đó có ông Cao Minh Phượng - Trưởng phòng CSGT tỉnh Nghệ An - đứng phân luồng giao thông và tìm cách tách đoàn đi kiện sang một bên riêng biệt.

Khi đến Trạm 5, xã Diễn Hồng, huyện Diễn Châu, công an dùng gậy chuyên dụng uy hiếp và ép mọi người tập trung vào một bãi đất trống bên đường. Khi tôi - Linh mục Nguyễn Đình Thục - đến nơi thì ông Phan Đình Sửu, công an tỉnh Nghệ An, giới thiệu ông Giám đốc Công an tỉnh Nghệ An là Nguyễn Hữu Cầu với tôi.

Tôi đã bắt tay ông Nguyễn Hữu Cầu với lời chào thân thiện.

Bỗng nhiên cả một đám công an mặc thường phục lao vào tấn công tôi và làm tôi bị thương ở miệng và gây đau đớn thân thể. Bà con đứng gần đã kéo tôi ra khỏi đám công an còn đồ này. Giả sử đám người còn đồ đó không phải là công an, thì vì sao ông Giám đốc Công an và nhiều công an mặc sắc phục đã không ngăn cản hành động còn đồ tấn công người khác ngay trước mặt họ.

Cùng lúc đó, công an đã truy bắt nhiều người cầm điện thoại hoặc cầm máy để quay phim chụp hình. Nhiều người bị đánh tàn nhẫn, bị cướp hoặc bị phá hoại các phương tiện truyền thông. Nghiêm trọng hơn, họ còn bị cướp tiền bạc và tài sản khác. Nhiều người bị đưa đi rất xa và bỏ lại nơi hoang vu mà không còn tài sản gì. Chiếc xe của tôi cũng bị xe cảnh sát đến cầu lên và chở đi. Công an đã đâm vào kiếng xe, bể gãy thanh gạt nước... khiến xe bị hư hỏng.

Tại thời điểm đó, ngoài số người cùng nhập vào đoàn đi kiện trên suốt đoạn đường từ sáng, đã có thêm nhiều người thuộc nhiều giáo xứ khác lân cận đã can đảm tìm đến khi biết tin đàn áp xảy ra.

Khoảng 16g30, công an đề nghị tôi làm việc với ông Lê Xuân Đại - Phó Chủ tịch UBND tỉnh Nghệ An - nhưng tôi dứt khoát từ chối vì tôi cho rằng chính ông ta vừa chỉ đạo lực lượng công an còn đồ lừa vây nhốt và đánh đập bà con đi kiện. Sau đó, linh mục Trưởng ban Hỗ trợ các nạn nhân ô nhiễm biển Giáo phận Vinh và linh mục quản hạt Đồng Tháp thuyết phục tôi, và chúng tôi (tôi cùng bà con đi kiện) chấp thuận đến một khoảng đất trống khá lớn để làm việc với ông Lê Xuân Đại.

Khi đến nơi, ông Lê Xuân Đại liền xuất hiện, nhưng lại không nói với tôi lời nào. Chúng tôi lập tức nhận ra rằng chiêu trò làm việc chỉ là cái cớ để họ đưa mọi người đến nơi thuận tiện cho việc đàn áp đấm máu lần thứ hai. Khoảng 17g, cách xa nơi chúng tôi tập trung chừng 150m, chúng tôi nhìn thấy nhiều gạch đá tung lên trời và nghe rất nhiều tiếng nổ kinh hoàng. Rồi ngay lập tức hàng trăm cảnh sát cơ động truy đuổi và đánh đập bà con một cách tàn nhẫn, không kể người già hay trẻ em, đàn ông hay đàn bà.

Trước tình thế đó, tôi khuyên bảo bà con ngồi xuống đọc kinh để không bị hoảng loạn. Nhưng nhiều tiếng nổ ngay sát bên cạnh làm nhiều người yếu tinh thần phải bỏ chạy. Cảnh sát cơ động chỉ chờ có người bỏ chạy để

truy sát. Hàng trăm người đã bị đánh, trong đó khoảng 30 người bị đánh trọng thương. Nhiều người bị bắt và cướp tài sản.

Khoảng 30 phút sau, khi thấy tình hình ổn hơn, cảnh sát cơ động không còn vây quanh đoàn người nữa, chúng tôi di chuyển vào Giáo xứ Đông Tháp. Khoảng 20g30, Giáo xứ Đông Tháp cử hành giờ cầu nguyện thể và thấp nến cầu nguyện cho chúng tôi, với sự tham dự của cha xứ và giới trẻ Giáo xứ Vạn Phần. Sau giờ cầu, chúng tôi được cộng đoàn Giáo xứ Đông Tháp ân cần mời về các gia đình để nghỉ ngơi.

Vào lúc 5g sáng ngày 15 tháng 2, Linh mục quản hạt, quản xứ Đông Tháp đã dâng thánh lễ cầu nguyện cho đoàn người đi kiện, cho tổ quốc Việt Nam, cho công lý được tôn trọng và riêng cho các nạn nhân của vụ đàn áp ngày 14-2-2017. Sau đó, khoảng 7g30 sáng, nhận được ý của Đức Giám mục Giáo phận Vinh, mọi người trở về nhà để tránh sự đàn áp đấm máu mà nhà cầm quyền đe dọa sẽ thực hiện nếu tiếp tục đi kiện.

3. Công văn số 1022/UBND-NC ngày 23-2-2017 của Ủy ban nhân dân tỉnh Nghệ An do ông Lê Xuân Đại ký tên

Sau sự kiện ngày 14-2-2017, ông Lê Xuân Đại - Phó Chủ tịch UBND tỉnh Nghệ An - thay mặt Ủy ban nhân dân tỉnh Nghệ An ký tên và gửi Công văn số 1022/UBND-NC ngày 23-2-2017 của UBND tỉnh Nghệ An đến Giám mục Giáo phận Vinh và Ban Công lý và Hòa bình thuộc Tòa Giám mục Vinh (sau đây gọi là "Công văn 1022").

Nội dung được trình bày trong Công văn 1022 thể hiện một cách nhìn lệch lạc, hoàn toàn bóp méo sự thật, nhằm mục đích vu khống và bôi nhọ tất cả những người tham gia khởi kiện Công ty Formosa tại ba xã Quỳnh Ngọc, Sơn Hải và Quỳnh Thọ thuộc tỉnh Nghệ An, đặc biệt là cá nhân tôi - Lm Nguyễn Đình Thục.

Hơn 600 con người đi kiện Công ty Formosa vào ngày 14-2-2017 đều có thể làm nhân chứng việc công an tỉnh Nghệ An dùng vũ khí tấn công người đi kiện, bởi tất cả nạn nhân bị bạo hành là chính họ. Tuy nhiên, chính quyền tỉnh Nghệ An nói ngược lại rằng công an bị người dân tấn công theo sự chỉ đạo của Linh mục Nguyễn Đình Thục.

Điều đáng nói, trong Công văn 1022, nhiều nội dung thể hiện sự thiếu hiểu biết về luật pháp Việt Nam nói chung và thủ tục tố tụng dân sự nói riêng của chính quyền tỉnh Nghệ An, cụ thể ở đây là người chấp bút ký

tên - ông Lê Xuân Đại, Phó Chủ tịch UBND tỉnh.

QUAN ĐIỂM VÀ YÊU CẦU

1. Quan điểm của chúng tôi

1.1 Về sự kiện ngày 14-2-2017

Những người dân đi kiện Công ty Formosa đã bị lực lượng công an chặn lại tại xã Diễn Hồng, huyện Diễn Châu một cách vô cớ khi đang đi trên đường. Họ đã bị công an đánh đập dã man, tài sản bị cướp bóc. Nhiều người đã ghi lại các hình ảnh một cách đầy đủ, trung thực nhất.

Không những thế, rất nhiều những người dân xung quanh đã bị hành hung một cách vô cớ; trong đó có cả người già và trẻ em. Nghiêm trọng hơn, nhiều người bị bắt giữ một cách trái phép và tra tấn trong trụ sở Công an huyện Diễn Châu và Trạm CSGT số 5. Tiền bạc, giấy tờ và điện thoại cá nhân trên người họ bị cướp và tước đoạt một cách trắng trợn, vô pháp. Nhiều người được thả ra với thương tích nặng nề và phải chữa trị lâu dài trong bệnh viện.

Chính quyền không thể phủ nhận một cách trơ trẽn như thế về những hành vi tàn ác với nhân dân của mình. Dù có trơ trẽn chối cãi hay trắng trợn tìm cách vu khống ngược lại chúng tôi, thì sự thật vẫn không hề thay đổi. Điều đó chỉ làm cho lòng tin hiếm hoi của người dân vào những người cầm quyền trở nên cạn kiệt.

Dưới ánh sáng của công lý và sự thật, mọi tội ác sẽ được phơi bày. Những cá nhân trực tiếp và gián tiếp phạm tội vào ngày 14-2-2017 sẽ bị lịch sử ghi lại một cách đầy đủ và công bằng nhất.

1.2 Về Công văn 1022

Công văn 1022 mặc nhiên thừa nhận hành vi phạm pháp, đồng thời thể hiện sự thiếu hiểu biết về luật pháp Việt Nam.

Thật vậy, Công văn 1022 có các đoạn nêu như sau:

"UBND tỉnh Nghệ An đã có Công văn số 767/UBND-NC ngày 13/02/2017 gửi Tòa Giám mục, đồng thời cử ông Lê Xuân Đại, Phó Chủ tịch thường trực UBND tỉnh trực tiếp trao đổi với Giám mục Giáo phận Vinh; các ban ngành huyện Quỳnh Lưu đã trực tiếp trao đổi với Linh mục Nguyễn Đình Thục để thông báo và đề nghị không tổ chức đông giáo dân kéo vào Hà Tĩnh để xảy ra phức tạp về an ninh, trật tự." (Chúng tôi nhấn mạnh phần gạch chân)

"Quá trình đoàn di chuyển vào Hà Tĩnh, lãnh đạo tỉnh Nghệ An cùng một số Linh mục đã có mặt tại hiện trường để tuyên truyền, vận động, nói rõ sẽ trực tiếp nhận đơn khởi kiện Công ty THHH Hưng Nghiệp Formosa của bà

con giáo dân để gửi đến Tòa án nhân dân Thị xã Kỳ Anh giải quyết, [...] đồng thời đề nghị Linh mục Thực và giáo dân xứ Song Ngọc quay về, thực hiện việc khởi kiện theo cơ chế cử người đại diện.” (Chúng tôi nhấn mạnh phần gạch chân)

Với nội dung nêu trên, Công văn 1022 đã thể hiện hai điều quan trọng sau đây:

Thứ nhất, mặc nhiên thừa nhận hành vi tìm cách ngăn cản người dân đi kiện Công ty Formosa khi liên tục thông báo và đề nghị người dân quay về, không cho đi vào tỉnh Hà Tĩnh để đến Tòa án nhân dân Thị xã Kỳ Anh. Nói cách khác, đó là hành vi ngăn cản người dân thực hiện quyền công dân cơ bản. Đây là hành vi vi phạm pháp luật nghiêm trọng của các cấp chính quyền Nghệ An, cụ thể theo và cần phải tiến hành khởi tố hình sự vụ việc theo mức độ nghiêm trọng của hành vi này.

Thứ hai, thể hiện sự thiếu hiểu biết về luật pháp VN nói chung và thủ tục tố tụng dân sự nói riêng của chính quyền tỉnh Nghệ An, cụ thể ở đây là người chấp bút ký tên - ông Lê Xuân Đại, Phó Chủ tịch UBND tỉnh.

Theo Điều 190 của Bộ luật Tố tụng Dân sự năm 2015, việc gửi đơn khởi kiện dân sự chỉ nộp cho Tòa án, cụ thể ở đây là Tòa án nhân dân Thị xã Kỳ Anh, nơi có trách nhiệm nhận và thụ lý đơn kiện Công ty Formosa.

Theo Điều 20 và 21 của Luật Tổ chức Chính quyền địa phương năm 2015, trong phạm vi nhiệm vụ và quyền hạn của Ủy ban nhân dân cấp tỉnh không có bất cứ quy định nào về việc thay mặt các tòa án tiếp nhận đơn khởi kiện dân sự của người dân.

Quan trọng hơn, theo Bộ luật Tố tụng Dân sự năm 2015, thủ tục khởi kiện đòi bồi thường phải do chính người khởi kiện thực hiện, không được khởi kiện theo cơ chế người đại diện.

Cần lưu ý, cơ chế người đại diện một tập thể chỉ có thể áp dụng trong các trường hợp khiếu nại và tố cáo, như tôi đang hành xử theo Đơn Tố Cáo này, trong khi việc khởi kiện dân sự của các nạn nhân Công ty Formosa là quyền của những người có đầy đủ năng lực hành vi dân sự trước tòa án.

Thú thật, chúng tôi không hiểu UBND tỉnh Nghệ An và ông Lê Xuân Đại đã dựa vào quy định pháp luật nào để đề nghị người dân khởi kiện theo cơ chế người đại diện, hay quý vị tự tiện đặt ra luật hoặc diễn giải luật pháp theo ý riêng của mình (?).

2. Yêu cầu của chúng tôi

2.1 Quyền tố cáo của công dân

Công dân có quyền tố cáo theo quy định của Luật Tố Cáo được ban hành ngày 11/11/2011, cụ thể tại Khoản 1, Điều 2 như sau:

“1. Tố cáo là việc công dân theo thủ tục do Luật này quy định báo cho cơ quan, tổ chức, cá nhân có thẩm quyền biết về hành vi vi phạm pháp luật của bất cứ cơ quan, tổ chức, cá nhân nào gây thiệt hại hoặc đe dọa gây thiệt hại lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của công dân, cơ quan, tổ chức.”

Nguyên tắc xác định người có thẩm quyền giải quyết tố cáo được quy định trong Điều 12 của Luật Tố Cáo, như sau:

“1. Tố cáo hành vi vi phạm pháp luật trong việc thực hiện nhiệm vụ, công vụ của cán bộ, công chức, viên chức do người đứng đầu cơ quan, tổ chức có thẩm quyền quản lý cán bộ, công chức, viên chức đó giải quyết.

Tố cáo hành vi vi phạm pháp luật trong việc thực hiện nhiệm vụ, công vụ của người đứng đầu, cấp phó của người đứng đầu cơ quan, tổ chức do người đứng đầu cơ quan, tổ chức cấp trên trực tiếp của cơ quan, tổ chức đó giải quyết.

2. Tố cáo hành vi vi phạm pháp luật trong việc thực hiện nhiệm vụ, công vụ của cán bộ, công chức, viên chức thuộc thẩm quyền quản lý của nhiều cơ quan, tổ chức do người đứng đầu cơ quan, tổ chức trực tiếp quản lý cán bộ, công chức, viên chức bị tố cáo phối hợp với các cơ quan, tổ chức có liên quan giải quyết.

3. Tố cáo hành vi vi phạm pháp luật trong việc thực hiện nhiệm vụ, công vụ của cán bộ, công chức, viên chức có dấu hiệu tội phạm do cơ quan tiến hành tố tụng giải quyết theo quy định của pháp luật về tố tụng hình sự.”

Bởi những căn cứ pháp lý nêu trên, chúng tôi theo đây đề nghị quý cơ quan tiếp nhận Đơn Tố Cáo này của chúng tôi và tiến hành xử lý hành vi vi phạm pháp luật trong việc thực hiện nhiệm vụ, công vụ của các cán bộ, công chức, viên chức có dấu hiệu tội phạm theo quy định của pháp luật về tố tụng hình sự. Chúng tôi nêu cụ thể nội dung tố cáo dưới đây.

2.2 Tố cáo hành vi xâm phạm quyền khiếu nại và hành vi can thiệp vào giải quyết vụ việc dân sự

Bất kể mọi lý do bảo vệ an ninh trật tự xã hội và an toàn giao thông mà chính quyền tỉnh Nghệ An nêu ra trong Công văn 1022, việc ông Lê Xuân Đại, Phó Chủ tịch UBND tỉnh, và ông Nguyễn Hữu Cầu, Giám đốc Công an tỉnh Nghệ An, sử dụng lực lượng công an (có và không mặc sắc

phục) cản trở người đi kiện thuê phương tiện di chuyển, chặn đường và lừa mọi người vào địa hình bất lợi để tấn công và cướp phá tài sản, nhằm mục đích gây cản trở và xâm phạm quyền khiếu nại của các nạn nhân Công ty Formosa, rõ ràng là hành vi vi phạm pháp luật nghiêm trọng, cần phải bị xử lý nghiêm minh.

Thật vậy, Bộ luật Hình sự năm 1999 quy định tại Điều 132 về “tội xâm phạm quyền khiếu nại, tố cáo” như sau:

“1. Người nào có một trong các hành vi sau đây, thì bị phạt cảnh cáo, cải tạo không giam giữ đến một năm hoặc phạt tù từ ba tháng đến ba năm:

a) Lợi dụng chức vụ, quyền hạn cản trở việc khiếu nại, tố cáo, việc xét và giải quyết các khiếu nại, tố cáo hoặc việc xử lý người bị khiếu nại, tố cáo;
b) Có trách nhiệm mà cố ý không chấp hành quyết định của cơ quan có thẩm quyền xét và giải quyết các khiếu nại, tố cáo gây thiệt hại cho người khiếu nại, tố cáo.

2. Người nào trả thù người khiếu nại, tố cáo thì bị phạt cải tạo không giam giữ đến ba năm hoặc phạt tù từ sáu tháng đến năm năm.

3. Người phạm tội còn có thể bị cấm đảm nhiệm chức vụ nhất định từ một năm đến năm năm.”

Thêm vào đó, Điều 496 của Bộ luật Tố tụng Dân sự năm 2015 cũng quy định về việc “xử lý hành vi can thiệp vào giải quyết vụ việc dân sự”.

Do vậy, chúng tôi đề nghị quý cơ quan tiến hành khởi tố vụ án về “tội xâm phạm quyền khiếu nại, tố cáo” đối với ông Lê Xuân Đại, Phó Chủ tịch UBND tỉnh, và ông Nguyễn Hữu Cầu, Giám đốc Công an tỉnh Nghệ An, như đã trình bày ở trên.

2.3 Tố cáo hành vi vu khống

Chính quyền tỉnh Nghệ An đã chỉ đạo các phương tiện truyền thông địa phương vu khống và bôi nhọ tất cả những người tham gia khởi kiện Công ty Formosa tại ba xã Quỳnh Ngọc, Sơn Hải và Quỳnh Thọ thuộc tỉnh Nghệ An, đặc biệt là cá nhân Linh mục Nguyễn Đình Thực. Công văn 1022 do ông Lê Xuân Đại, Phó Chủ tịch UBND tỉnh, ký tên cũng chứa đựng nhiều nội dung vu khống và bôi nhọ như vậy.

Hành động nói trên rõ ràng là hành vi vi phạm pháp luật nghiêm trọng, với nhiều tình tiết tăng nặng, cần phải bị xử lý nghiêm minh. Thật vậy, Bộ luật Hình sự năm 1999 quy định tại Điều 122 về “tội vu khống”, như sau:

“1. Người nào bịa đặt, loan truyền những điều biết rõ là bịa đặt nhằm

ĐƠN TRÌNH BÁO

Việc công an chùng lén đánh đập và cướp bóc công dân

Ms Nguyễn Trung Tôn 03-03-2017

(Tiểu đề do chúng tôi đặt)

Kính gửi:

Giám đốc Công an tỉnh Thanh Hóa
Giám đốc công an tỉnh Hà Tĩnh
Giám đốc công an tỉnh Quảng Bình
Bộ trưởng Bộ Công an Việt Nam
Chủ tịch nước CHXHCNVN
Chủ tịch Quốc hội nước CHXHCNVN
Thủ tướng Chính phủ nước CHXHCNVN

Đồng kính gửi

Các Cơ quan, Tổ chức bảo vệ nhân quyền trên toàn thế giới.

Tôi tên là: Nguyễn Trung Tôn, sinh năm 1971 (CMND ghi 1972)
Sinh trú quán: thôn Yên Cỏ, xã Quảng Yên, huyện Quảng Xương, tỉnh Thanh Hóa.

Tôi làm đơn này gửi tới quý vị và quý cơ quan để trình báo vụ việc sau:

A. NỘI DUNG VỤ VIỆC

Vào 12h trưa ngày 27-2-2017, tôi và bạn tôi là Nguyễn Viết Tứ, cùng quê ở xã Quảng Yên, huyện Quảng Xương, tỉnh Thanh Hóa, đón tắc-xi từ nhà anh Tứ ra đường tránh thuộc địa bàn xã Quảng Thịnh thành phố Thanh Hóa để bắt xe đi vào Quảng Bình.

Mục đích chuyến đi là để tìm mộ hai thân nhân của tôi là:

- Liệt sỹ Nguyễn Bá Đạt (chồng trước của mẹ tôi; sau khi ông hy sinh thì mẹ tôi mới lấy bố tôi). Theo thông tin từ đồng đội thì ông hy sinh tại Quảng Bình hoặc Quảng Trị.
- Liệt sỹ Nguyễn Trung Tiến (anh trai tôi). Theo thông tin đồng đội cho biết là hy sinh tại Huế.

Chúng tôi bắt xe đi Quảng Bình trước, với dự định ghé vào khu vực Cồn Sẻ, Quảng Lộc, Quảng Bình, thăm một số người quen của tôi, vì trước đây tôi đã một hai lần tới nơi này làm từ thiện giúp bà con trong các đợt lũ lụt năm 2016, nhân tiện dò hỏi về thông tin phần mộ của người thân.

Khoảng 13h chúng tôi lên chiếc xe chạy tuyến Hà Nội - Sài Gòn có tên là Chiến Thế (tôi không nhớ biển số). Cùng lên xe với chúng tôi tại thời điểm đó có 2 người nữa cũng đi Quảng Bình, dáng điệu rất khả nghi. Chuyến xe chạy bình thường với dự tính mà tài xế cho biết là khoảng 19h cùng ngày sẽ tới thị xã Ba Đồn, Quảng Bình. Khi tới địa phận xã Kỳ Khang, Kỳ Anh, Hà Tĩnh thì xe dừng ăn cơm. Sau khi ăn cơm tới xong, hành khách lên xe, đột nhiên nhà xe thông báo rằng xe bị hỏng, cần phải

sửa chữa. Vậy là chúng tôi phải chờ đợi tới khoảng 21h xe mới chuyển bánh được. Khoảng 21h30, tới ngã tư Ba Đồn, xe dừng cho chúng tôi xuống.

Khi tôi và bạn tôi vừa bước xuống đường thì thấy có khoảng 7-8 nam thanh niên trạc 23 tới 27 tuổi đang đứng tại đó. Họ hỏi chúng tôi: "Các anh về đâu, có đi xe ôm không?" Tôi vừa trả lời: "Đi Cồn Sẻ, vào đó hết bao nhiêu tiền?", ngay lập tức từ trong nhóm có một người vung tay đâm vào mặt tôi. Bị đánh bất ngờ, tôi không kịp phản ứng gì thì họ đã lôi hai chúng tôi lên một chiếc xe 7 chỗ màu trắng ngay phía sau tôi. Họ lột hết y phục, tư trang hành lý, rồi lấy áo của chúng tôi trùm đầu chúng tôi lại và dùng gậy sắt đánh liên tục vào người. Họ không hề nói lý do vì sao làm vậy. Xe của họ chuyển bánh và cứ thế họ vừa chạy xe vừa đánh chúng tôi. Trên xe có một tài xế và ít nhất 6 người nữa. 3 người đánh tôi và 3 người đánh anh Nguyễn Viết Tứ. Tôi không rõ họ chạy đường nào, nhưng khi tới một nơi rất vắng người qua lại, họ dừng xe và kéo tôi xuống khỏi xe. Tôi nhận ra đây là một triền núi giáp đường, có một mương bê tông thoát nước. Họ tiếp tục dùng gậy sắt đập vào thân thể tôi, lấy chân đi giày dẫm lên các ngón chân của tôi, rồi dùng gậy sắt đập lên mu bàn chân cho tới khi tóe máu. Lúc này chân tôi không thể cử động được.

Họ lại lôi tôi lên xe và chạy tiếp. Trên đường đi, thỉnh thoảng tôi nghe có tiếng chuông điện thoại. Mỗi lần như thế, họ lại dừng, xuống xe, đóng sập cửa để nghe điện thoại. Trong những lần như vậy, tôi cố gắng lắng tai xem họ nói gì, nhưng chỉ lờ mờ nghe được câu: "Bây giờ xử lý sao đây hả sếp?" Tới một đoạn vắng khác, họ lại dừng xe và kéo bạn tôi xuống đường để đánh giống như đã đánh tôi. Có lúc họ nói với nhau: "Đi qua một hồ nào đó thì quăng chúng xuống". Qua những lời đe dọa của họ, tôi nhận ra ít nhất 4 người nói giọng Thanh Hóa, 2 người nói giọng Hà Tĩnh và Quảng Bình. Họ đưa chúng tôi tới một khu rừng cao su hoang vắng, quay đầu xe rồi lôi chúng tôi xuống, tiếp tục đánh đập rồi vứt đó, trong tình trạng thương tích đầy người, thân thể lấm lem, tay chân bị trói và trời rất lạnh.

Khi họ lên xe bỏ đi, tôi cố gắng đầu để đọc biển số xe, nhưng biển số

đã bị bôi bôn không thể đọc được. Sau đó, tôi đã tự dùng miệng mở trói cho mình, vì tôi bị trói tay trước ngực bằng chính chiếc quần dài của mình, còn chân thì bị trói bằng chiếc áo của mình, nên cũng dễ tự mở. Bạn tôi bị trói bằng dây điện, hai tay trật ra phía sau. Mở trói xong cho mình, tôi sang mở trói cho bạn. Cả hai chúng tôi cố chống tay ngồi nhìn xung quanh và lên trời để định vị trí và phương hướng. Thấy toàn là rừng núi, chúng tôi chẳng xác định được mình đang ở đâu. Định lết lại một bụi cây nào đó ngồi cho đỡ lạnh, nhưng do thân thể chúng tôi có mùi máu tươi, nên sên vắt từ đâu bò tới, vào bám vào các vết thương để hút máu. Chúng tôi quá hoảng, vì nếu cứ ngồi đó chờ tới sáng thì không chết vì thương tích cũng chết vì lạnh và vì máu bị sên vắt hút kiệt. Tôi lấy chiếc quần mà họ đã dùng trói tôi để mặc, rồi đưa cho bạn tôi chiếc áo.

Cả hai dựa vào nhau lết đi được khoảng 200m, thì nghe có tiếng chó sủa nên đoán rằng có nhà dân gần đó. Chúng tôi bắt đầu kêu cứu. Rất may là có một hộ dân sống ngay gần đó để trông rừng. Họ đã đưa chúng tôi vào một ngôi nhà hoang rồi mang quần áo cho chúng tôi mặc tạm, cho chúng tôi my tôm sống để ăn, cả mấy miếng thanh long nữa. Họ cho chúng tôi nước uống, rồi chặt cành cây khô đốt lửa cho chúng tôi đỡ lạnh. Họ mang cho chúng tôi một chiếc chiếu và một cái chăn cũ để nằm tạm. Lúc này đã 2 giờ sáng ngày 28-2-2017. Tôi nhờ họ gọi điện thoại cho gia đình để thông báo tin dữ, nhờ vậy mà vợ tôi đã tìm cách liên lạc với bạn bè tôi. Nên đến lúc rạng sáng, chúng tôi được một người dân gần đó đưa xe vào tận chòi canh để đón về nhà. Họ mua mật gấu xoa bóp cho chúng tôi, cho chúng tôi thức ăn nước uống và cả tiền để thuê một chuyến tắc xi về nhà. Qua người dân địa phương cho biết thì địa bàn mà chúng tôi bị quăng xuống là huyện Hương Khê, tỉnh Hà Tĩnh.

Sau khi về đến nhà, chúng tôi đi chụp phim kiểm tra vết thương tại bệnh viện thì kết quả là chúng tôi bị đau các cơ do bầm dập, nhưng may mắn không bị gãy xương.

Sở tài sản mà tôi bị bọn người kia cướp đi gồm:

- Giấy tờ : Chứng minh nhân dân, giấy phép lái xe, hai giấy báo tử của hai liệt sỹ.
- Tư trang: Một đồng hồ đeo tay, một chiếc nhẫn, một đôi giày, một kính mắt, nhiều bộ quần áo ngoài và lót, một túi du lịch. 1 điện thoại Iphone 4 và một điện thoại Iphone 5 cũ.

- Tiền mặt: Năm triệu đồng tiền Việt.
- Số tài sản bạn tôi bị mất gồm:
- Chứng minh nhân dân, hộ chiếu cùng giấy phép lái xe.
- Tư trang: Nhiều bộ quần áo, một túi du lịch, một đôi giày, một điện thoại thông minh Sam Sung cũ và một điện thoại Nokia cũ
- Tiền mặt: Hai triệu năm trăm ngàn đồng tiền Việt.

Chúng tôi cho rằng vụ việc này có thể do lực lượng an ninh ba tỉnh Thanh Hóa, Hà Tĩnh và Quảng Bình phối hợp gây ra, vì trong mối quan hệ xã hội của tôi và bạn tôi đều không có mâu thuẫn gì với ai cả. Và vì nếu nhóm người này thật sự là kẻ cướp thì chắc chắn mục tiêu của họ sẽ là tiền bạc của nã chứ không phải đánh đòn và hành hạ chúng tôi như vậy. Ngoài ra, vì lâu nay tôi là một người thường hay lên tiếng bảo vệ công bằng xã hội, tham gia công tác từ thiện độc lập tại Quảng Bình trong những trận lũ lụt xảy ra suốt năm 2016, nên lực lượng an ninh Thanh Hóa thường hay canh gác trước cổng nhà để cản trở chuyện đi lại và làm việc của tôi... Thành thử việc tôi có mặt lần này ở Quảng Bình đã khiến lực lượng an ninh bức bối mà dẫn dắt bằng cách hành xử thô bạo phi pháp đối với tôi và bạn tôi như nói trên.

B. YÊU CẦU GIẢI QUYẾT

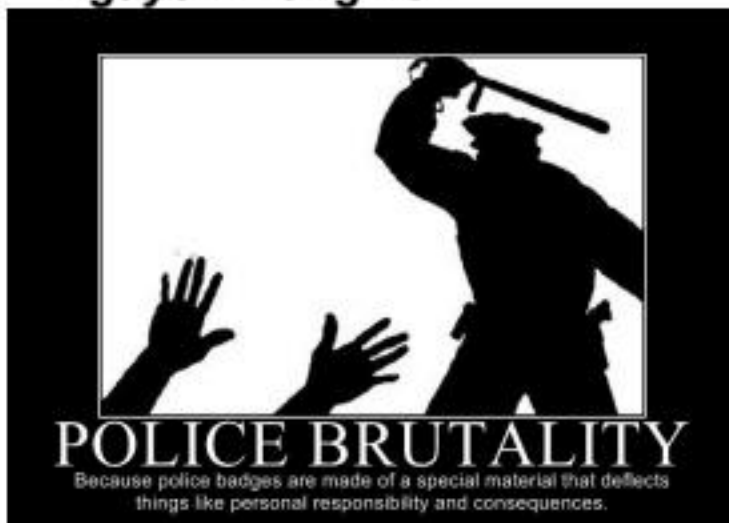
Vì đau đớn toàn thân thể không thể tự di chuyển, quần áo lại bị tước đoạt, tiền bạc cũng bị lột sạch, hơn nữa vì an nguy của bản thân, chúng tôi đã không thể trình báo sự việc này ngay khi xảy ra với Chính quyền địa phương được. Nên hôm nay, khi tay đã tạm hoạt động được, tôi mới làm đơn trình báo này kính gửi tới quý vị để hy vọng quý vị - trong trách nhiệm của mình- tiến hành xác minh, điều tra làm rõ các đối tượng đã bắt cóc người, cướp của và đánh đập chúng tôi như kể trên, để xử lý họ đáng hoàng, ngõ hầu đảm bảo sự nghiêm minh của pháp luật, cũng như trả lại sự trong sáng cho lực lượng Công an, An ninh chân chính.

Xin chân thành cảm ơn!

Thanh Hoá, ngày 3-3- 2017

Người trình báo

Nguyễn Trung Tôn

THƯ GỬI CÔNG AN TỈNH THỪA THIÊN-HUẾ

.....**Lm Nguyễn Hữu Giải 06-03-2017**.....

Huế, ngày 06-3-2017

Kính gửi Công an tỉnh Thừa Thiên-Huế.

Tôi có mấy điều cần trình bày, nhân sự kiện nhóm Công an đàn áp Cha Tadêô Nguyễn Văn Lý tại sân Nhà Chung - Nhà Hưu Dưỡng Linh Mục, 69 Phan Đình Phùng, Huế, trưa ngày 04-3-2017.

1. Cha Lý tựa vào xe đẩy 4 chân 2 bánh từ phòng ở đi xuống sân được vài mét liền bị nhóm Công an từ ngoài đường tràn vào xô đẩy ngã vào lại phòng.

Công an có quyền tự tiện đột nhập nơi cư trú của công dân như thế không ?

Công an có quyền cưỡng bức công dân đi lại trong sân nhà mình phải vào phòng cách vô lý thô bạo như thế không ?

2. Công an cưỡng đoạt lá cờ ngũ hành – gọi là lá cờ hồn thiêng sông núi từ đời Hai Bà Trưng chống Tàu – từ nơi xe đẩy của ngài.

Công an có quyền tước đoạt tài sản của công dân không ?

Công an muốn thay thế lá cờ khi phách chống Tàu xâm lược này bằng lá cờ nào ? Lá cờ Tàu Cộng sao ?

3. Công an đưa nhau tóm lấy cha Lý và cưỡng đoạt từ cổ ngài 2 tấm khăn hiệu, một đeo trước ngực, một sau lưng, nội dung Chống Giặc Tàu – Đất Việt Của Người Việt.

Công an muốn người dân mang khăn hiệu ủng hộ Tàu chiếm đất Việt hay sao ?

Công an có quyền chà đạp và tước đoạt quyền tư tưởng, phát biểu của người dân, nhất là quyền yêu nước thương dân của công dân, ngay tại sân nhà mình hay sao ?

4. Cha Lý hiện đã 70 tuổi, đang bị bệnh khòm lưng, muốn đi phải tựa vào xe đẩy. Công an xúm lại kéo ngài lên bậc cấp hành lang Nhà Hưu Dưỡng như một tội phạm trẻ nguy hiểm.

Công an không cần phải giữ đạo lý tôn trọng người cao tuổi, nề nang nhân ái với bệnh nhân hay sao ?

Thế thì Công an theo đạo đức nào ?

5. Nhà Chung-Nhà Hưu Dưỡng Linh Mục có cha Tổng Quản Lý làm Chủ hộ. Bất cứ ai có việc gì phải gặp ngài. Đó là chuyện thường lệ.

Công an có quyền ngang nhiên xâm phạm cơ sở tôn giáo, coi thường Chủ hộ nơi cư trú, có quyền chà đạp luật pháp và phép lịch sự thông thường hay sao ?

6. Nhóm Công an ủa vào đàn áp cha Lý, không sắc phục Công an, rất ô hợp, y phục lố nhố, thậm chí mang quân cút.

Công an hết tự trọng, hết lịch sự khi vào nhà công dân, nhất là cơ sở tôn giáo sao ? Công an hết là một người Việt Nam bình thường thế kỷ 21 hay sao ?

7. Để gọi là thi hành công vụ, một nhóm Công an ô hợp, mặt mày hung tợn xúm quanh một linh mục lớn tuổi, xô đẩy, kéo lôi, tước đoạt của cải trên người, giữa trưa nắng, tại sân một cơ sở tôn giáo, gọi là Nhà Chung, cũng là Nhà Hưu Dưỡng Linh Mục Huế. Thật chưa từng có!

Kính xin Quý Vị ngắm xem “tám ảnh thế kỷ” này. Có xứng đáng là Công an Thừa Thiên - Huế, tại trung tâm thành phố Huế trang nhã, văn vẻ, nơi du lịch tầm vóc quốc tế, một thành phố nhiều trường Đại Học nổi danh.

**L.mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải
Nhà Hưu Dưỡng Linh Mục
Tổng Giáo Phận Huế
69 Phan Đình Phùng, Huế**

Hai tính chất căn bản của chế độ Cộng sản là dối trá và bạo hành, nên chỉ có thể để ra một dàn truyền thông lừa gạt và một mạng công an tàn ác.

Cách mạng dân chủ VN và sứ mạng Công giáo

.....**Lê Anh Hùng 07-03-2017**.....

Sau Tết Đinh Dậu 2017, Formosa Hà Tĩnh tiếp tục trở thành chủ đề nóng, thu hút sự chú ý của hàng chục triệu người Việt trong và ngoài nước, trong bối cảnh nhà cầm quyền Việt Nam vẫn chưa đưa ra được giải pháp khả thi nào nhằm loại trừ rủi ro đại hiểm hoạ quân sự - kinh tế - môi trường này, cũng như đền bù thỏa đáng cho những người dân trực tiếp chịu thiệt hại.

Ngày 14-2-2017, hơn một ngàn giáo dân thuộc Giáo xứ Song Ngọc, Giáo phận Vinh, dự định kéo vào Kỳ Anh, Hà Tĩnh để nộp đơn khởi kiện Formosa. Trước sự đàn áp ác liệt và hèn hạ của nhà cầm quyền, các giáo dân phải bỏ dở cuộc tuần hành/kiểu kiện tập thể giữa chừng. Mặc dù vậy, qua vụ việc này, người ta lại càng nhận ra một thực tế: đó là vai trò nổi bật của cộng đồng Công giáo trong cuộc cách mạng dân quyền và dân chủ đang diễn ra ở Việt Nam, đặc biệt là trong bầu không khí khá trầm lắng của các hội nhóm xã hội dân sự.

Lịch sử ‘tế nhị’ của Công giáo ở Việt Nam

Công giáo có một lịch sử “tế nhị” ở Việt Nam, do bị cho là liên quan đến cuộc xâm lược Việt Nam của người Pháp năm 1858, nhất là qua bộ máy tuyên truyền của đảng CSVN.

Công giáo là một quyền lực có nhiều ảnh hưởng trong xã hội. Vậy nên, ngay cả khi Marx không cho rằng “Tôn giáo là thuốc phiện của nhân dân” – lời kết án vốn châm ngòi cho các cuộc trấn áp tôn giáo ở các quốc gia CS – Công giáo cũng không tránh khỏi xung đột với nhà cầm quyền VN, một chính thể độc tài toàn trị luôn tìm cách thu tóm và kiểm soát mọi quyền lực trong xã hội. Điểm khác biệt đáng kể nhất ở đây là, trong khi Công giáo sử dụng sức mạnh tinh thần của mình để đem đến những điều tốt đẹp nhất cho giáo dân và xã hội thì cộng sản lại sử dụng sức mạnh bạo lực để áp đặt một chế độ phi nhân hòng gieo rắc tội ác cho chính dân tộc đã sinh thành và nuôi dưỡng họ.

Được khích động bởi lời phân xét của Marx, cộng với ý thức về mối đe dọa bị thách thức quyền lực toàn trị, từ hàng chục năm nay, nhà cầm quyền Việt Nam thường xuyên bức hại cộng đồng Công giáo VN dưới nhiều hình thức khác nhau, đặc biệt là tước đoạt đất đai và tài sản của Giáo hội, trước phản ứng yếu ớt của những nạn nhân yếu thế.

Công giáo trong cuộc đấu tranh vì dân quyền & nhân quyền

Thế cuộc xoay vần. Cuộc cách mạng Internet và cách mạng truyền thông xã hội diễn ra trong một thế giới mà ở đó quá trình hội nhập và toàn cầu hoá diễn ra ngày càng sâu sắc đã tiếp thêm nhiều sức mạnh cho cộng đồng Công giáo, khiến họ không chỉ dám đương đầu, mà còn trở thành lực lượng đối đầu mạnh mẽ và kiên quyết nhất trước nhà cầm quyền cộng sản. Không ở đâu trên đất nước này người ta có thể công khai lên án chính quyền trước một tập hợp quần chúng đông đảo như trong các nhà thờ Công giáo. Nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế ở 38 Kỳ Đồng, Sài Gòn và Nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế ở Thái Hà, Hà Nội, được coi là những “pháo đài” bất khả xâm phạm, không chỉ cho những người bất đồng chính kiến trong cộng đồng Công giáo mà còn là “điểm hẹn” lý tưởng cho những người đấu tranh đòi tự do, dân chủ và nhân quyền bên ngoài.

Tiếp nối truyền thống bất khuất trước bạo quyền của Giáo hội Công giáo, lại được dẫn dắt một cộng đồng giáo dân ngày càng ý thức rõ về dân quyền và nhân quyền, với sự ủng hộ của các lực lượng tiến bộ trong nước và cộng đồng quốc tế – đó là lợi thế của giới chức Công giáo trong cuộc đấu tranh với chính quyền cộng sản. Nhược điểm của họ nằm ở chỗ: họ là những chức sắc tôn giáo, không phải là những chính trị gia hay những người đấu tranh chuyên nghiệp. Họ chỉ muốn các quyền tự do cơ bản của họ được tôn trọng, giáo dân được sống yên ổn trong một chế độ tự do, dân chủ. Sau khi cộng sản sụp đổ, một chính

thể dân chủ ra đời, họ sẽ lại trở về với công việc hàng ngày là chăm sóc đời sống tinh thần cho giáo dân, thay vì sẵn sàng chấp chính, mưu cầu một sự nghiệp chính trị trong guồng máy chính quyền như nhiều nhà đấu tranh bình thường khác. Vì thế, trừ một số ngoại lệ như Lm Nguyễn Văn Lý hay Lm Phan Văn Lợi, nhìn chung các chức sắc Công giáo còn thiếu tinh thần đấu tranh quyết liệt, triệt để.

...và trước bước ngoặt của công cuộc dân chủ hoá đất nước

Trở lại với cuộc tuần hành khởi kiện Formosa của các giáo dân Song Ngọc. Cuối cùng, để bảo đảm an toàn cho giáo dân, tránh một cuộc đổ máu khả dĩ xảy ra, Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, Giám mục Giáo phận Vinh, đã kêu gọi đồng bào lương giáo ngừng cuộc tuần hành khởi kiện tập đoàn Formosa.

Người ủng hộ quan điểm của Giám mục Nguyễn Thái Hợp thì cho rằng, khi chưa đủ sức để dịch chuyển một tảng đá mà vẫn cố sức đẩy thì nó có thể lăn trở lại và gây thương tích cho mình. Người không đồng tình với sự thoái lui đó lại cho rằng, trong cuộc đấu tranh với các chính thể độc tài, đổ máu là điều khó tránh khỏi. Trong khi các quyền tự do - dân chủ vẫn còn khá xa lạ với phần lớn dân chúng Việt Nam thì thảm hoạ môi trường do Formosa Hà Tĩnh gây ra đã đụng chạm đến quyền con người thiêng liêng nhất của dân chúng – đó là quyền được sống. Trước tình cảnh nỗi cơn của mình bỗng dưng bị kẻ khác phủ phàng hất đi, những người cùng cảnh ngộ dễ dàng tìm được tiếng nói chung. Và việc họ đứng lên yêu cầu được xét xử công bằng trong vụ kiện đòi Formosa phải đền bù thỏa đáng đã nhận được sự quan tâm và ủng hộ đặc biệt của dư luận.

Trong cuộc đấu tranh đòi công lý cho mình, những nạn nhân của Formosa nắm trong tay ba sức mạnh quan trọng nhất: lẽ phải, tinh thần đoàn kết và sự ủng hộ của công luận. Sức mạnh đáng kể nhất của chính quyền là bạo lực, song đây lại chính là con dao hai lưỡi. Ở một mức độ nhất định, sự đàn áp của

Cuộc cách mạng dân quyền và

Và trong cuộc trường chinh vì tương lai dân tộc này, lịch sử dường như đã phó thác cho cộng đồng Công giáo VN một sứ mạng đặc biệt. ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

Rất nhiều tờ lịch treo tường hàng chục năm qua không hề nhắc đến các sự kiện biên giới phía Bắc (17-2-1979), biên giới Tây- Nam và các sự kiện liên quan chủ quyền biển

+++++Ths Trần Trung Hiếu 14-03-2017+++++

Ngày 14-3-1988, quân đội Trung Quốc đánh chiếm đảo Gạc Ma (thuộc quần đảo Trường Sa) của Việt Nam. 28 năm qua, vì nhiều lý do khác nhau, người ta đã quên dần sự thật lịch sử này. Nhưng, những

Sách giáo khoa cần khẳng định lại rằng cuộc đấu tranh đòi chủ quyền đã mất (Hoàng Sa, Gạc Ma và một số đảo khác) là vấn đề phức

tạp, không dễ dàng. Dù xét về phương diện lịch sử và pháp lý quốc tế, Việt Nam đấu tranh đòi lại chủ quyền là hoàn toàn đúng đắn.

Nếu chúng ta cố tình che đậy, né tránh những sự thật hiển nhiên này, sẽ gây ra sự khủng hoảng niềm tin: Học sinh tin vào ai, sách giáo khoa, lời thầy cô giáo hay thông tin trên các phương tiện truyền thông, Internet?

Sách giáo khoa phải tôn trọng và trả lại những sự thật lịch sử. Sự kiện Gạc Ma bị “quên” trong sách giáo khoa là điều khó chấp nhận.

Chúng ta không tưởng nhớ, tri ân đúng nghĩa các liệt sĩ đã hy sinh ở Hoàng Sa, Trường Sa nói chung, Gạc Ma nói riêng thì làm sao giáo dục cho thế hệ trẻ đạo lý “Uống nước nhớ nguồn”, biết trân trọng những giá trị lịch sử, từ đó có thái độ và trách nhiệm với Tổ quốc?

Nhắc lại sự kiện Gạc Ma 28 năm trước không phải nhằm khơi sâu mối thù hận và sự tàn ác của chiến tranh, phá vỡ quan hệ hợp tác trong xu thế hội nhập, toàn cầu hóa. Nhưng thế hệ trẻ cần biết lịch sử để luôn đề phòng, cũng như tôn vinh, tưởng nhớ và tri ân các bậc tiền nhân ngã xuống vì Tổ quốc, từ đó sống có trách nhiệm và yêu đất nước mình.

Vị trí của Trường Sa, Hoàng Sa trong sách giáo khoa

Trên thực tế, từ năm 2012 đến nay, sách giáo khoa Lịch sử phổ thông vẫn giữ nguyên như cũ và chưa có thêm dòng chữ nào về chủ quyền Việt Nam ở Hoàng Sa, Trường Sa.

Ở sách giáo khoa Lịch Sử lớp 7, bài 20: *Nước Đại Việt thời Lê sơ (1428-1527)*, trang 95, hình 44, có Lược đồ Hành chính nước Đại Việt thời Lê sơ, hoàn toàn không vẽ và không giải thích về chủ quyền Việt Nam ở Hoàng Sa, Trường Sa.

Bài 25: *Phong trào Tây Sơn* (trang 123, hình 57) có Lược đồ Tây Sơn khởi nghĩa chống các thế lực phong kiến và chống quân xâm lược nước ngoài, có đánh dấu vị trí của Hoàng Sa, Trường Sa như các bản đồ Việt Nam khác, nhưng không có thông tin nói đến chủ quyền của VN ở các quần đảo này.

Trong bài 27: *Chế độ phong kiến nhà Nguyễn* (trang 135, hình 6) có Lược đồ các đơn vị hành chính thời Nguyễn (từ năm 1832), đánh dấu Hoàng Sa, Trường Sa như bản đồ Việt Nam khác, nhưng không giới thiệu thông tin nào về chủ quyền của Việt Nam ở các quần đảo này.

Tại sách giáo khoa Lịch sử lớp 9, bài 27: *Cuộc kháng chiến toàn quốc chống thực dân Pháp xâm lược kết thúc (1953-1954)*, trang 122, hình 53, có hình thái chiến trường trên mặt trận Đông Xuân 1953-1954. Dù đánh dấu vị trí của Hoàng Sa, Trường Sa như bản đồ Việt Nam khác nhưng không giới thiệu thông tin về hoạt động của quân dân ta ở Hoàng Sa, Trường Sa trong những năm 1953-1954.

Đến bài 30: *Hoàn thành giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước (1973-1975)*, trang 163, hình 77, có Lược đồ cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân 1975 đánh dấu quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa và có vẽ đường mũi tên từ khu vực Cam Ranh ra Trường Sa, nhưng không một lời giải thích. Người đọc không thể hiểu vấn đề lịch sử chủ quyền ở đây như thế nào.

Với sách giáo khoa Lịch sử lớp 10, bài 25: *Tình hình chính trị, kinh tế, văn hóa dưới triều Nguyễn*, trang 126, hình 49, có Lược đồ các đơn vị hành chính Việt Nam thời Minh Mạng, vẫn đánh dấu vị trí Hoàng Sa, Trường Sa như các bản đồ Việt Nam khác, nhưng không có lời giải thích về chủ quyền của Việt Nam.

Sách giáo khoa Lịch sử lớp 12, bài 23: *Khôi phục và phát triển kinh tế – xã hội ở miền Bắc, giải phóng hoàn toàn miền Nam (1973-1975)*, trang 193, hình 79, có Lược đồ diễn biến cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân 1975, giống như lược đồ của sách giáo khoa Lịch sử lớp 9. Học sinh cũng không thể nhận ra lược đồ này “thể hiện rõ quân ta giải phóng đảo Trường Sa từ tay quân đội Sài Gòn”.

Như vậy, hầu hết lược đồ chỉ xác định vị trí của các quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa trong khung chung của một bản đồ nền chính thức Việt Nam hiện nay, mà không minh chứng cho vấn đề nào của chủ

quyền biển đảo trong lịch sử.

Ngoài ra, sách giáo khoa Lịch sử phổ thông đều không nhắc đến 2 sự kiện quan trọng liên quan cuộc đấu tranh giành lại chủ quyền và bảo vệ chủ quyền 2 quần đảo này sau năm 1975. Đó là sự kiện đầu năm 1974, Trung Quốc dùng vũ lực chiếm đóng quần đảo Hoàng Sa từ quân đội Việt Nam Cộng hòa và trận chiến Gạc Ma năm 1988.

Tôi là người dạy Lịch sử và các đồng nghiệp cũng rất mong muốn Bộ GD&ĐT, trong khi chờ sách giáo khoa mới, nên kịp thời chỉ đạo các trường, sở GD&ĐT trong cả nước bằng văn bản, đề lồng ghép nói về công cuộc bảo vệ biên giới và chủ quyền biển đảo.

HÀ NỘI: TƯỢNG NIỆM GẠC MA NHANH CHÓNG BỊ GIẢI TÁN

Một số nhà hoạt động tại Hà Nội cho hay lễ tưởng niệm trận chiến Gạc Ma ở Trường Sa hôm 14/3 diễn ra với quy mô nhỏ và nhanh chóng bị giải tán.

Trong trận đánh ngày 14-3-1988, ít nhất 64 bộ đội Việt Nam thiệt mạng. Sau đó Trung Quốc đã chiếm và hiện xây đảo nhân tạo ở Gạc Ma.

Không có thông tin về biểu tình hay tưởng niệm ở Sài Gòn.

Hôm 14/3, trả lời BBC từ Hà Nội, nhà hoạt động Thảo Teresa nói: "Khác với mọi năm là chỉ áp chế những người đi tưởng niệm, năm nay, người của chính quyền vây ráp đông, đậu ô tô, xe buýt vây kín bờ hồ Hoàn Kiếm, khu vực tượng đài Lý Thái Tổ nên mọi người phải đi rải rác các nơi khác."

"Tôi thì ra tượng đài Bắc Sơn để thấp nhang tưởng niệm".

"Đến khoảng 14:30, tôi nhận tin hai nhà hoạt động Nguyễn Viết Dũng (tự Dũng Phi Hổ) và Đỗ Thanh Vân bị phang ghé vào đầu chảy máu trong lúc đang đi đòi trả tự do cho bà Trần Thị Thảo đang bị tạm giữ tại phường Bách Khoa, quận Hai Bà Trưng."

"Theo như tôi biết thì cũng có 5, 6 người khác đang bị tạm giữ tại các phường."

"Từ thực tế hôm nay thì có thể thấy chính quyền muốn dập tan mọi hoạt động tưởng niệm, trong khi báo chí Việt Nam có đề cập đến Gạc Ma thì cũng chỉ là lừa bịp mà thôi."

"Đảng Cộng sản cố tình bưng bít, lãng quên nhưng nhân dân không quên."

BBC 14-03-2017

CHÍNH PHỦ TỪ CHỐI "NỢ RIÊNG"

Doanh nghiệp nhà nước CSVN sẽ đưa nhau phá sản

—Phạm Chí Dũng 01-03-2017—

Theo phân tích mới nhất của Tiến sĩ Vũ Quang Việt, nợ của 3.200 doanh nghiệp nhà nước theo điều tra của Tổng cục Thống kê năm 2014 là 4,9 triệu tỉ đồng.

Tương lai phá sản của nhiều tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước là rất cận kề, sau vài động thái mới nhất của Chính phủ và Bộ Tài chính liên quan đến quốc nạn nợ công.

Nợ công 210% GDP !

Trước tết Nguyên đán năm 2017, Bộ Tài chính đã đưa dự thảo của Luật Quản lý nợ công (sửa đổi) ra công luận để lấy ý kiến rộng rãi. Có lẽ nội dung đáng chú ý nhất của bản dự thảo này là Bộ Tài chính - cơ quan chuyên sáng tạo ra các sắc thuế bổ đầu dân để vun vén cho ngân sách- đã không chấp nhận đưa các khoản vay nợ nước ngoài của tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước vào khái niệm nợ công quốc gia. Trong khi đó, loại nợ này lại là một trong 5 định nghĩa về nợ công của cơ quan thống kê của LHQ.

Nhưng tại sao Luật về nợ công của VN lại như cổ tình khg gộp cả phần nợ vay nước ngoài của các tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước?

Theo phân tích mới nhất của Ts Vũ Quang Việt vào đầu năm 2017 ngay trên một tờ báo nhà nước là Thời báo Kinh tế SG, nợ của 3.200 doanh nghiệp nhà nước theo điều tra của Tổng cục Thống kê năm 2014 là 4,9 triệu tỉ đồng (231 tỉ đôla Mỹ), gấp nhiều lần con số 1,5 triệu tỉ đồng mà Bộ Tài chính đưa ra chỉ cho một số tập đoàn và công ty lớn. Ước tính thêm cho thấy năm 2016, nợ của doanh nghiệp nhà nước là 324 tỉ đôla Mỹ, bằng 158% GDP.

Như vậy, cộng cả nợ chính phủ và nợ doanh nghiệp nhà nước sau khi trừ đi phần Chính phủ bảo lãnh trùng lặp, tổng số nợ năm 2016 là 431 tỉ đôla Mỹ, bằng 210% GDP.

Trước đây vào năm 2011, ngay một chuyên gia nhà nước là ông Vũ Đình Ánh đã phải thừa nhận nợ công đã lên đến 98% GDP.

Nhưng cũng vào năm 2011, nợ

công quốc gia đã được chính phủ Nguyễn Tấn Dũng “án định” chỉ vào khoảng 55% GDP. Lý do hết sức dễ hiểu là nếu tổng nợ vay nước ngoài của các tập đoàn, doanh nghiệp nhà nước vào khái niệm nợ công quốc gia, nợ công sẽ vọt lên ít nhất 200% GDP ngay tại thời điểm năm 2011, lúc tỷ lệ lạm phát trên báo cáo đã xấp xỉ 20%, còn Chính phủ bắt buộc phải ban hành nghị quyết về “thắt lưng buộc bụng” sau một thời gian dài “đầu tư liên tục, đầu tư ồ ạt cho đến lúc sụp đổ” như một triết lý cảnh báo của chuyên gia phương Tây đối với trường hợp Trung Quốc và Việt Nam.

Còn từ năm 2011 đến năm 2015 và với đà vay mượn nước ngoài tăng tiến không ngừng nghỉ, nợ công chắc chắn đã tăng và nợ vay của các tập đoàn, doanh nghiệp nhà nước cũng tăng chóng mặt (cho tới nay vẫn chưa có con số thống kê chính thức nào về số nợ vay nước ngoài phát sinh của các tập đoàn, doanh nghiệp nhà nước trong khoảng thời gian 4-5 năm qua).

Vào thời điểm sát Đại hội XII cuối năm 2015, chính phủ Nguyễn Tấn Dũng vẫn cố “khuôn” nợ công quốc gia chỉ khoảng 59% GDP, để từ đó vẫn đưa ra những lời hô hào “còn dư địa để vay nước ngoài”, vẫn tiếp diễn những ca khúc về các dự án khổng lồ “đường sắt cao tốc Bắc Nam” với vốn đầu tư lên đến hơn 50 tỷ USD, “đường bộ cao tốc Bắc Nam” với giá trị ban đầu lên đến 10 tỷ USD, và cả nhà máy điện hạt nhân Ninh Thuận với giá trị đầu tư phát sinh tuy chưa làm gì cả đã lên đến 20 tỷ USD...

Chỉ đến sau Đại hội XII, khi ông Nguyễn Tấn Dũng bất ngờ “ngã ngựa”, không những bị loại khỏi Bộ Chính trị mà còn chẳng trụ nổi trong Ban Chấp hành TW đảng, làn sóng “mở miệng” của giới quan chức “còn đảng còn mình” mới thấp thoáng. Theo đó, tỷ lệ nợ công quốc gia dần được “điều chỉnh” nhích lên và gần đây nhất là đã “sát ngưỡng

nguy hiểm 65% GDP”.

‘Nếu tính đủ, nợ công đã vượt trần’

Trong thực tế, nợ công quốc gia lớn hơn nhiều so với các báo cáo vừa tô hồng vừa đậm vẽ dối trá.

Năm 2016, ông Lê Đăng Doanh, một trong những tiếng nói phản biện hiếm hoi của giới chuyên gia nhà nước, đã phải đưa ra vài phép tính tiểu học để tính toán rằng nợ công quốc gia trong thực tế đã đạt đến hàng trăm phần trăm GDP chứ không thể ít hơn. Cùng lúc, nhiều ý kiến khác đã yêu cầu Chính phủ phải điều chỉnh Luật về Nợ công và phải đưa những khoản vay nợ khổng lồ của các tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước vào luật này.

Không phải ngẫu nhiên mà vào đầu năm 2017, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc đã phải thốt ra một đánh giá chưa từng có tiền lệ: “Nếu tính đủ, nợ công đã vượt trần”.

Tuy thế, làm sao để Bộ Tài chính và chính phủ Việt Nam có đủ can đảm để “tính đủ”? Và cũng bởi làm thế nào để một chính phủ đang bị coi là “đổ vỡ” cho chính phủ trước phải “nai lưng” ra trả nợ cho những khoản nợ vay mà chính phủ trước đã bảo lãnh cho các doanh nghiệp nhà nước?

Trước đây và đặc biệt dưới thời của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, việc Chính phủ bảo lãnh cho tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước vay vốn của nước ngoài diễn ra tràn lan và vô tội vạ. Trong khi đó, nhiều doanh nghiệp nhà nước làm ăn kém hiệu quả, có ít nhất 30% số doanh nghiệp nhà nước luôn phải đối mặt với nguy cơ phá sản.

Còn sang thời Thủ tướng Ng. Xuân Phúc, vấn đề bảo lãnh vay nợ nước ngoài cho doanh nghiệp nhà nước gần như đã bị Chính phủ đóng lại bởi số nợ công tăng vượt mặt. Theo tinh thần mới nhất mà Thủ tướng Phúc hợp với ngành tài chính và các ngành khác, nếu doanh nghiệp nhà nước không trả được nợ vay nước ngoài thì sẽ phải tự phá sản chứ không thể trông đợi vào sự cứu giúp của Chính phủ. “Phán quyết” mới nhất của Chính phủ là cơ quan này sẽ bảo lãnh cho doanh nghiệp nhà nước vay nợ nước ngoài

chỉ đúng 1 tỷ USD trong năm 2017, giảm mạnh so với mức bảo lãnh 2,5 tỷ USD trong năm 2015 và 1,5 tỷ USD trong năm 2016.

Hẳn nhiên đây là tình thế tất yếu bởi ngân sách quốc gia hiện thời là cực kỳ eo hẹp, thu không đủ chi và hàng năm còn phải trả nợ nước ngoài hàng chục tỷ USD.

Nếu phải lo cả “nợ riêng” của các tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước, Chính phủ sẽ rất dễ chết chìm trong biển nợ công.

Đi đôi với thái độ kiên định không đưa nợ vay nước ngoài của các tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước vào Luật Quản lý nợ công (sửa đổi), Bộ Tài chính còn “tố” rằng nợ công đã tăng đến 14,8 lần trong 15 năm qua. Thậm chí vào đầu năm 2017, Thủ tướng Phúc đã lần đầu tiên phải dùng đến một cụm từ đặc biệt nhạy cảm chính trị mà trước đó không một cấp lãnh đạo nào dám sử dụng: “sụp đổ tài khóa quốc gia”.

Hẳn là thế, bội chi ngân sách phi mã đến 6,6% vào năm 2013 dưới thời Thủ tướng Dũng đã tạo nên dấu mốc kỷ lục cho toàn bộ một triều đại tàn phá đất nước đến suy kiệt. Ngay cả năm điều hành đầu tiên của Thủ tướng Phúc vẫn phải “chấp nhận” bội chi ngân sách ở con số ít nhất là 254 ngàn tỷ đồng, tương ứng với tỷ lệ bội chi 5,5% GDP, trong khi dư luận cho rằng thực tế bội chi còn cao hơn hẳn.

Sẽ phá sản và ‘bắt doanh nghiệp nhà nước’

Bối cảnh ngân sách cạn kiệt, cụ thể là chẳng còn khoản kết dư đáng kể nào, cũng là lúc đang có nhiều dấu hiệu cho thấy nợ công sắp “vỡ” và Chính phủ không còn khả năng trả nợ thay cho các tập đoàn, doanh nghiệp nhà nước.

Từ vài năm qua, đã xuất hiện một ít doanh nghiệp nhà nước bị phá sản, tuy chiếm tỷ lệ rất nhỏ so với doanh nghiệp tư nhân.

Nhưng năm 2017 và những năm tiếp theo sẽ khác hẳn. Doanh nghiệp nhà nước sẽ “đồng hành” với tình trạng khốn khó của doanh nghiệp tư nhân.

Không khó để dự đoán rằng một khi Chính phủ gần như phũ tay

trước nhiều món nợ vay nước ngoài của các tập đoàn và doanh nghiệp nhà nước, ngay trong năm 2017 sẽ xuất hiện những cái tên doanh nghiệp nhà nước bắt buộc phải phá sản, thậm chí còn phải đối mặt với vòng lao lý.

Và sẽ ập đến cả một phong trào “bắt doanh nghiệp nhà nước”, đi đôi với chiến dịch “bắt ngân hàng” đã, đang và sẽ gây náo loạn...

<http://www.voatiengviet.com/a/c-hinh-phu-tu-choi-no-rieng-doanh-nghiep-nha-nuoc-se-dua-nhau-pha-san/3744737.html>

NHÓM LỢI ÍCH HỐT TIỀN từ dự án "bánh vẽ", nhà nước và nhân dân cùng gánh hậu quảMai Anh 06-03-2017.....

Tất cả các doanh nghiệp được nhà nước đứng ra bảo lãnh nợ đều là doanh nghiệp nhà nước, chứ tuyệt nhiên không có một doanh nghiệp tư nhân nào. Điều đó không phải ngẫu nhiên. Từ Hiến pháp 1959 trở đi, bao giờ Đảng Cộng sản Việt Nam cũng khẳng định “quốc doanh” là chủ đạo. Điều 51 Hiến pháp hiện hành xác định rõ: “Nền kinh tế Việt Nam là nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa với nhiều hình thức sở hữu, nhiều thành phần kinh tế; kinh tế nhà nước giữ vai trò chủ đạo”. Đảng chủ trương như thế, thì chính phủ đứng ra bảo lãnh nợ cho doanh nghiệp nhà nước là tất nhiên.

Cho rằng nhờ vậy mà các nhóm lợi ích “hốt tiền”, là thừa nhận chủ trương này trên thực tế, không vì dân, mà chỉ vì các nhóm lợi ích. Khốn nỗi, nếu không ưu ái doanh nghiệp nhà nước, thì làm sao phân biệt nền kinh tế thị trường định hướng “xã hội chủ nghĩa” với nền kinh tế tư bản chủ nghĩa? Cho nên, “kinh tế xã hội chủ nghĩa” chẳng qua là cái lá nho mỹ miều để che đậy thực chất là kinh tế nhóm lợi ích. Chừng nào còn duy trì cái đuôi “xã hội chủ nghĩa” thì Đảng Cộng sản và Nhà nước Việt Nam chỉ trần trụi là Đảng của nhóm lợi ích, Nhà nước của nhóm lợi ích.

Bauxite Việt Nam

(GDVN) – Theo PGS.TS Phạm Quý Thọ, Quốc hội cần sớm vào cuộc giám sát các khoản vay mà Chính phủ đã bảo lãnh cho một số doanh nghiệp nhà nước.

Thông tin được Bộ Tài chính công bố tại buổi họp báo chuyên đề về bảo lãnh chính phủ ngày 1-3-2017 cho thấy, trong giai đoạn 2010–2015, tổng trị giá cấp bảo lãnh Chính phủ đạt 568,5 nghìn tỷ đồng để hỗ trợ các doanh nghiệp, ngân hàng chính sách tiếp cận được với các nguồn vốn vay dài hạn trong và ngoài nước thực hiện chương trình, dự án trọng điểm, cấp

bách, các dự án đầu tư cơ sở hạ tầng đòi hỏi vốn đầu tư lớn.

Ông Hoàng Hải, Phó Cục trưởng Cục Quản lý nợ và Tài chính đối ngoại (Bộ Tài chính) cho biết, dư nợ bảo lãnh Chính phủ hiện đang ở mức 10,2% GDP, trong đó phần lớn là những khoản bảo lãnh dành cho doanh nghiệp.

Theo Bộ Tài chính, bên cạnh mặt tích cực, việc bảo lãnh của Chính phủ đối với một số chương trình, dự án vay vốn cũng bộc lộ những hạn chế liên quan đến trả nợ vay dẫn đến yêu cầu kiểm soát chặt chẽ hơn nữa việc cấp bảo lãnh Chính phủ, cần thắt chặt hơn nữa điều kiện cấp bảo lãnh.

Bộ Tài chính đặt ra mục tiêu từ nay tới cuối năm 2020 sẽ duy trì dư nợ bảo lãnh không quá 10%, với mục tiêu con số này phải hạ xuống mức thấp nhất.

Nhằm tăng cường thắt chặt bảo lãnh, tăng trách nhiệm giải trình, Bộ Tài chính đang xây dựng danh mục các dự án được ưu tiên cấp bảo lãnh để báo cáo Chính phủ trình ra QH.

Dự án kém hiệu quả mới cần bảo lãnh

PGS. TS Phạm Quý Thọ, chuyên gia chính sách công cho biết, việc bảo lãnh của Chính phủ cho các doanh nghiệp nhà nước đi vay vốn được thực hiện từ trước đến nay vì các doanh nghiệp này mới trong

giai đoạn đầu phát triển. Còn bây giờ doanh nghiệp đã có tiềm lực thì phải tự chủ, tự tích lũy để đầu tư phát triển, tái đầu tư.

“Những năm qua, Tổng công ty Hàng không Việt Nam, Tập đoàn Than-Khoáng sản, Tập đoàn Điện lực... có tiềm lực mạnh như vậy nhưng vẫn trông đợi vào bảo lãnh Chính phủ là điều hết sức vô lý”, PGS. Thọ cho biết.

Chuyên gia chính sách công này phân tích, hầu hết các dự án đầu tư mà Chính phủ bảo lãnh thời gian qua đều là những dự án của doanh nghiệp nhà nước. Trong khi đó, rất nhiều dự án của doanh nghiệp nhà nước không hiệu quả, thua lỗ lớn.

Diễn hình như việc Chính phủ phải bảo lãnh nợ Tổng công ty Công nghiệp Tàu thủy (SBIC –tiền thân của Vinashin) dự kiến nợ dự phòng ngân sách nhà nước phải ứng trả thay cho Vinashin trong 10 năm tới lên tới 63,2 nghìn tỷ đồng.

Tương tự là dự án bột giấy Phương Nam, sau 10 năm đầu tư số tiền gần 3.000 tỷ đồng trong đó bao gồm vốn vay trong nước 1.952 tỷ đồng và vốn vay nước ngoài là 968 tỷ đồng –do Bộ Tài chính bảo lãnh– đến nay dự án không có khả năng thu hồi vốn và Chính phủ đang phải trả nợ thay cho dự án.

Một dự án tốt, theo PGS. Thọ, Chính phủ không cần bảo lãnh thì các ngân hàng vẫn sẽ cho vay. Như vậy rõ ràng chỉ những dự án thiếu hiệu quả hoặc hiệu quả kém thì các ngân hàng mới yêu cầu phải có bên thứ ba bảo lãnh.

“Điều nguy hiểm nhất khi Chính phủ bảo lãnh, ngân hàng ngay lập tức cho vay; nói cách khác, chỉ cần Chính phủ bảo lãnh thì dự án như thế nào ngân hàng vẫn cho vay, bởi dù dự án thất bại, doanh nghiệp phá sản, vẫn có Nhà nước trả nợ”, PGS. Thọ nói.

Từ phân tích trên, PGS. Thọ đặt giả thiết: doanh nghiệp nhà nước trực thuộc quản lý của bộ, ngành nào đó khi lập dự án đã biết được tính hiệu quả không cao. Nhưng một bộ phận cán bộ của bộ, ngành đó bắt tay nhau đưa dự án vào diện xin được bảo lãnh nợ.

Mọi việc êm xuôi, nhóm lợi ích

hưởng lợi còn dự án tất nhiên thất bại và hậu quả là Nhà nước gánh thêm khoản nợ lớn.

PGS. Thọ khẳng định: khi đã được cấp bảo lãnh Chính phủ thì trong trường hợp doanh nghiệp không thể trả nợ được, Chính phủ sẽ trả nợ thay.

Điều đó khiến nợ công quốc gia tăng lên đồng thời kéo cả đoàn tàu kinh tế chậm lại bởi các khoản nợ.

Minh bạch nhiệm vụ công ích và kinh doanh

Lý giải về vấn đề bảo lãnh của Chính phủ, Bộ Tài chính cho rằng: việc Chính phủ bảo lãnh nợ cho doanh nghiệp nhà nước do bên cạnh nhiệm vụ kinh doanh thì còn nhiệm vụ chính trị được giao.

Tuy nhiên, theo PGS. Thọ, chính sự không rõ ràng giữa nhiệm vụ chính trị xã hội và nhiệm vụ kinh doanh khiến doanh nghiệp nhà nước càng được nuông chiều.

“Theo thông tin trên báo chí, hầu hết các khoản vay mà Chính phủ bảo lãnh cho doanh nghiệp nhà nước chủ yếu từ dự án đầu tư kinh doanh thuần túy. Như vậy đâu phải vì nhiệm vụ chính trị”, PGS. Thọ đặt câu hỏi.

Ví dụ như trường hợp Vietnam Airlines vay tiền mua, thuê tàu bay, Nhà máy bột giấy Phương Nam vay để sản xuất giấy, những khoản vay như dự án xi măng Hạ Long và Đồng Bành... đều chỉ là mục đích kinh tế.

Ông Thọ cho rằng không thể lấy lý do vì nhiệm vụ công ích xã hội để biện minh cho vấn đề bảo lãnh nợ bởi là doanh nghiệp nhà nước.

Đã là đơn vị nhà nước được trả lương bằng tiền thuế của dân, được hưởng cơ chế ưu đãi từ đất đai, từ cơ sở hạ tầng... vì thế nhiệm vụ của doanh nghiệp nhà nước ngoài kinh doanh phải thực hiện nhiệm vụ công ích xã hội.

Theo ông Thọ, khi Chính phủ bảo lãnh nợ đặt ra hai trường hợp doanh nghiệp nhà nước.

Thứ nhất, nếu dự án thành công, doanh nghiệp nhà nước phát triển cạnh tranh với doanh nghiệp tư nhân trong nước. Với ưu đãi về chính sách về thuế, đất đai đến bảo lãnh vốn, doanh nghiệp nhà nước

giành ưu thế cạnh tranh đồng nghĩa doanh nghiệp tư nhân ở một số lĩnh vực sẽ gặp khó khăn.

“Điều này tạo nên sự bất công bằng trong cộng đồng doanh nghiệp, mất công bằng giữa doanh nghiệp nhà nước và doanh nghiệp tư nhân.

Có thể nói doanh nghiệp tư nhân Việt Nam vừa nhỏ vừa yếu, bị kẹp giữa một bên doanh nghiệp nhà nước được ưu đãi đủ thứ, có Nhà nước đứng sau và một bên doanh nghiệp FDI có vốn và kinh nghiệm thị trường lại được ưu đãi chào mời khi đầu tư tại Việt Nam. Doanh nghiệp tư nhân đã khó càng khó hơn”, ông Thọ nhận định.

Mặt khác, với việc những dự án doanh nghiệp nhà nước thành công do chính sách ưu đãi thì đó không phải do tài năng quản trị mà do chính sách ưu đãi mang lại.

Nếu vay song phẳng theo lãi suất bình thường không có bảo lãnh, liệu doanh nghiệp nhà nước có thành công? Mặt khác, bảo lãnh nợ sẽ khiến doanh nghiệp nhà nước ngày càng trì trệ, yếu kém do quen được bao bọc.

Ở khía cạnh thứ hai, nếu dự án thất bại thì Nhà nước (chính xác hơn) là người dân phải trả nợ. Tóm lại, bảo lãnh nợ Chính phủ dù dự án thành công hay không thành công đều không có lợi cho nền kinh tế.

Vai trò giám sát của Quốc hội

Theo PGS. Phạm Quý Thọ, trước thực tế nhiều khoản vay bảo lãnh cho các tổng công ty, tập đoàn làm ăn kém, thậm chí mất vốn, phá sản, đẩy nghĩa vụ trả nợ cho nhà nước, cần đặt vấn đề giảm nợ bảo lãnh: “Trước khi quyết định bảo lãnh nợ, Chính phủ xem xét từng dự án cụ thể. Với dự án lớn cần xin ý kiến Quốc hội, tránh gia tăng nợ công quốc gia”, ông Thọ cho biết.

PGS. Thọ cho rằng cần tăng cường vai trò giám sát của Quốc hội, đại biểu Quốc hội với các dự án, doanh nghiệp được Chính phủ bảo lãnh nợ: “Cần theo dõi giám sát từ việc đề xuất bảo lãnh nợ đến quá trình sử dụng đồng vốn vay đó có đúng mục đích có hiệu quả hay không. Vai trò của giám sát của Quốc hội rất lớn”, PGS. Thọ nói.

Giảm nợ bảo lãnh theo ông Thọ sẽ tránh được hai vấn đề: *Thứ nhất*, tránh được dự án “bánh vẽ” không hiệu quả nhưng vẫn được phê duyệt đầu tư. *Thứ hai*, tăng hiệu quả sử dụng vốn. Những dự án “bánh vẽ” không thể tự vay ngân hàng nên cần bảo lãnh theo logic đó; nếu khg còn ưu đãi về bảo lãnh thì tự nhiên dự án “trên giấy” sẽ khg còn đất sống.

Trong bối cảnh việc sử dụng hiệu quả đồng vốn của khối doanh nghiệp nhà nước thấp minh chứng rõ nhất nằm ở hàng loạt công trình nghìn tỉ mà chủ đầu tư chính là các “ông lớn” nhà nước đang sống dở chết dở như xơ sợi Đình Vũ, gang thép Thái Nguyên mở rộng hay các nhà máy xi măng phải chuyển lại cho tư nhân với giá rẻ. Vì thế cần phải siết vấn đề bảo lãnh nợ.

Ngoài việc cần dừng cấp bảo lãnh Chính phủ, theo ông Thọ, với các dự án đã được bảo lãnh sẽ phải thế chấp ngay tài sản theo quy định. Việc làm này nhằm “nắm đằng chuôi”, tránh việc mất thêm tài sản doanh nghiệp.

<http://giaoduc.net.vn>

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atSPACE.com>

<http://khai8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-

Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

**Biến Thảm họa Formosa
Vũng Áng thành ngọn
lửa hủy thiêu chế độ bất
công. Đem Đạo luật
Magnitsky Toàn cầu làm
rào cản ngăn chặn tham
quan tàn bạo.**

FORMOSA HÀ TĨNH tiếp tục đầu độc biển miền TrungCali Today-VN Thời Báo 03-2017.....

CHÍNH QUYỀN NÓI DÀI NƯỚC ĐỎ Ở VŨNG ÁNG LÀ “THỦY TRIỀU ĐỎ”

Cali Today news 01-03-2017

Sau nhiều ngày im tiếng, chính quyền đã chính thức công bố kết luận về hiện tượng xuất hiện dải nước màu đỏ tại cảng Sơn Dương, trong khu kỹ nghệ Vũng Áng (thị xã Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh). Bản phúc trình từ Bộ Tài nguyên-Môi trường gửi đến ông Thủ tướng CSVN Nguyễn Xuân Phúc nói rằng, dải nước có chiều dài khoảng 50m, xuất hiện trong hai ngày 18-19/2 là hiện tượng thủy triều đỏ.

Theo Wikipedia, thủy triều đỏ là hiện tượng được biết đến như là những đợt bùng phát tảo biển nở hoa, nó gây ra bởi một số loài tảo sống và nở hoa mang đến màu đỏ nâu. Hiện tượng này thường xảy ra ở các cửa sông, cửa biển.

Tờ Thanh Niên có đưa ra những thông số như sau: mẫu nước sát bờ và cách bờ 500m ở tầng mặt có hàm lượng amonia vượt từ 4,52 đến 91,5 lần; 1 mẫu nước biển màu đỏ lấy gần bờ có hàm lượng Man-gan vượt 1,66 lần, hàm lượng sắt vượt 2,8 lần và Phenol vượt 10,3 lần.

Với những con số được đưa ra nhưng lãnh đạo Bộ Tài nguyên-Môi trường vẫn cho nằm trong quy chuẩn cho phép.

Những lời giải thích trên thật mâu thuẫn với những gì mà lãnh đạo tỉnh Hà Tĩnh và thị xã Kỳ Anh nói trước đó. Theo họ, dải nước màu đỏ là do chất thải hữu cơ do người dân thải ra.

Có một sự trùng hợp đến kỳ lạ, dải nước màu đỏ không chỉ xuất hiện ở Hà Tĩnh, mà ngay cả ở Quảng Bình, Thừa Thiên-Huế và vào tận Đà Nẵng vẫn có. Song, mỗi nơi lại có những cách gọi hiện tượng này khác nhau.

Tại cảng Chân Mây (Lăng Cô, Thừa Thiên-Huế) chính quyền địa phương cho rằng dải nước đỏ xuất hiện trong nhiều ngày là do một loại

tảo gây ra. Ngày 27-2, khi trả lời báo chí, ông Phan Văn Thông, giám đốc Sở Tài nguyên-Môi trường tỉnh Thừa Thiên-Huế khẳng định rằng, dải nước màu đỏ là do một loại tảo đổi màu theo mùa, mà thường xuất hiện vào mùa xuân.

Trong khi đó, sát cạnh Chân Mây là Sơn Trà (Đà Nẵng) và từ trên đèo Hải Vân nhìn xuống có thể thấy vết loang đỏ có diện tích đến chừng hàng chục kilomet vuông, lãnh đạo thành phố lại cho rằng dải nước đỏ là do trứng ruốc đến mùa sinh sản mà có. Thật ngạc nhiên là trứng ruốc nhiều đến như vậy, nhưng hầu như ngư dân không đến đánh bắt.

Dải nước màu đỏ đã khiến cho người dân thành phố Đà Nẵng vô cùng hoang mang, lo lắng. Trên bãi biển Nguyễn Tất Thành (hướng đi ra Nam Ô) dải nước màu đỏ lan rộng. Ngư dân ở đây không dám ra khơi đánh bắt, người dân cũng không dám xuống biển bơi.

Trả lời phóng viên báo Lao Động, một ngư dân cho biết: “Tôi nghe các phương tiện truyền thông nói vệt nước màu đỏ này là trứng ruốc hay tảo biển. Tuy nhiều năm đi biển rồi nhưng đây là lần đầu tiên vệt nước màu đỏ này xuất hiện tại biển Nguyễn Tất Thành này”.

Trong khi đó, theo những ngư dân lão luyện nói rằng, vào thời điểm này đã là cuối mùa ruốc, không thể có chuyện trứng ruốc lại xuất hiện trên diện rộng, nhiều nơi đến như vậy.

Trước tình hình đó, chính quyền lại phải cho nhân viên đi kiểm tra, lấy mẫu để xét nghiệm. Và người dân vẫn chẳng biết phải tin vào ai.

Cũng cần phải nhắc lại, vào tháng 4-2016 khi xảy ra thảm họa môi trường do Tập đoàn Gang thép Hưng Nghiệp Formosa gây ra, chính quyền CSVN từ địa phương đến Trung ương đều đổ thừa do hiện tượng “thủy triều đỏ” khiến cho cá chết hàng loạt. Cuối cùng, thấy không thể bao che cho

Formosa được nữa, họ đành phải công bố thảm họa cá chết là do Tập đoàn Gang thép Hưng Nghiệp Formosa gây ra.

Năm nay, biển từ Hà Tĩnh đến Đà Nẵng cũng lại xuất hiện dải nước màu đỏ và chính quyền lại đổ thừa cho hiện tượng “thủy triều đỏ”.

Ngươi Quan Sát

FORMOSA HÀ TĨNH SẼ TIẾP TỤC ĐẦU ĐỘC BIỂN MIỀN TRUNG... THÊM 2 NĂM NỮA (!?)

Trần Thành – Tuấn Nguyễn
04-03-2017

Để thực hiện đúng cam kết với Chính phủ Việt Nam, Formosa Hà Tĩnh sẽ thực hiện chuyển đổi phương pháp làm nguội than cốc từ ướt sang khô (hệ thống CDQ). Việc chuyển đổi này sẽ được khởi công từ ngày 31-3-2017 và cam kết hoàn thành hệ thống CDQ trước ngày 30-6-2019”.

Một nguồn tin xác tin cho biết. Như vậy tiếp tục khả năng lại xảy ra “sự cố môi trường”.

Biển miền Trung đang bị nhiễm độc

Các bản tin báo chí hôm 1-3-2017 có cùng nội dung: Bộ Tài nguyên và Môi trường cho hay vết nước đỏ xuất hiện ở cảng Vũng Áng (xã Kỳ Lợi, thị xã Kỳ Anh, Hà Tĩnh) và cảng Sơn Dương của Công ty Formosa là do hiện tượng tảo nở hoa, hay còn gọi là thủy triều đỏ.

Kết quả phân tích 4 mẫu nước biển tại cảng Vũng Áng, so sánh với Quy chuẩn kỹ thuật quốc gia về chất lượng nước biển ven bờ, nhận thấy: thông số Amonia vượt từ 4,52 đến 91,5 lần (trong đó mẫu có nước màu đỏ vượt 91,5 lần, mẫu nước không có màu đỏ cách bờ 650 m vượt 4,52 lần); 1 mẫu nước biển màu đỏ lấy gần bờ có Mn vượt 1,66 lần, Fe vượt 2,8 lần và Phenol vượt 10,3 lần; các thông số khác và mẫu còn lại đều đạt quy chuẩn cho phép.

Tại cảng Sơn Dương có Amonia vượt 31,2 lần.

Kết quả phân tích thực vật phù du trong 3 mẫu nước tại cảng Vũng Áng (điểm sát bờ, cách bờ 500 m và 1.000 m) và 1 mẫu tại cảng Sơn

Dương nhận thấy có sự xuất hiện mật độ rất cao của tảo Noctiluca scintillans (còn được gọi với tên khác là Noctiluca miliaris), càng gần bờ và tại vị trí nước có màu đỏ thì mật độ tảo càng cao.

Vết nước màu đỏ hồng tại cảng Vũng Áng mật độ đạt khoảng 46 tế bào/ml (tương ứng khoảng 46.000 tế bào/1 lít nước biển) và vết nước màu đỏ tại cảng Sơn Dương mật độ đạt khoảng 135 tế bào/ml (tương ứng 135.000 tế bào/1 lít nước biển).

Lý thuyết cho biết, Noctiluca miliaris không sinh độc tố, nên không có nguy cơ gây ngộ độc cho người hay thủy sản. Nhưng chúng có khả năng tích tụ ammoniac với hàm lượng cao rồi giải phóng vào môi trường nước. Mật độ cao của chúng còn gây tình trạng cạn kiệt ô xy trong vực nước, từ đó có thể gây chết thủy sản.

Các thông tin đáng quan tâm khác: Phenol [C_6H_5OH] và các dẫn chất như cresyl (acid cresylic) là những chất rất thông dụng trong công nghiệp. Phenol là HCHC có tính rất độc, gây bỏng nặng khi rơi vào da. Phenol và các dẫn xuất của Phenol là các chất độc hại gây nguy hiểm cho sức khỏe con người và mọi sinh vật sống. Trên góc độ môi trường Phenol và các dẫn xuất của Phenol được xếp vào loại chất gây ô nhiễm. Đây là nhóm tương đối bền, có khả năng tích lũy trong cơ thể sinh vật và có khả năng gây nhiễm độc cấp tính, mãn tính cho con người.

Amoniac là một hợp chất vô cơ có công thức phân tử NH_3 . Trong tự nhiên, amoniac sinh ra trong quá trình bài tiết và thối rữa xác sinh vật.

Hệ lụy tất yếu của công nghệ đập cốc ướt

Như vậy, với các chỉ số nói trên cho thấy khả năng vùng biển ở khu vực Formosa Hà Tĩnh và Cảng Sơn Dương đang bị nhiễm độc. Tác nhân nghi vấn gây ra đầu tiên phải nghĩ đến là Formosa Hà Tĩnh. Lý do: Viện Công nghệ Môi trường cho biết đến nay Công ty Formosa vẫn chưa lập xong kế hoạch ứng phó sự cố tràn dầu cho toàn nhà máy và chuyển đổi công nghệ đập

cốc ướt sang khô.

Cũng theo Viện Công nghệ Môi trường, phía chính phủ Việt Nam đã đồng ý dành thời gian khá dài để Formosa Hà Tĩnh thực hiện chuyển đổi phương pháp làm nguội than cốc từ ướt sang khô (hệ thống CDQ). Dự kiến, việc chuyển đổi này sẽ được khởi công từ ngày 31-3-2017 và cam kết hoàn thành hệ thống CDQ trước ngày 30-6-2019.

Theo Th.S Đỗ Thanh Bái, Ủy viên BCH Hội Hóa học Việt Nam, thành viên Đoàn kiểm tra của Bộ Tài nguyên và Môi trường về chấp hành pháp luật môi trường tại Công ty Formosa Hà Tĩnh, thì “Từ than nung đỏ trong lò chúng ta cần phải làm nguội nó để hình thành từng cục cốc (coke). Quá trình này gọi là quá trình đập hoặc tôi cốc. Có 2 cách tôi đập cốc: Tôi cốc bằng nước (tôi cốc ướt): là công nghệ cổ điển, trong đó cốc nóng từ 1.200-1.300 độ được đập xuống nhiệt độ 200-300 độ bằng nước lạnh. Phương pháp này sinh ra rất nhiều hóa chất độc hại, trong đó có phenol, cyanua, amoniac... Một lượng lớn hóa chất theo hơi nước bay lên trời gây ô nhiễm không khí.

Công nghệ đập hiện đại (tôi cốc khô): Cốc nóng đỏ được đập khô bằng khí trơ trong hệ kín. Khi đập khô có hai lợi ích lớn: Thứ nhất là lấy được nhiệt để vận hành máy phát điện và thứ hai không hình thành ra phenol, cyanua và các hợp chất công nghiệp khác, nên khá thân thiện với môi trường. Tuy nhiên Formosa không chọn phương pháp “tôi cốc khô” này vì chi phí đầu tư đắt hơn.

Sai giấy phép, gây thiệt hại thì phải xử phạt và đóng cửa

Sáng 11-7-2016, Báo cáo Ủy ban Thường vụ Quốc hội, Bộ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường Trần Hồng Hà cho biết trong số 53 vi phạm bị phát hiện, nguy hiểm nhất là việc Formosa tự ý thay đổi công nghệ mà không báo cáo cơ quan chức năng. Cụ thể, Formosa đã tự ý thay đổi từ công nghệ xử lý cốc khô sang công nghệ xử lý cốc ướt, phát tán rất nhiều chất thải, đặc biệt là khí thải.

Bộ trưởng Công thương Trần

Tuấn Anh, xác nhận khi kiểm tra liên ngành, phát hiện Formosa làm sai thiết kế cơ sở. Thay vì công nghệ luyện cốc là đập khô thì chủ đầu tư đã chuyển sang dùng công nghệ đập ướt.

TS Phan Hữu Thắng, nguyên Cục trưởng Cục Đầu tư nước ngoài, nói rằng Nghị định 12/2009/NĐ-CP (hết hiệu lực từ 5-8-2015, thay thế bằng Nghị định 59/2015/NĐ-CP) trao quyền cho chủ đầu tư quyết định công nghệ, nhưng một khi thay đổi thì doanh nghiệp phải báo cáo và giải trình việc thay đổi đó có ảnh hưởng thế nào đến hiệu quả dự án, tác động đến môi trường và những thay đổi phải theo hướng tác động tích cực chứ không thể ngược lại.

“Đặc biệt, cần xem xét tại sao thiết kế là vậy nhưng khi nhập máy móc thay đổi mà vẫn qua được cửa hải quan? Vậy thì cần làm rõ xem tại thời điểm đó quy định về khai báo nhập khẩu thế nào... cần kiểm tra đối chiếu xem thực tế có đúng với mẫu mã, chủng loại phù hợp với thiết kế công trình mà anh được cấp phép”, ông Thắng nói. Về vấn đề này, lãnh đạo Chi cục Hải quan Vũng Áng thừa nhận: phần lớn máy móc, thiết bị của Formosa nhập khẩu đều được mở tờ khai tại Vũng Áng. Tuy nhiên, khi làm thủ tục nhập khẩu thì hải quan chủ yếu đối chiếu giữa hàng với các chứng thư thẩm định xem có trùng khớp hay không chứ không thể phân biệt các yếu tố công nghệ, kỹ thuật.

“Việc này hoàn toàn là do Formosa tự ý điều chỉnh so với công nghệ được duyệt và đây là bằng chứng hết sức quan trọng, không phải để chứng minh việc gây ra sự ô nhiễm môi trường, nhưng là bằng chứng về việc vi phạm pháp luật của đơn vị”, Bộ trưởng Trần Hồng Hà nói. Cũng theo người đứng đầu Bộ Tài nguyên và Môi trường, tại Formosa, nơi gây nguồn thải nguy hiểm nhất chính là lò luyện cốc.

Câu hỏi lớn nhất đặt ra: vì sao với sai phạm rất rõ ràng, chính phủ Việt Nam lại chấp nhận dành thời gian đến 2 năm để Formosa Hà Tĩnh chuyển đổi công nghệ? Trong hai năm chờ đợi đó, vì sao vẫn cho Formosa Hà Tĩnh hoạt động, với

biện minh rằng họ đã hoàn thành các hạng mục xử lý chất thải?

Bởi vấn đề cốt lõi ở đây là công nghệ này dù “các hạng mục xử lý chất thải” có thể nào đi nữa, thì vẫn sinh ra phenol, cyanua, amoniac..., và một lượng lớn hóa chất theo hơi nước bay lên trời gây ô nhiễm không khí.

Đó là chưa kể về bùn thải –theo thông báo của Formosa Hà Tĩnh là khoảng 97 tấn/tháng ở lò luyện số 1– liệu có liên quan đến sự việc từ đầu năm đến nay các ngư dân ở Quảng Trị và Quảng Bình đang bị một chất nhầy có tính kết dính, trọng lượng khá nặng bám vào lưới tàu đánh cá, khiến nhiều tấm lưới chìm xuống biển. Những tấm lưới không bị chìm thì quá trình thu lưới kéo dài từ 6 tiếng tăng lên đến 20 tiếng, vệ sinh lưới mất thời gian, khó khăn và làm giảm chất lượng lưới.

Liệu đây có phải một vụ rò rỉ bùn thải ở lò luyện cao của Formosa Hà Tĩnh đang chạy thử nghiệm? Vụ việc “bùn lạ” này hiện vẫn chờ đợi câu trả lời từ các cơ quan chức năng.

Nói thêm, kể từ hạ tuần tháng 2-2017, báo chí bị đề nghị dừng đăng các tin về vụ ‘bùn lạ’ này.

Việt Nam Thời Báo

cho vay, khoan nợ, số tiền lãi cần được cấp bù theo Quyết định 12/QĐ-TTg tại các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên-Huế trước ngày 08-3-2017”.

Động tác trên nằm trong đề án “Xác định thiệt hại, thực hiện bồi thường, hỗ trợ, khôi phục sản xuất và đảm bảo an sinh xã hội cho người dân bị ảnh hưởng do sự cố môi trường biển tại các tỉnh Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và Thừa Thiên-Huế”.

Liệu đề án trên có khả quan hơn hứa hẹn “sẽ chi hết tiền bồi thường cho ngư dân” của Thủ tướng Phúc từ tháng 8-2016, nhưng qua hai đợt giải ngân và cho tới nay, số tiền bồi thường mà 4 tỉnh miền Trung đã nhận được mới chỉ có 4,680 tỷ đồng, tức chỉ bằng khoảng 1/3 tổng số tiền bồi thường. Mà đây cũng chỉ là con số báo cáo, trong khi nhiều người dân phản ánh vẫn chưa nhận được tiền.

Còn với một số gia đình ngư dân đã nhận tiền, họ phản ánh số tiền bồi thường là quá còm cõi, chỉ đủ chi dùng trong 3 đến 6 tháng. “Sau nửa năm nữa thì chúng tôi biết sống bằng gì?” những ngư dân này kêu lên với phóng viên.

Còn bây giờ, cái cách Ngân hàng Nhà nước “vào cuộc” làm người ta nhớ lại cơ quan này cùng hệ thống

HẬU FORMOSA Những lời hứa dối trá của nhà cầm quyền*Lê Dung (SBTN-VNTB) 03-2017*.....

HẬU FORMOSA: LẠI ĐIẾP KHÚC ‘ĐẢM BẢO AN SINH XÃ HỘI CHO NGƯỜI DÂN’ (!?)

Lê Dung 01-03-2017

Trùng với thời điểm Ủy ban Kiểm tra trung ương bắt ngờ công bố tên một số quan chức như Võ Kim Cự, Nguyễn Minh Quang, Nguyễn Thái Lai... “dính” vụ cấp phép cho thuê đất và cấp phép xả chất thải cho nhà máy Formosa Hà Tĩnh, Ngân hàng Nhà nước cũng có động tác yêu cầu “các ngân hàng thương mại nhà nước rà soát, tổng hợp và báo cáo về số tiền dự kiến

ngân hàng thương mại cấp dưới của nó đã “giúp ngư dân vay tiền đóng tàu sắt để đối phó với Trung Quốc” ra sao.

Hãy nhớ lại, những hứa hẹn của Chính phủ “cho ngư dân vay tiền đóng tàu sắt” từ giữa năm 2014 đã trôi ngược lên Trung Nam Hải. Sau một thời gian tuyên truyền lẫn tuyên giáo như thể nhà nước sẽ làm tất cả cho ngư dân của mình, một lần nữa trong rất nhiều lần, người dân lại mất nốt những hy vọng xót xa còn lại.

Bị giới ngân hàng chỉ biết “còn đang còn tiền” bày ra vài chục loại thủ tục, và ngâm hồ sơ đến cả năm

trời, chỉ có khoảng 10% ngư dân được giải ngân. Nhiều ngư dân khác đã phải nuốt giận rút hoặc hủy hồ sơ vay vốn. Kế hoạch “đóng tàu sắt” của Việt Nam cho tới nay có thể xem như bị phá sản, ngược lại với thực tế hàng chục ngàn tàu sắt của ngư dân Trung Cộng, được Bắc Kinh trang bị đến nơi đến chốn, để ồ ạt đánh bắt cá ở Biển Đông.

Trong khi đó, vụ ngư dân Trương Đình Bảy bị bắn chết xảy ra ở khu vực Trường Sa vào tháng 11-2015 cho đến nay vẫn hoàn toàn chìm xuống. Chính quyền Việt Nam vẫn không hề đoái hoài đến việc tìm ra thủ phạm, còn tất cả những gì được coi là “sẽ điều tra làm rõ” của các cơ quan chức năng Việt Nam vẫn là không công bố được bất kỳ manh mối nào về kẻ thù ác, vẫn cầm khẩu đến mức đáy lương tâm.

Nếu xét theo bài học đắt giá mà ngư dân buộc phải nhận từ chính sách “cho ngư dân vay tiền đóng tàu sắt”, sẽ không khó để hình dung rằng đề án của Ngân hàng Nhà nước “đảm bảo an sinh xã hội cho người dân 4 tỉnh miền Trung” sẽ thuộc loại đầu voi đuôi chuột. Rất có thể, việc “rà soát” mà Ngân hàng Nhà nước yêu cầu các ngân hàng cũng sẽ được tiến hành tương tự cái cách mà Thủ tướng Phúc từng yêu cầu chính quyền 4 tỉnh miền Trung “thống kê, xác định thiệt hại của ngư dân”, nhưng phải mất đến 6 tháng sau đó mới cho ra được vài bản báo cáo quan liêu và tắc trách.

Đến cuối cùng những nạn nhân môi trường mới là kẻ phải ăn “quả lừa” cay đắng tiếp nối cay đắng.

Nguồn: <http://www.ijavn.org/2017/02/vntb-hau-formosa-lai-iep-khuc-am-bao.html>

SỰ THẬT TRẦN TRỤI: MỜI GIẢI NGÂN 30% TRONG SỐ ‘SẼ BỒI THƯỜNG HẾT 500 TRIỆU USD’

Lê Dung 10-03-2017

Trong lúc ngư dân miền Trung ngày càng kiệt quệ đường sinh nhai, những con số “bồi thường” vẫn tiếp tục nhảy múa không ngơi nghỉ.

Vào đầu tháng 2-2017, báo đảng cho biết Bộ Tài chính đã cấp 4,680

tỷ đồng trong tổng số 500 triệu USD do Formosa bồi thường. Sau đó có báo còn tuyên giáo như một thành tích rằng số tiền 4,680 tỷ đồng này đã được “bồi thường hết” cho ngư dân 4 tỉnh miền Trung. Bối cảnh tuyên giáo đó được lồng trong không khí phong trào biểu tình phản kháng Formosa và sự bao che của chính quyền vẫn dòn dập ở các giáo xứ Hà Tĩnh, Nghệ An và Quảng Bình.

Nhưng đến đầu tháng 3-2017, Bộ Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn lại phát đi một thông báo cho biết tính đến ngày 18-2, 4 tỉnh đã giải ngân được 3,330 tỷ đồng trên tổng số 4,680 tỷ đồng Chính phủ đã tạm ứng cho 4 tỉnh.

Một lần nữa, những con số bồi thường lại cực kỳ bất nhất giữa các bộ ngành lên quan.

Tính từ thời điểm tháng 6-2016 là lúc chính phủ Việt Nam bắt ngờ thông báo “Formosa sẽ bồi thường 500 triệu USD do thiệt hại xả thải ô nhiễm môi trường” đến nay đã hơn 6 tháng, nhưng số tiền bồi thường mới chỉ chiếm vồn vẹn 30% trong tổng số 500 triệu USD. Tỷ lệ này là rất có “ý nghĩa” nếu đối chiếu lại lời hứa của quan chức cao cấp Nguyễn Xuân Phúc “ngư dân sẽ nhận được toàn bộ tiền bồi thường vào tháng 11/2016”.

Cũng cần nhắc lại, thủ tướng CSVN Phúc đã hứa “cuối” không chỉ một lần. Vào tháng 8-2016, ông ta hứa “tháng Chín ngư dân sẽ nhận được tiền”. Nhưng ngay sau đó, chính phủ lại gia hạn cho chính quyền 4 tỉnh miền Trung về việc “thống kê thiệt hại” do các tỉnh này bê trễ. Phải đến tháng 11-2016, một số ngư dân mới bắt đầu nhận được tiền bồi thường. Nhưng đó cũng là lúc mà phong trào biểu tình miền Trung dâng cao độ và gây áp lực đối với chính quyền địa phương và trung ương. Còn nếu không có phong trào biểu tình ấy, không hiểu đến lúc nào khoản tiền bồi thường còm cõi mới đến tay những nạn nhân môi trường đã không còn đường sinh sống?

Cái lỗi làm việc cực kỳ tắc trách, vô cảm và chỉ chực chờ đàn áp người dân đã khiến “uy tín” của

chính phủ và các chính quyền địa phương xuống đáy. Liên tiếp các đợt biểu tình phản kháng của ngư dân–giáo dân vào cận tết năm 2017 và sau tết đã chứng thực rằng người dân không còn chút nào niềm tin đối với chính quyền đang cai trị họ.

Ngay cả lời hứa “sẽ đóng cửa Formosa nếu tiếp tục vi phạm” của Thủ tướng Phúc cũng không còn giá trị gì nữa, khi đang có nhiều dấu hiệu Formosa tái diễn xả thải. Nạn ô nhiễm biển giờ đây không chỉ nằm trong khu vực biển 4 tỉnh miền Trung, mà đã lan xuống phía Nam – khu vực biển Đà Nẵng. Cứ đà này, chắc chắn vùng biển ở các tỉnh Nam Trung Bộ sẽ bị ảnh hưởng trong không bao lâu nữa.

Hơn một tháng sau tết nguyên đán năm 2017, những đợt biểu tình của ngư dân–giáo dân miền Trung lại như sóng trào dữ dội. Sài Gòn, Hà Nội và một số địa phương khác cũng hưởng ứng. Bất chấp “trung ương” bắt thần lôi “tội đồ” là Võ Kim Cự –nguyên bí thư Hà Tĩnh cùng Nguyễn Thái Lai –cựu thứ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường ra kỷ luật, người dân thừa hiểu đó chỉ là “chuyện nội bộ đảng đóng cửa bảo nhau” mà vẫn chưa hề có một chút thành tâm hoặc thành khẩn nào đối với lớp dân đen.

Biểu tình cũng bởi thế sẽ không thể dừng được. Không chỉ bởi số tiền giải ngân mới chỉ có 30% mà còn do ước tính thiệt hại kinh tế của vụ xả thải Formosa nhiều hơn thế gấp hai chục lần – 10 tỷ USD.

Và vì công lý phải đóng cửa Formosa !

<http://www.sbtn.tv/su-that-tran-trui-moi-giai-ngan-30-trong-so-se-boi-thuong-het-500-trieu-usd/>

TRỒNG NGƯỜI

.....**Phương Vũ Võ Tam Anh 26-02-2017**.....

Cách đây hơn hai ngàn năm, một chính trị gia lỗi lạc, ông Quản Trọng, đã nói một câu bất hủ: “Muôn trồng cây phải mười năm; muốn trồng người phải trăm năm.”

Cách đây tám mươi năm, Hồ Chí Minh (HCM) đã ăn cắp lại câu nói đó làm như một ý tưởng riêng tư vĩ đại mà toàn dân dưới chế độ cộng sản phải học tập từ đó đến nay.

HCM đã có khoảng thời gian cần thiết để bắt đầu trồng người.

Nay đã gần một trăm năm, những cây mà HCM trồng đã nảy chồi và đơm trái. Điều ngạc nhiên là những chồi trái đó lại chẳng... giống ai và nói theo một tiếng thời thượng thì đó là những “trái lạ.” Chính một nhân vật cộng sản sáng giá, ông Robert Hue, Tổng bí thư đảng Cộng sản Pháp cũng đã phải nhận xét: “*Chủ nghĩa cộng sản là một loại cây kỳ diệu mà không hiểu sự tình cờ oái ăm nào khiến nó lại mọc ra toàn những nắm độc.*” (Lời phát biểu của Robert Hue trong chương trình truyền hình La marche du siècle ngày 7-11-1997 để phản biện lại những tố cáo tội ác của chủ nghĩa CS trong cuốn sách Le Passé d’une illusion của François Furet).

Những trái lạ đầu tiên được nhận thấy là ở trong giới lãnh đạo. Nếu so với các nước khác thì chính quyền Việt Nam gồm nhiều bằng cấp tiến sĩ nhất trên thế giới, hơn cả Mỹ, hơn cả Canada và phần đông các nước văn minh khác. Đó là những tước vị có được nhờ học hàm thụ, chuyên tu, tại chức (“dốt như chuyên tu, ngu như tại chức”), lại còn thêm cái nạn bằng dỏm, bằng giả đầy rẫy. Có vị chui vô rừng khi mới 15 tuổi, khi chui ra thì có được bằng cử nhân luật (rừng!) Có vị chung tám bằng tiến sĩ Mỹ mà chỉ học có một tuần lễ Mỹ và không biết tiếng Mỹ!

Để khỏi áy náy với những tước vị khoa bảng, thỉnh thoảng các vị đó cũng không quên nhà ngọc phun châu, để đánh thức toàn dân khỏi buồn ngủ. Nguyễn Minh Triết nhận xét: “*Khi Việt Nam ngủ thì Cu Ba*

thức; khi Cu Ba ngủ thì Việt Nam thức” để cho thấy là mình đã qua được bậc tiểu học để biết rằng trái đất tròn và xoay quanh mặt trời.

Nguyễn Phú Trọng thì không muốn mình bị đánh đau nên phát biểu: “*Đánh tham nhũng là tự đánh mình,*” nên đã giơ cao đánh khề.

Nguyễn Tấn Dũng thì gọi tên Thủ tướng Pháp Jean Marc Ayrault bằng cách phiên âm tiếng Việt là “Răng Ma Kê Rô” nghe phát âm như Jean maquereau (có nghĩa là tên ‘ma cạo’ Jean), báo hại đài truyền hình Canal Plus chiếu đi chiếu lại để mua vui cho khán giả Pháp được mấy tuần lễ.

Còn thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc khi đọc diễn văn trước Hội nghị Quốc tế về sông Mekong đã biểu lộ kiến thức của mình qua mấy chữ “Cờ Lờ Mờ Vờ,” để rồi từ đó ngoài cái danh hiệu “Madze in VN,” ngài còn được tặng thêm danh hiệu là “Thủ tướng Cờ Lờ Mờ”

Dưới sự hướng dẫn của các đỉnh cao trí tuệ đó, lẽ tất nhiên những tầng lớp khác trong xã hội Việt Nam hiện tại cũng không ra ngoài chữ “lạ.” Đừng ngại biện rằng đó chỉ là trường hợp cá thể, nhưng vì xảy ra thường xuyên thì đó là tấm gương phản ánh lại cả một hiện trạng xã hội. Sau đây là một vài trường hợp điển hình.

- Người làm giám đốc chương trình văn hoá trên đài truyền hình nhà nước với một cái tên tuyệt đẹp Kiều Trinh lại là một tay ăn cắp tái phạm nhiều lần ở nước ngoài. Nếu gọi không nhầm thì chức vụ này phải chăng là để rao giảng thứ văn hóa... ăn cắp?

- Một bác sĩ giải phẫu làm chết người thì lại đem vứt xác bệnh nhân xuống sông Hồng giữa lòng thủ đô Hà Nội, chôn ngàn năm văn vật.

- Những phụ nữ Việt Nam bị từ chối nhập cảnh vào Singapore vì cảnh sát đã lòng bắt hàng trăm cô gái Việt Nam sang để làm gái điếm ở khu Joo Chiat.

- Cảnh sát Nhật đã lục soát trụ sở Hàng Không Việt Nam để tịch thu

những hàng ăn cắp và ở các siêu thị Nhật có yết bảng “Ăn cắp là tội phạm” bằng tiếng... Việt Nam.

- Ở Nam Phi, bí thư thứ nhất tòa đại sứ VN Vũ Mộc Anh bị bắt quả tang vì tội buôn lậu sừng tê giác.

- Ở Thụy Sĩ, du khách Việt Nam tức là thuộc hạng khá giả, đã bị bắt giữ vì tội ăn cắp trong siêu thị.

Chuyện kể còn dài dài, càng kể càng nhục!

Trong khi đó thì ở trong nước những mầm non đang phát triển không được nhìn thấy một tương lai sáng sủa mà đang bị bịt mắt bịt tai và bao quanh bởi những tệ nạn đầy rẫy. Đạo đức học đường càng ngày càng suy thoái. Trong một nước mà thiên hạ đánh nhau như cơm bữa (theo báo Người Lao Động thì chỉ trong ba ngày Tết Đinh Dậu vừa qua có tới 2.203 trường hợp nhập viện vì đánh nhau với 14 tử vong) thì trẻ con làm gì mà không bắt chước. Thoạt đầu trẻ con đánh nhau ngoài đường vì những sự hiềm khích nhỏ nhỏ, viên kẹo, cái bánh, hòn bi... Dần dà tiến đến chỗ đánh nhau trong nhà trường trước cái nhìn vô cảm của bạn bè và của cả thầy cô. Gay gắt hơn nữa là các nữ sinh đang tuổi cập kê, thay vì mộng mơ ủy mị thì lại ra tay cấu xé nhau như những võ sĩ thứ thiệt. Đồng thời với sự tuột dốc đạo đức học đường lại có sự tiến bộ công nghệ kỹ thuật số nên nhất cử nhất động đều được đưa lên mạng tức khắc. Nhất là các cô bé lại thường có lối xé áo quần nhau nên các màn đấm đá càng được cổ vũ. Quý vị không khỏi đau lòng khi vào “Google” bấm chữ “Nữ sinh đánh nhau” thì hiện ra hàng trăm, tôi nói hàng trăm, cái link sôi động mà các bình luận gia VC phải dùng đến chữ “cực sốc.”

Theo phương châm “tiến nhanh tiến mạnh tiến vững chắc lên XHCH” thì hiện tượng đánh nhau trong học đường cũng nâng cấp đến giai đoạn siêu việt là thầy trò đánh nhau, điểm tột cùng của sự suy đồi. Đến đây không thể cắt nghĩa rằng chỉ vì những sự hiềm khích nhỏ mà thầy trò trở nên thù hằn giận dữ. Hai đối tượng này đang ở trong hai tầng lớp xã hội vừa có bốn phần vừa có

trách nhiệm với nhau, phải tuyệt đối tương kính nhau để cho xã hội tiến bộ và là cốt lõi tương lai của dân tộc. Một đoạn video quay cảnh vào ngày 15-2-2017 tại lớp học 10A3 trường Tâm Vu tỉnh Hậu Giang hai thầy trò đánh nhau kịch liệt, “thầy đánh trò như đánh giặc, trò đánh thầy như đánh kẻ thù,” mà hình như họ không phải là đối tượng thật sự của cấm hờn. Hình như có một sự uất ức vô hình nào đó đang bị dồn dập từ lâu, nay vì một chút khơi mào nhỏ nhoi nào cũng đủ để bộc phát. Thứ vô hình để họ trút sự giận dữ đó là bức tranh xã hội mà họ đang sống, công an đánh vỡ đầu người biểu tình ngoài đường phố, đánh chết người trong nhà tù.... chứ khg phải là đối thủ trước mặt chỉ vì chuyện vô kỷ luật của 1 cô học sinh bé bỏng hay của một thầy giáo nổi tiếng là hiền từ. Trách nhiệm về ai?

Cái sở trường hách dịch và độc đoán của chế độ đang xâm nhập học đường. Bà hiệu trưởng Tạ Thị Bích Ngọc (lại một cái tên tuyệt đẹp nữa) đi xe taxi vào sân trường có trẻ con đang chơi (một chuyện lạ chỉ có ở Việt Nam) cán gãy giò em học sinh Trần Trí Kiêm mà lại chối bai bãi và còn bắt các nhân viên khác trong trường xác nhận là không có xe taxi vào sân trường. Lẽ ra bà hiệu trưởng nên cho đậu taxi ngoài cổng rồi nhờ người khác... công vào (như một giới chức cao cấp đi họp hôm trời mưa lớn mới đây) thì có phải đỡ phiền phức hơn không?

Với trăm ngàn chuyện lạ như vậy, thử hỏi nền giáo dục Việt Nam sẽ đi về đâu?

Hậu quả đã thấy rõ. Mới đây, ông Doãn Mậu Diệp, Thứ trưởng Bộ Lao động Thương binh và Xã hội đã thừa nhận rằng trong năm 2016 đã có đến 200.000 kỹ sư và tiến sĩ không tìm được việc làm và Bộ đang lập kế hoạch cho xuất cảng lao động thành phần trên từ 2017 đến 2020. Lại một chuyện lạ khác của Việt Nam gây tranh cãi về cái gọi là “chảy máu chất xám.”

Theo quan niệm thông thường nhất thì tất cả mọi quốc gia đều đào tạo chuyên viên để phục vụ cho quốc gia mình, chưa kể nhiều nước có chính sách “bổ ráp chất xám”

(raffle des cerveaux) về nước mình, đứng đầu là Hoa Kỳ. Do đó xảy vụ giành giật chuyên viên giữa Ấn Độ và Hoa Kỳ, vì Ấn Độ cũng có đội ngũ chuyên viên khá giỏi, nhất là trong lãnh vực vi tính và y khoa. Một chuyên viên giỏi đang ở Ấn Độ nếu được một công ty Mỹ thuê nhận, liền được lo cho từ A đến Z, tìm nhà tìm cửa, tìm chỗ học cho con cái rồi bốc ngay qua Mỹ. (Sự kiện này đang vấp phải trở ngại bởi đạo luật cấm nhập cư mà T.thống Donald Trump mới ban hành).

Vấn đề đặt ra là ở Việt Nam người có bằng cấp có đủ khả năng và kỹ năng để phục vụ hữu hiệu trong lãnh vực chuyên môn của mình không? Theo nhà giáo Đỗ Việt Khoa thì kỹ sư tiến sĩ thất nghiệp là vì “nền giáo dục ở Việt Nam không phù hợp với sự phát triển kinh tế hiện tại (...) Luận án tiến sĩ với những đề tài lạ hoắc, vô bổ, viết như trẻ con.” Theo ông Chu Tiên Dũng, Giám đốc Công ty Phần mềm Quang Trung thì những người ra trường với bằng tiến sĩ cũng không đủ tiêu chuẩn để tuyển lựa. Họ không tìm được việc ngay trong nước với chính ngôn ngữ mẹ đẻ của họ. Lối thoát duy nhất là tìm việc ở

nước ngoài, nhưng phải biết ngoại ngữ và trình độ chuyên môn cao. Theo cô Ngô Minh Uyên hiện đang công tác tại Nhật để phiên dịch và quản lý du học sinh ở đảo Shinkoku cho biết rằng việc tuyển chọn các thực tập sinh rất khó, phải thông thạo tiếng Nhật và kỹ năng cao, nếu không, dù có bằng tiến sĩ ở Việt Nam qua Nhật cũng chỉ làm lao động phổ thông thôi.

Ở nước nào cũng vậy, muốn hành nghề chuyên môn phải thi bằng tương đương và biết ngoại ngữ sở tại. Như vậy có nghĩa là mất toi bao nhiêu công khó và tiền bạc đổ ra trong sáu năm đại học để nặn cho được một ông tiến sĩ. Trong khi ở các nước khác thì tấm bằng tiến sĩ đúng nghĩa chỉ mới là điểm khởi đầu cho sự nghiệp đời người, để tìm tòi, để phát triển, để đóng góp, để phát minh, còn ở Việt Nam thì đó lại là điểm cuối cùng để kiếm cơm mà lại phải đứng trước một con đường đầy gian nan.

Đó là kết quả sau gần một trăm năm trồng người của Hồ Chí Minh, một thực trạng đau buồn cho tương lai Việt Nam, tội nghiệp cho con em Việt Nam đang ở vào cái gọi là thời đại Hồ Chí Minh. ♦♦♦♦♦

NGƯỜI SINH VIÊN ƠI, HÃY ĐỨNG LÊN*Chân Trời Mới 02-03-2017*.....

Mới đây, ông Doãn Mậu Diệp, Thứ trưởng Bộ Lao động-Thương binh-XH cho biết: “Chúng ta đang có hơn 200.000 cử nhân thất nghiệp. Do đó, xuất khẩu lao động có trình độ kỹ thuật là hướng đi mới giải quyết việc làm cho số sinh viên tốt nghiệp đang thất nghiệp hoặc có việc làm khg ổn định.”

Đã từ lâu, thị trường việc làm ở Việt Nam luôn ở trong tình trạng vừa thiếu, vừa thừa. Phần lớn sinh viên đại học mới ra trường đều không được trang bị đủ kiến thức và kinh nghiệm, để có thể đáp ứng được nhu cầu của thị trường việc làm. 200.000 cử nhân thất nghiệp là con số quá lớn cho nguồn nhân lực. Nhưng, theo ông quan chức cấp cao Bộ Lao động, thì số lực lượng lao động “dôi dư” này hướng sẽ cho đi xuất khẩu lao động.

Nếu ở các quốc gia khác thì quả thật đây là sự lãng phí công sức đào tạo đại học cho số sinh viên này. Nhưng ở tại VN, chả quan chức nào lại quan tâm đến sự lãng phí, hầu như đều chỉ chăm chăm đến lợi ích của riêng họ qua “tiền cò xuất khẩu”. Miễn làm sao cho “trôi” câu chuyện, rồi họ phải tay hết trách nhiệm. Đầu tiên, việc có tới 200.000 cử nhân thất nghiệp là do tệ nạn học và đào tạo chỉ là để có bằng cấp. Cả xã hội VN hiện nay là một thị trường dịch vụ và giáo dục không nằm ngoài tình trạng đó. Giáo dục từ lâu đã trở thành một dịch vụ: giảng viên là người bán, sinh viên là người mua. Ở rất nhiều trường đại học, giảng viên gian dối trong việc dạy, còn sinh viên gian dối trong việc học. Do vậy, rất đông trong số 200.000 cử nhân thất nghiệp, họ mang danh và có cái bằng cử nhân, chứ thực chất kiến thức của họ học được rất ít.

Khi con người giữ lại

Nhạc sĩ Tuấn Khanh 14-03-2017

Bộ Giáo dục và Đào tạo có biết tình trạng này không? Tại sao họ lại để tình trạng này kéo dài thành bệnh dịch? Phải chăng trong xã hội Việt Nam hiện nay, tình trạng mạnh ai người ấy chạy, các Bộ, Ngành cũng phải tự lo lấy mình. Nhà nước không đủ lo cho giáo viên, bác sĩ thì họ phải nhắm mắt làm ngơ cho những tệ nạn mua bán, vôi vĩnh của nhân viên ngành mình. Tệ nạn này kéo theo tệ nạn khác: giáo viên, bác sĩ sẽ phải hối lộ lãnh đạo để bỏ qua cho những tệ hại mà họ gây ra.

Trong khi đó lãnh đạo cấp cao của đảng cộng sản cũng bỏ qua những tệ nạn ở các Bộ, các ngành để duy trì sự trung thành cần thiết để bảo vệ chế độ. Thí dụ: tình trạng cảnh sát giao thông-CSGT (con sâu gặm tiền), lãnh đạo Bộ Công an có biết không? Họ biết thừa, nhưng vấn đề cửa đề số này kiểm thêm “bánh mỳ” lo cho cuộc sống của họ và hơn nữa để có thứ để mà hối lộ cấp trên.

Tiếp theo, việc để cho nhiều sinh viên mới ra trường thất nghiệp sẽ dễ dẫn đến tình trạng, họ phải làm trái ngành, trái nghề. Lại phải trải qua một thời gian đào tạo lại thì họ mới đáp ứng được công việc mới. Gây lãng phí lớn trong xã hội. Thậm chí, tình trạng này sẽ kéo theo tệ nạn họ phải mua chỗ làm việc. Có thông tin tiết lộ rằng, mua một chỗ để lái xe taxi cũng có giá khoảng 5000 đô.

Tóm lại, mọi thua thiệt cuối cùng lại rơi xuống người dân nghèo. Họ đã phải gồng lên để cố theo học được cái bằng cấp. Nhưng sau đó, họ lại phải đối mặt với bài toán kiếm việc làm. Cái gì cũng cần phải có tiền. Câu chuyện đầu tiên – tiền đâu, đã gây thêm những tiêu cực đau lòng trong xã hội. Nhiều sinh viên đã trở thành gái bao, trai bao để lo chi phí học hành và cuộc mưu sinh đầy khó khăn của họ.

Trong khi đó, những con ông cháu cha thì vô cùng thuận lợi. Họ đã được sắp đặt vị trí ngay cả khi họ còn ngồi trong ghế nhà trường. Một giai cấp thống trị thực tế đã hình thành ở Việt Nam. Một giới tư bản đồ đang bòn rút mọi tài nguyên và nguồn lợi của đất nước, của dân tộc.

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

Tháng 1/1995, khi ông Võ Văn Kiệt ký văn bản số 406-Ttg, ra lệnh không được đốt pháo trên cả nước. Không những pháo trong hiện thực bị săn lùng và hủy diệt, mà ngay cả pháo trong trí tưởng cũng bị ngăn chặn. Ít lâu sau đó, trong một lần đưa ca khúc Bài Ca Tết Cho Em (nhạc sĩ Quốc Dũng) vào chương trình sản xuất CD mùa xuân, một biên tập viên đã than thở rằng Sở Văn hóa Thông tin ở Sài Gòn nói phải sửa lại lời, vì có chữ “pháo”, nghe nhạy cảm với một loại hình sản phẩm đã bị cấm.

Những chuyện hài hước như vậy, không bao giờ thiếu trong một nền văn hóa bị kiểm duyệt theo chỉ đạo, và cũng theo tinh trung thành đến bại hoại của những nhân viên kiểm duyệt tại Việt Nam, kể từ sau 1975.

Một buổi sáng, khi đọc bản tin về chuyện 5 ca khúc có từ nửa thế kỷ trước bị lại cấm lưu hành, nhiều người dân đã tỏ ý bất bình. Nhưng với giới văn nghệ đã tận mắt sống và quay quắt trong các sợi xích kiểm duyệt từ suốt nhiều năm thì lại khác. Phản ứng thường là một nụ cười mỉa, và gật gù như của một anh bạn “đến giờ này mà vẫn còn bệnh hoạn như vậy à?” Năm ca khúc đó, bao gồm Cánh thiệp đầu xuân (tác giả Lê Dinh-Minh Kỳ), Rừng xưa, Chuyện buồn ngày xuân (Lam Phương), Đừng gọi anh bằng chú (Diên An), Con đường xưa em đi (Châu Kỳ-Hồ Đình Phương). Như bao lần, những kẻ “làm” văn hóa của Nhà nước vẫn giải thích mơ hồ, thậm chí ngớ ngẩn như dùng lưu hành để tìm tên tác giả chính xác. Một quan chức nhà nước, được báo Tuổi Trẻ dẫn lời, nói rằng ông băn khoăn vì không biết ý nghĩa lời hát “cuộc chiến” nằm trong Con đường xưa em đi, là cuộc chiến nào.

Như một đứa trẻ to lớn nhưng gồng gánh tâm hồn tự kỷ, hệ thống văn hóa xã hội chủ nghĩa của Việt Nam hiện nay loay hoay với một nỗi ám ảnh mơ hồ, và không thể hội nhập cùng cuộc sống bình thường. Đứa trẻ đó lo sợ mọi thứ – từ quá khứ đến tương lai. Đứa trẻ cố vươn vai đứng thẳng oai vệ trong đời sống, nhưng nhột nhát thẳm kín vì đêm đêm còn mắc tạt đất trộm trên giường. Đứa trẻ tự cáu gắt vì chứng không thể trưởng thành của mình.

Nhạc sĩ Thanh Sơn, lúc còn sinh thời, từng ngồi buồn hiu, kể rằng một nhân viên kiểm duyệt của Sở, trẻ bằng tuổi con út của ông, ra lệnh cho ông về phải bỏ chữ “phu quân” trong một ca khúc tình yêu đồng quê của

ông, chỉ vì chữ “quân” có thể ám chỉ đến quân nhân Việt Nam Cộng Hòa.

Năm ngoái, một đôi bạn trẻ viết tạp bút về Sài Gòn, chạy xin giấy phép in với một nhà xuất bản. Khi bản thảo đưa lên duyệt, một đoạn văn liên quan đến bài hát Chiếc lá cuối cùng (tác giả Tuấn Khanh sinh năm 1933) bị lưu ý là phải bỏ đi vì liên quan văn hóa trước 1975. Khi các bạn trẻ này kêu nài rằng bài hát đã được duyệt, tác giả được lưu hành... thì biên tập viên – kiểm duyệt viên bối rối, chuyển sang ý khác là “cũng phải bỏ, vì gợi ý đến nhạc sĩ Tuấn Khanh hiện nay, người đang có vấn đề”.

Trải qua rất nhiều năm. Kể từ lúc những bánh xích xe tăng chiến thắng của những người Cộng sản lăn trên các đường phố ở miền Nam. Có không ít những khung thước văn hóa thật mới mẻ được kẻ ra cho người dân. Từ chiếc quần ống loe bị chặn cắt giữa đường, mái tóc dài nam giới bị giữ lại và buộc xén đi vô tội vạ... cho đến hôm nay, quả là một chặng đường rất dài để con người Việt Nam thấy rằng mình đang phải chạy hồng hộc trên một vòng tròn thật lớn, để cố về điểm xuất phát văn minh ban đầu của mình.

Đầu năm 2017, có tin bài hát Ly rượu mừng được trả tự do. Rất nhiều người vui mừng vì nghĩ rằng “rồi cuối cùng những điều tốt đẹp nhất cũng đã trở lại”. Có không ít những bài viết, sự hân hoan xuất hiện trên các trang mạng. Có bóp, thì phải có mở chứ!

Cảm giác này có thể so sánh với năm 1977, khi nạn đói tràn lan ở Việt Nam, bệnh ghẻ ngứa rừng hành hạ mọi gia đình. Rồi đến năm 1990, khi nhiều người bắt đầu được ăn cơm có thịt và sử dụng xà bông Hoa Kỳ gửi về từ các thùng đồ của kiều bào – thì người Việt Nam cũng đã hân hoan và hạnh phúc như vậy. Quả là có bóp, rồi phải có mở!

Và rồi, khi một ca khúc được trả tự do, thì cũng không lâu sau, có đến 5 ca khúc khác bị giam lại. Cái được và mất có vẻ đã rõ trong đời sống văn hóa bình thường của con người. Mở và bóp!

Cấm và cho / Bóp và mở trong kiểm duyệt văn hóa tại Việt Nam chưa bao giờ có một câu trả lời quang minh, hay có một thái độ chính đáng. Năm 2012, khi được hỏi về cách thức cho phép lưu hành những bài hát trước năm 1975, ông Lê Ngọc Cường, nguyên cục trưởng Cục Nghệ thuật biểu diễn từng xác nhận rằng thay vì lên danh sách những bài cần

cấm, thì Cục chỉ có danh sách những bài được cho phép (khoảng hơn 1500 bài, trong số hàng chục ngàn bài hát trước 1975). Và việc bóp xiết các bài hát cũ, được khoán lớn cho Sở ở thành phố HCM, vì nơi này được coi là có khả năng “biết rõ nội tình”.

Nội tình ấy, Trịnh Công Sơn, đến khi qua đời nhiều năm, vẫn chưa bao giờ được phép ấn hành chính thức và đầy đủ bộ Ca khúc Da Vàng, tập tác phẩm được coi là làm nên tên tuổi của ông.

Nội tình ấy, Nhạc sĩ Phạm Duy, từ khi giao cho công ty Phương Nam quản lý và xin phép các ca khúc của ông từ năm 2005 đến nay, chỉ khoảng 200 bài hát được cho phép. Thậm chí có những bài cấp phép rồi, lại cấm như Trường ca Con đường Cái quan và Còn chút gì để nhớ. Không biết dựa vào luật nào, Cục chỉ cho phép một năm làm đơn xin từ 2 đến 3 lần, mỗi lần từ 7 đến 13 bài. Và nếu chiếu theo trình tự đó, di sản hơn 1000 bài hát của nhạc sĩ Phạm Duy có thể phải đến năm 2050 mới được cấp phép hoàn toàn. Dĩ nhiên, đó là trong tình trạng các nhà “làm” văn hóa không trở chứng tự kỷ kinh niên.

Cũng có ý kiến cho rằng Nhà nước đang lo lắng vì không cản nổi tình trạng văn hóa trước 1975 bùng phát lại ở miền Nam và nhiều nơi khác. Khởi đầu là âm nhạc, sau đến là sách vở, lịch sử... nên đang tìm cách kìm hãm bằng cách cắt nhanh nguồn cảm hứng của dân chúng. Khởi đầu là không ít nghệ sĩ của Nhà nước được hậu thuẫn lên tiếng bài bác bolero, rồi kể đến kêu đòi một nền văn minh gameshow không có bolero... Hôm nay là thả một và nhốt năm, như tín hiệu của một mùa xuân không còn nghe tiếng pháo.

Nếu lưu ý, sẽ không ít người ngạc nhiên rằng năm 2017, khi bài hát Ly rượu mừng được trả tự do một cách hữu ý trước Tết Nguyên Đán, nhưng lại không vang lên rộn rã bằng những năm mà người dân phải tự vượt rào để hát, để nghe nó. Có lẽ người dân đã bằng lòng với sự bình thường và giá trị được trả lại, nên không ra sức níu kéo như nhiều thập niên qua.

Nhưng ngay khi danh sách 5 bài hát bị cấm được tung ra, lạ thay, đâu đâu cũng nghe người dân hát, mở lại những ca khúc này. Chuyện “cấm”, trở thành một thái độ vô vọng trước đời sống tự nhiên trong phút chốc.

Và như thế, những bài hát cấm đó, chắc chắn lại sẽ vang lên – không khác gì những ngày tháng Ly rượu mừng bị giam nhốt. Kể có quyền có thể phát tay phẩy bỏ, nhưng nhân dân sẽ mãi mãi âm thầm giữ lại trong trí

nhớ và từng lời hát khe khẽ của mình, bởi lẽ năm bài hát ấy – hay hàng chục ngàn bài hát khác – không có tội tình gì.

Vì họ biết, cuối cùng tài sản lớn nhất của con người là văn hóa chứ không là cường quyền. Âm nhạc hay sách vở – tri thức và cảm xúc... sẽ còn lại mãi mãi, bền bỉ thách đố mọi thời đại mê muội của quyền hành.

nhacsituankhanh

hiều người phụ nữ khác không ngừng gióng lên tiếng nói lương tâm của mình như bao người phụ nữ trên thế giới đã từng làm, cho cuộc sống gia đình, tương lai con cháu và một xã hội nhân bản hơn.”

Là một trong những người ký tên vào bản lên tiếng này, anh Nhật cho biết thêm về các phụ nữ điển hình có nêu tên trong bản lên tiếng:

“Tôi biết là có rất nhiều phụ nữ đấu tranh cho công bằng xã hội, cho

08-03: KÊU GỌI TỰ DO cho những phụ nữ đấu tranh bị giam cầm

—Đài VOA phỏng vấn 07-03-2017—

Nhân Ngày Quốc tế Phụ nữ 8/3, 20 tổ chức xã hội dân sự, tổ chức đấu tranh cùng với 50 khuôn mặt quen thuộc của các phụ nữ hoạt động đã ký vào bản lên tiếng hướng về các phụ nữ đấu tranh trong tù.

Ngoài ra, theo thông báo của bản lên tiếng, các tổ chức cũng sẽ có một số hoạt động để vinh danh các phụ nữ kiên cường, như hội thảo trong và ngoài nước về vai trò phụ nữ trong công cuộc đấu tranh, và nhiều nhà hoạt động sẽ mang hoa đến trại tù và gia đình.

50 phụ nữ hoạt động cho nhân quyền và 20 tổ chức xã hội dân sự Việt Nam ngày 3/3 ra tuyên bố ủng hộ các nữ tù nhân lương tâm Việt Nam.

Đại diện cho nhóm Vì Tương lai, nhóm xã hội dân sự của thanh niên vận động cho môi trường, anh Trần Minh Nhật cho biết anh đã trải qua 6 trại giam khác nhau ở Việt Nam trong 4 năm tù và anh rất cảm thông cho nỗi khổ của các nữ tù nhân là các nhà hoạt động xã hội:

“Bản thân tôi cũng là một tù nhân, tôi hiểu nỗi khổ của một người tù. Họ là những người phụ nữ có con nhỏ, có chồng mà lại ở trong tù thì đó là một nỗi khổ khó diễn tả. Với thiên chức làm mẹ, làm vợ thì chia cắt là nỗi đau rất đau đớn. Trong ngày quốc tế hướng tới phụ nữ, ngày 8/3, tôi thấy cần phải chung tay với những người khác cùng đấu tranh cho quyền lợi của họ, bởi vì trong chốn lao tù họ bị chà đạp phẩm giá nhiều nhất.”

Bản lên tiếng ngày 3/3 viết: “Tại Việt Nam, ngày Phụ nữ Quốc tế càng có một ý nghĩa thật trang trọng và đặc biệt khi có nhiều phụ nữ đang phải chịu tù đầy vì những việc làm vô cùng bình thường của mình để đóng góp vào xã hội. Chúng ta không thể kỷ niệm ngày Phụ Nữ Quốc Tế mà không nhớ đến họ.”

“Dù đã thoát ra khỏi nhà tù nhỏ hay vẫn còn trong ngục tối, họ và

sự thật và họ đã bị trả thù. Tôi đăng cử một vài ví dụ như cô Nguyễn Đặng Minh Mẫn, người đã viết những khẩu hiệu về Hoàng Sa, Trường Sa và hỗ trợ phát tán các thông tin về các cuộc biểu tình, hay chị Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, một blogger, một nhà hoạt động khá lâu năm, chị viết về các vấn đề trong xã hội; hay chị Trần Thị Nga, một blogger, một Facebooker, nhà đấu tranh ở Hà Nam; chị Trần Thị Thúy là những người phụ nữ chúng ta không thể nào quên; những dân oan như Cấn Thị Thêu. Đây là những phụ nữ điển hình đáng ngưỡng mộ. Họ còn can đảm hơn rất nhiều đàn ông.”

Nhưng đối với người phụ nữ thì dường như họ không nghĩ về bản thân họ, họ luôn lo nghĩ cho người khác, cho người thân, và cho cộng đồng. Nhà vận động cho nhân quyền Bùi Thị Minh Hằng là một người như thế. Ngay khi ra tù, bà Minh Hằng đã lên tiếng kêu oan cho các nữ tù nhân khác là bà Cấn Thị Thêu và Nguyễn Minh Trí khi họ bị sách nhiễu trong trại giam. Từ Sài Gòn, bà Hằng nói với VOA Việt Ngữ rằng bà muốn quốc tế lưu ý đến cuộc sống trong chốn lao tù của họ:

“Chị có bàn với chị Thêu và chị Trí. Các chị đều thống nhất với chị là phải kêu cứu cho tù nhân, dân oan Nguyễn Thị Trí, người đang bị khủng bố về tinh thần và bị đánh phá trong trại giam, do sự sắp đặt cài cắm của cơ quan an ninh, gây chia rẽ cô lập đến mức độ dân oan Nguyễn Thị Trí đòi tự tử. Chị muốn báo thông tin này ra quốc tế rằng chị Trí đang bức xúc trong đó, chị bị chèn ép, khủng bố tinh thần ở trong đó.”

Viết trên Facebook khi mãn hạn tù, bà Bùi Thị Minh Hằng nói: vì tham gia biểu tình yêu nước mà bà bị vô cơ đàn áp và bắt bớ. Bà dần hiểu ra nhiều chuyện sai trái, lừa dối, và vi phạm nhân quyền ở Việt Nam. Bà nói

bà trở thành "đối tượng" nguy hiểm dưới cái nhìn của chế độ và vì thế mà bà bị đàn áp và bị bắt vì tội "gây rối trật tự giao thông".

Với chí khí của một người phụ nữ mạnh mẽ, bà Hằng nghĩ rằng khi quyền lợi người dân chưa được đáp ứng thì bà sẵn sàng tranh đấu:

"Kể cả lúc trong trại cũng như lúc ra ngoài, tôi vẫn nói anh chị em là mục đích là đi đòi quyền lợi. Trong khi bây giờ quyền lợi chưa hề đòi được mà bị vào tù rồi. Mất cái này chưa đòi được thì mất cái khác. Quyền lợi của chúng tôi chưa được đáp ứng thì chúng tôi tiếp tục đi đòi."

Blogger Huỳnh Ngọc Chênh viết trên Facebook rằng "Khi nhà cầm quyền vô cớ bắt một người yêu nước là y như rằng đẩy toàn bộ người thân trong gia đình người đó vào con đường thức tỉnh, vượt qua nỗi sợ hãi, đứng lên đấu tranh chống lại bạo quyền." Và đặc biệt đó là những người phụ nữ bình thường nhưng rất kiên cường đấu tranh cho sự thật. Họ đấu tranh vì con, vì chồng, vì anh em, và vì cộng đồng.

Trong một bình luận trên Facebook, blogger Huỳnh Ngọc Chênh viết: "Đã có Dương Thị Tân đứng lên vì Điều Cày, đã có Nguyễn Thị Kim Liên, Đinh Như Quỳnh đứng lên vì Đinh Nguyên Kha và Đinh Nhật Uy, đã có Nguyễn Thị Nhung đứng lên vì Nguyễn Phương Uyên, đã có Lê Thị Minh Hà đứng lên vì Ba Sàm Nguyễn Hữu Vinh... Nay thì Cô Mười Họ Lê đã làm nhiều người phải giật mình kinh ngạc vì sự sắc sảo và am hiểu chính trị của chị khi chồng chị là anh Lưu Văn Vĩnh bị bắt vô cớ và thô bạo. Chị chỉ là một nông dân chất phác, một phụ nữ đảm đang chỉ biết ở nhà tảo tần buôn bán lo cho chồng con. Thế mà chế độ này đã đẩy chị phải bước ra khỏi nhà để đứng lên đấu tranh."

Là giám đốc được của 42 bệnh viện tại 14 tiểu bang Hoa Kỳ, chị Christina Cao, người đang tự nguyện đấu tranh ở một mặt trận khác, với một tiếng nói khác: chị vận động cộng đồng hãy luôn hướng về quê nhà và hỗ trợ cho phong trào đấu tranh nhân quyền tại Việt Nam.

Sang Hoa Kỳ định cư vào năm 1991, khi mới 16 tuổi, chị Christina thuộc thế hệ người Việt trẻ và rất thành công trong ngành dược tại Mỹ. Tháng trước, chị Christina Cao có tham gia một hội luận về nhân quyền Việt Nam. Từ California, chị Christina Cao cho VOA biết chị đại diện cho giới trẻ hải ngoại luôn vận động cộng đồng đấu tranh cho nhân quyền và bênh vực cho tiếng nói của người dân

tại Việt Nam:

"Đây là tiếng nói cũng như một thông điệp cho chính phủ Việt Nam về những vi phạm nhân quyền, về quyền tự do, dân chủ. Hy vọng rằng Việt Nam phải tôn trọng những điều luật về nhân quyền và làm theo những qui định đã đưa ra."

Chị Christina nhận định về phong trào đấu tranh ở quê nhà:

"Khi người dân đã bắt đầu đứng lên nêu lên tiếng nói của mình khi họ thấy bất công trong xã hội, từ sau sự kiện Formosa, các ngư dân tại Hà Tĩnh và vùng khác ở VN thì chị cũng góp phần tiếng nói của giới trẻ ở đây kêu gọi VN tôn trọng nhân quyền. Và mình làm cách nào đó để có thể gây một tiếng nói mạnh mẽ hơn và hiệu quả hơn. Khi mình làm việc chung giữa các cộng đồng khác nhau bằng cách tăng cường sự đoàn kết thì tiếng nói sẽ mạnh mẽ hơn." ■■■■■

XIN NGÃ NÓN CHÀO NHỮNG NGƯỜI PHỤ NỮ Ns Tuấn Khanh 08-03-2017

Tháng 12-2015 khi có tin tức nhạc sĩ Việt Khang mãn hạn tù, tôi đón nghe được trên đài phát thanh giọng nói của bà Vân, mẹ của Khang về ngày được tự do của con mình. Đó là một giọng nói gây nhiều xúc động, dễ làm người nghe nghĩ ngợi.

Bà Vân có giọng nói đặc trưng của một người phụ nữ miền Tây Việt Nam. Chân chất và hiền hậu. Bà mừng và run run nói về đứa con trai của mình, rằng bà tôn trọng những quyết định của Khang. Với hai bài hát của mình, nhạc sĩ Việt Khang phải chịu bản án 4 năm tù và 2 năm quản chế và bị coi là tội phạm nguy hiểm khi dám đặt câu hỏi với ngành công an Việt Nam rằng "Xin hỏi anh là ai? Sao bắt tôi – tôi làm điều gì sai?" Thế nhưng khi nói trên sóng radio, dấu có chút ngập ngừng, bà vẫn nhỏ nhẹ rằng "tôi nghĩ Khang nó thấy cái gì đúng thì nó làm".

Rất nhiều ngày sau đó, thậm chí cho đến khi gặp được bà, tôi vẫn không thể hiểu rằng sức mạnh nào trong người phụ nữ nhỏ bé và không cậy nhờ nhiều đến chữ nghĩa đó, lại có thể nói một điều hết sức giản đơn nhưng có một sức mạnh như sấm động, rằng cái đúng thuộc về trái tim và lý trí. Cái đúng vẫn y như vậy dù người đứng về phía nó có phải chịu tù đầy. Cái đúng nằm trọn trong nhân dân, nằm trọn trong trái tim của người mẹ phải chiếc áo nâu, đứng dậy và kiêu hãnh về con mình.

Nhưng trong giọng nói đó. Tôi biết

bà có sợ hãi. Cũng không khác gì giọng nói và gương mặt của mẹ nhạc sĩ Trần Vũ Anh Bình. Khi đến vấn an bà, khi biết Bình chịu mức án 6 năm tù cùng 2 năm quản chế. Gương mặt của bà im lặng, lạnh giá như mặt hồ tháng Giêng. Khó ai biết được bên dưới làn nước ấy là nỗi buồn hay sự tức giận. Bà nắm chặt tay tôi không nói gì khi tôi hỏi về Bình. Tôi nghĩ rằng bà đã sợ hãi và chắc là đã vừa gương qua một cơn sốc nào đó.

Làm sao mà không sốc, khi ngôi nhà nhỏ trên đường Kỳ Đồng bị xô cửa với những người hung hãn xông vào, lục tung và mang Trần Vũ Anh Bình đi vì những bài hát của anh. Vài ngày sau, những tờ báo của nhà nước giương hàng tit lớn, đưa tin có những nhạc sĩ bị bắt giữ vì tội "chống nhà nước".

Năm trước, khi đến chuyển quà tết cho Bình, tôi ngồi nghe chị Mỹ –chị ruột của Bình– nói một cách rần rỏi rằng "Bình chỉ có tội yêu nước". Mẹ của Bình, gật đầu và nhắc lại "Vâng, Bình nói nó chỉ mang tội vì yêu nước". Giọng nói của bà hết sức tương phản với mẹ của Việt Khang, bởi đó là một giọng miền Bắc còn đậm chất thôn quê. Nhưng cả hai bà mẹ đều có chung một bí ẩn kỳ lạ: Dù sợ hãi nhưng họ không từ chối bảo vệ con mình vì chúng yêu quê hương, sống bằng danh dự và trách nhiệm trước lẽ phải.

Khi tôi nói vậy, chắc bạn sẽ nói rằng "mẹ nào mà không bảo vệ con mình?" Nhưng bạn à, lịch sử thương đau của người Việt từ sau 1945 từng cho thấy rằng khi sợ hãi và thiếu tự do, người ta có thể đầu tổ cha mẹ mình, thậm chí giết hại, phản bội cả dòng họ để bảo vệ bản thân mình. Chỉ mới vài ngày trước, tôi còn chứng kiến việc một đảng viên lão thành xô đứa con bệnh tật của mình ra khỏi nhà với lý do không cùng tư tưởng chính trị. Xã hội chúng ta vẫn có những điều điên rồ như vậy đó, âm ỉ trong những tiếng vỗ tay ngợi ca quốc gia hạnh phúc.

Ngày 8 tháng 3 năm nay, tôi thật hạnh phúc khi gặp lại mẹ của Trần Vũ Anh Bình. Thật khác. Bà mạnh mẽ và hoạt bát – không giống với những gì tôi từng quên thất chứng kiến của vài năm trước. Gương mặt ấy vẫn hằn nét khổ đau nhưng không còn sợ hãi nữa, thay vào đó là một niềm tin.

Nhưng vẫn còn những điều khác mà tôi chưa kể với các bạn, về ngày 8 tháng 3 năm nay.

Tôi được gặp người phụ nữ bí ẩn đã thản nhiên bước qua hàng rào dây đặc mật vụ, công an, trật tự đô thị, bọn côn đồ giả danh... để bước tới

DƯ ẦM BIỂU TÌNH NGÀY 05-03-2017

.....Nguyễn Tường Thụy 06-03-2017.....

thấp hương trước tượng đài Trần Hưng Đạo ở Sài Gòn, nhân ngày 17/2, ngày nhớ về 60.000 con người Việt Nam đã chết năm 1979 vì cuộc xâm lược của Trung Quốc. Khi tôi chào chị, một nụ cười hiền lành đáp lại với tôi. Sự mỏng manh và an nhiên đó khiến tôi liên tưởng đến những vụ đánh đập dã man, lôi kéo những người phụ nữ lên xe bus vào ngày 5-3-2017. Chắc lộ nhô kẻ ác cũng sẽ không từ nan để đập nát sự hiền lành và mỏng manh ấy, dấu tên gọi đó, là quê hương, là nước Việt.

Tôi cũng may mắn được gặp Bùi Thị Minh Hằng, Đỗ Thị Minh Hạnh... và nghe kể về chị Cần Thị Thêu, Thúy Nga... những người phụ nữ đó tựa như những cuốn sách giáo khoa sống động về tổ quốc trong những cơn đau chuyển mình sang ngày mới. Nước Việt hôm nay có thật nhiều những cái tên phụ nữ như vậy, không còn đếm xuể nữa. Tôi sẽ không quên dạy cho con cháu mình, qua những gì được thấy từ họ: rằng đất nước tuyệt đẹp của chúng ta không những bị cầm tù bởi bọn tham nhũng, bọn phản bội và bọn trục lợi sẵn sàng tàn phá thiên nhiên, mà đất nước Việt Nam còn có hàng hàng những người phụ nữ bị cầm tù, đầy đọa chỉ vì yêu công lý và yêu dân tộc này.

Thật trớ trêu. Thế kỷ này dường như dành cho phụ nữ trên đất nước Việt. Trong đoàn người đi kiện, đi kêu oan, hay trong những cuộc tranh đấu cho môi trường, cho quyền con người... những gương mặt phụ nữ luôn ở hàng đầu. Cô đơn và kiêu hãnh, những người phụ nữ Việt sải bước đi trong tiếng rầm rập bao vây của dùi cui và công sắt mà không kêu đòi được vinh danh hay chia chác lợi quyền.

Thomas Campbell, nhà thơ Scotland từ thế kỷ 18 từng viết "Máu của người yêu nước là hạt giống cho cây tự do" (The patriot's blood is the seed of Freedom's tree). Những hạt giống hôm nay được gieo xuống đất này, từ bàn tay của những người phụ nữ. Và bất luận chương ngại thế nào, cây tự do rồi sẽ vươn cao. Trong niềm hờn hận của mình, tôi chỉ còn biết ngả mũ chào với lòng kính trọng những người phụ nữ như vậy – những người đang gieo hạt và chỉ nhìn về tương lai. Một ngày với họ có lẽ không đủ, mà phải là một chương trong lịch sử dành cho họ, về một dân tộc soi mình trước khốn cùng và mỉm cười cùng những người phụ nữ của hy vọng.

Tuấn Khanh's Blog

Cuộc biểu tình ngày 5-3-2017 đã nổ ra ở Sài Gòn, Nghệ An, Hà Tĩnh. Hà Nội thì không. Tại Sài Gòn, cuộc biểu tình đã bị đàn áp, nhiều người bị bắt đi, có người đến bây giờ (gần hết ngày 6/3) vẫn chưa biết bị giam ở đâu.

Nếu xét về tinh chất, cuộc biểu tình ngày 5/3 không có gì đặc biệt hơn trước. Biểu tình đã nổ ra ở một số nơi với hàng nghìn người xuống đường. Việc đàn áp bắt bớ của nhà cầm quyền lại xảy ra như nó đã nhiều lần xảy ra. Nếu đáng nói thì đó là chuyện Hà Nội không nổ ra biểu tình và qui mô biểu tình không xứng với một cuộc biểu tình toàn quốc như lời kêu gọi. Nhưng dù sao cũng mới chỉ bắt đầu cho một đợt biểu tình lớn.

Dù sao thì như thế cũng là thành công. Thứ nhất là đã nổ ra biểu tình và thứ hai là có rất nhiều gương mặt mới tham gia trong khi nhiều gương mặt quen thuộc trong các hội nhóm xã hội dân sự vắng bóng.

Điều đặc biệt ở chỗ khác

Nhưng cuộc biểu tình lần này có một điều rất đặc biệt, không phải vì cuộc biểu tình diễn ra như thế nào. Trước ngày biểu tình đã có một số ý kiến cho rằng cuộc biểu tình thất bại tới 99%. Ngoài ra còn những ý kiến có thể khiến nhiều người phân tâm.

Ngay sau khi cuộc biểu tình kết thúc, trên mạng xã hội đã xảy ra những cuộc tranh cãi gay gắt mà khởi đầu từ một số người chỉ trích người kêu gọi biểu tình bằng những từ ngữ khá thô tục, độc địa. Sự gay gắt đến mức làm tôi liên tưởng tới một trận đánh bị thất bại nặng nề, chưa từng bao giờ hao quân tổn tướng như thế nên giờ phải kiểm điểm, qui trách nhiệm.

Về lời kêu gọi

Mọi người đều biết, cuộc xuống đường ngày 5-3-2017 là do Linh mục Nguyễn Văn Lý kêu gọi. Đứng ra là Cha Lý kêu gọi xuống đường vào các ngày nghỉ, bắt đầu từ 5-3, chứ không chỉ kêu gọi vào ngày 5-3. Gần ngày biểu tình, có một số người kêu gọi theo như nội dung mà Cha Lý đã nêu. Số này có ông Đào

Minh Quân và Trịnh Xuân Thanh trốn ra nước ngoài đang bị truy nã (cũng cần tính đến khả năng ai đó giả mạo Trịnh Xuân Thanh).

Như vậy, người xuống đường nghe theo Cha Lý, Ông Quân hay là Trịnh Xuân Thanh? Rõ ràng là nếu xét về uy tín thì nếu ai có nghe là nghe theo Cha Lý chứ không phải là ông Quân hay ông Thanh. Ngoài uy tín, Cha Lý là người đứng ra kêu gọi, còn hai ông kia chỉ là "ăn theo". Dù có tập trung sự chỉ trích vào ông Quân thì Cha Lý cũng bị tổn thương vì ông là người kêu gọi. Đã có cả những lời khiếm nhã nhắm vào Cha Lý.

Về Tập hợp Quốc dân Việt, trả lời BBC, Linh mục Nguyễn Văn Lý xác nhận ông là người thay mặt cho THQD Việt kêu gọi biểu tình. Ông cũng cho biết, vì một số vấn đề tế nhị nên tổ chức này tạm thời ẩn danh, chưa thể ra mặt.

Việc THQD Việt tạm thời ẩn danh là do yêu cầu hoạt động. Chỉ cần biết họ là cộng sự của Cha Lý là được. Không nên chửi họ là tổ chức ma, nói thế cũng là xúc phạm đến Cha Lý. Tôi tin Cha Lý không bao giờ đi với ma quỷ. Ông thay mặt tổ chức này kêu gọi biểu tình là ông đã xác định trách nhiệm. Cha Lý đâu phải là người ngây thơ, dại dột.

Cho rằng kêu gọi biểu tình phải là người có uy tín - điều này không sai nhưng nói ra điều này trong khi chỉ trích cuộc biểu tình ngày 5/3 thì các bạn đã xúc phạm đến Cha Lý, cho rằng Cha Lý không có uy tín.

Nhưng, điều này mới là chính.

Người xuống đường biểu tình là do nhu cầu của bản thân chứ không phải xuống đường vì người kêu gọi. Họ bức xúc, họ cần cất lên tiếng nói đòi quyền sống, quyền làm người, thì họ xuống đường. Họ biết cả cái giá phải trả. Cha Lý hay ông Quân, ông Thanh không thể xúi giục họ được. Đừng chê người biểu tình ngu dại nghe theo lời kêu gọi viển vông. Không thể cho rằng mấy ông kêu gọi đẩy người dân vào chỗ chết. Mà nói thế chẳng hóa ra các bạn khuyên người ta đừng đi biểu tình nữa, ở

nhà cho an toàn?

Tội của người kêu gọi?

Có một điều lạ là cho đến bây giờ, sau một ngày quy tội, các bạn ấy vẫn không vạch ra tội của người kêu gọi là như thế nào để có thể thuyết phục người khác?

- Biểu tình bị đàn áp ư? Thì trước nay có mấy cuộc biểu tình không bị đàn áp?

- Người biểu tình bị bắt ư? Đi biểu tình không có ai bị bắt mới là chuyện lạ.

- Người biểu tình bị đánh ư? Chuyện này cũng xưa như trái đất.

Chuyện bị đàn áp, bắt bớ, đánh đập là do nhà cầm quyền gây nên, người kêu gọi muốn cũng không được. Thế nhưng, thay bằng việc lên án nhà cầm quyền thì các bạn lại đổ lỗi và quy trách nhiệm cho người kêu gọi.

Các cuộc biểu tình trước đây cũng diễn ra như thế sao không thấy ai quy kết cho người kêu gọi?

Khó hiểu ở chỗ ấy.

Không thể đổ việc biểu tình bị đàn áp, bị đánh đập bắt bớ cho người kêu gọi. Ngược lại người kêu gọi còn có công làm nổ ra cuộc biểu tình ngày 5-3-2017. Công này nếu tính đến thì là của Cha Lý chứ không phải là ông Quân hay ông Thanh nào đó.

Những ý kiến quy kết gay gắt về cuộc biểu tình ngày 5-3-2017 là không đáng có, nó chẳng có cơ sở nào. Những bạn có quan điểm ấy không nhiều và lý lẽ không chắc nếu không nói là phi lý. Vì vậy, rất đông bạn đứng về phía phản biện. Tuy nhiên, cuộc tranh luận đã gây ra sự chia rẽ không nhỏ trong phong trào dân chủ và giữa những người đấu tranh trong nước với hải ngoại. Điều này thật đáng buồn. Nếu chỉ là sự khác nhau về cách nhìn thì không nên gay gắt như vậy.

RFAvietnam

ĐƯỢC VÀ MẤT sau cuộc biểu tình ngày 05-03-2017

Kính Hòa RFA 09-03-2017

Biểu tình vì môi trường nổ ra vào ngày chủ nhật 5/3. Vài ngàn ngư dân vào giáo dân Công giáo miền Trung xuống đường có trật tự, vài chục người trẻ tuổi bị giải tán tại Sài Gòn.

Thách thức của mạng xã hội

Cũng như những lần trước, lời kêu gọi biểu tình được đưa ra trên mạng xã hội nhiều ngày trước đó, chỉ có điều lần này những cư dân mạng xã hội và blogger Việt Nam phải đương đầu với một chuyện chưa có tiền lệ mà mạng xã hội đem lại, đó là không rõ lời kêu gọi biểu tình xuất phát từ đâu. Có những nguồn tin nói rằng chính Linh mục Nguyễn Văn Lý, người vốn được những nhà hoạt động dân chủ kính trọng kêu gọi, nhưng cũng có những thông tin cho rằng ai đó, tổ chức nào đó muốn lợi dụng sự phẫn nộ của người dân về môi trường và sự thờ ơ đàn áp của chính quyền để trục lợi.

Blogger Nguyễn Tường Thụy nhận xét: *Nhưng, điều này mới là chính. Người xuống đường biểu tình là do nhu cầu của bản thân chứ không phải xuống đường vì người kêu gọi. Họ bức xúc, họ cần cất lên tiếng nói đòi quyền sống, quyền làm người, thì họ xuống đường. Họ biết cả cái giá phải trả. Cha Lý hay ông Quân, ông Thanh không thể xúi giục họ được. Đừng chê người biểu tình ngu dại nghe theo lời kêu gọi viển vông. Không thể cho rằng mấy ông kêu gọi đẩy người dân vào chỗ chết. Mà nói thế chẳng hóa ra các bạn khuyên người ta đừng đi biểu tình nữa, ở nhà cho an toàn?*

Những tranh cãi đã diễn ra trước và sau khi biểu tình. Luật sư Lê Công Định cho rằng những tranh cãi đó chỉ làm yếu đi cuộc đấu tranh cho dân chủ Việt Nam mà thôi, ông nêu lên so sánh rằng nếu hơn 80 năm trước những người cộng sản chỉ lo cãi, chửi và dè bêu nhau về ai tổ chức biểu tình và kết quả thành bại của biểu tình, thì ngày hôm nay có lẽ họ đã không ngồi trên đầu,

trên cổ cả dân tộc này.

Blogger, nhà báo Đoàn Trang nhấn mạnh rằng muốn đấu tranh loại bỏ sự độc tài thì những người đấu tranh cần nhất là sự chân thật và liêm chính:

Đấu tranh dân chủ, đấu tranh chính trị, làm truyền thông, thay đổi xã hội... muốn gì cũng phải trên nền tảng sự thật. Chỉ có đúng sự thật, người ta mới mạnh được, và lấy lòng dân được.

Mà những gì đang diễn ra ở Việt Nam đây, nếu kể đúng sự thật cũng đã dữ dội và gây ấn tượng lắm rồi, và đủ để chính quyền lúng túng lắm rồi, còn phải bịa đặt thêm làm gì nữa hả các bạn?

Cuộc biểu tình ở miền Trung

Cuộc biểu tình vẫn diễn ra và xem như là thành công ở miền Trung, khi người dân tuần hành trong trật tự, phản đối công ty Formosa, ngay tại trụ sở của họ, và lực lượng chức năng không đàn áp, mặc dù được huy động rất đông đúc cùng với những hàng rào kẽm gai để canh chừng những người biểu tình.

Chính hình ảnh những người Việt Nam mặc sắc phục canh chừng đồng bào họ và bảo vệ quyền lợi cho công ty Formosa, gây nên những cảm giác bất an nơi blogger, nhà báo Trương Duy Nhất:

Dù hôm nay không máu đổ. Nhưng những hàng thép gai kia còn buốt đau hơn máu. Những hàng thép gai luôn khiến ta gọi nhớ... chiến tranh.

Nhưng đây là cuộc chiến khác. Cuộc chiến mà chính quyền đã coi nhân dân như kẻ thù của họ.

Những hàng thép gai như thế một cuộc chiến. Vâng. Một cuộc chiến mà chính phủ đã như chính thức đứng hẳn về phía Formosa, dùng những hàng kẽm gai kia để chặt đứt "nhân dân" của mình.

Mất đất, mất biển. Lại thêm mất dân. Chọn cách dựng rào thép gai chặn dân, không khác gì chọn đường tự sát.

Nhìn thấy những sợi dây kẽm gai, Luật sư Lê Công Định nhớ lại một bài thơ cách mạng của chính những người cộng sản: *Nước chúng ta. Nước những người chưa bao giờ khuất. Đêm đêm rì rầm trong tiếng đất. Những buổi ngày xưa vọng nói về! Ôi những cánh đồng quê chảy máu. Dây thép gai đâm nát trời chiều. Xiềng xích chúng bay không khoá được. Trời đầy chim và đất đầy hoa. Súng đạn chúng bay không bắn được. Lòng dân ta yêu nước thương nhà!*

Nhưng dù sao, cuộc biểu tình của dân miền Trung đã không bị đàn áp như lần trước, khi hàng ngàn người tuần hành từ Quỳnh Lưu, Nghệ An, vào Hà Tĩnh phản đối Formosa. Trang Bauxite Việt Nam nhận định, và đưa ra lời cảnh báo nhà cầm quyền:

Rõ ràng, cuộc đàn áp mang tính thăm dò của đảng đã thất bại về hiệu ứng dư luận và truyền thông.

Càng đàn áp lại càng khiến phản ứng của giáo dân bùng nổ.

Hiện thực khôn lường, quá khôn lường. Giờ đây, cho dù đảng có mang Võ Kim Cự và Nguyễn Thái Lai ra xử lý hình sự cùng án tù cho số này, phần lớn hậu quả vụ "cá chết Formosa" vẫn còn sừng sững. Cá vẫn chết và biển vẫn đầy đe dọa tính mạng con người, quá nhiều thuyền tàu vẫn nằm bờ và ngư dân vẫn treo niêu, ngay cả tiền được xem là "hỗ trợ", "bồi thường" cho ngư dân cũng mới chỉ nhỏ giọt và chưa hề được minh bạch...

Một lần bất tín vạn lần bất tin. Nguy cơ hàng đoàn ngư dân đói kém bỗng nổi dậy chống đối chính quyền là rất cận kề.

Các nhân vật Võ Kim Cự và Nguyễn Thái Lai là những người chịu trách nhiệm trong việc cho phép nhà máy Formosa vận hành, và người dân đã chờ đợi rất lâu những bản án kỷ luật nặng dành cho họ. Cả hai mới vừa bị kỷ luật trước cuộc biểu tình có vài ngày.

Bản về những cuộc xuống đường liên tục của giáo dân và ngư dân miền Trung, blogger Chim Báo Bão viết rằng:

Có phải Giáo dân miền Trung nổi loạn chống lại luật pháp hay

không? Không, bởi họ chỉ phản kháng lại một thảm họa môi trường gây ra bởi một tập đoàn tư bản bất lương là Formosa, và được che chắn bởi hàng nghìn lính cơ động, dưới sự giật dây của thành phần tư bản đã man đã trà trộn vào đảng Cộng sản Việt Nam. Thành phần này muốn rút ngắn thời gian đưa đất nước "đi lên" bằng cách bán rẻ môi trường.

Không còn cách nào khác, Bộ chính trị đảng Cộng sản phải ngay lập tức đối thoại với dân. Nhưng bây giờ họ cũng đã khó mà đối thoại trực tiếp với dân được nữa, vì 72 năm sống dưới chế độ này, bà con đã sáng mắt ra cả rồi.

Cũng như những lần khác, báo chí chính thống im lặng về những cuộc biểu tình, và có thể cũng như những lần trước họ sẽ lên án những người tổ chức biểu tình, một thời gian sau đó. Song song với cách đưa tin như vậy, khi có một sự biến xã hội tại một địa phương nào đó, báo chí chính thống cũng sẽ có những bài viết ca tụng nhân dân của vùng đất ấy. Blogger Nguyễn Hữu Vinh bình luận về cách viết bài đưa tin như thế của báo chí địa phương tỉnh Nghệ An:

Rằng thì là "Đặc trưng cơ bản trong tính cách người Nghệ là thông minh, ham học hỏi, cần cù, chịu thương, chịu khó và thường hay đi tiên phong trong mọi việc".

Rồi thì "Trong các tiềm năng của Nghệ An, tiềm năng con người là vốn quý nhất. Con người Nghệ An cần cù, thông minh, nổi tiếng cả nước với tinh thần cách mạng và truyền thống hiếu học".

Nói riêng về giáo xứ Song Ngọc, tờ báo đảng này viết: "Song Ngọc là một xứ đạo ven biển thanh bình, yên ả, người dân sống tốt đời đẹp đạo, chấp hành chủ trương, chính sách, pháp luật của Nhà nước".

Đó là những lời lẽ mà nhà cầm quyền dùng khi muốn người dân nghe theo họ để xây dựng đảng, phát triển đảng trong dân, đưa tiền của góp vào cho đảng hoặc nuôi đảng tiêu, con cháu tư phương đưa tiền của về Nghệ An mà đầu tư, mà nộp thuế...

Thì ngay lập tức, chính những

người dân "thông minh, ham học hỏi, cần cù chịu khó" và "sống tốt đời, đẹp đạo, chấp hành chủ trương chính sách" đó đã trở thành những người "nhẹ dạ, cả tin" để rồi "bị dẫn dắt, bị biến thành con rối, bị xúi giục..."

Cuộc biểu tình tại Sài Gòn

Cuộc biểu tình tại Sài Gòn đã bị dẹp tan ngay từ những giây phút đầu tiên. Nhưng có một điều đặc biệt là cho dù những nhân vật đối kháng sống ở Sài Gòn đã bị giam lỏng ngày hôm trước, không tham gia xuống đường được, nhưng một đám đông những người phản kháng cũng hình thành, và đặc biệt họ toàn là những người trẻ tuổi, có thể là lần đầu tiên trong đời tham gia một cuộc phản kháng.

Nhiều người cho rằng cuộc biểu tình tại Sài Gòn đã thất bại, nhưng tác giả Phạm Thanh Giao không nghĩ như vậy. Ông cho rằng những thất bại liên tục sẽ dẫn đến thành công, cũng như một cuộc biểu tình thành công mà chế độ độc tài vẫn còn đó thì sự thất bại vẫn còn đó. Ông nhắn gửi những bạn trẻ đã tham gia cuộc biểu tình tại Sài Gòn trong ngày 5 tháng 3:

Bước đường tranh đấu cho lẽ phải và chính nghĩa nó không đơn giản, nó không phải cứ chỉ muốn là được, muốn là sẽ tung tăng nhảy chân chim trên cánh đồng hoa cỏ thênh thang. Nhưng ngược lại, nó dẫn đến những gì không đoán trước được cho từng người. Sẽ có nhiều người ngã quỵ trong đòn đau, tù nhục, qua việc tấn công đến từ nhiều phía, nhưng nếu nhất định không ngồi lại, nhất định kiên quyết đứng lên tiếp tục, thì cái đích đó, sớm muộn cũng phải tới.

Ngày nào còn độc tài đảng trị đàn áp, và người dân vẫn phải xuống đường lên tiếng chống lại sự tàn phá môi trường, chống lại bạo quyền phục vụ nhóm thiểu số, thì NGÀY ĐÓ CŨNG VẪN CHỈ LÀ THẤT BẠI.

Chú cũng biết các cháu dư trí khôn, thừa suy nghĩ để chẳng thể bị ai lợi dụng, xúi giục được. Đánh giá các cháu như thế, thiệt là coi thường các cháu quá. Các cháu đã học được bài học của ông bác nhân

cơ hội nhảy lên cướp chính quyền năm 1945 rồi, chẳng lẽ kém đến độ, lại để cho ông thủ tướng, ông tổng thống cầu bơ cầu bất, ở mãi đâu đâu, xúi giục xuống đường để ăn đòn?

Trong đoạn viết trên đây ông ám chỉ sự kiện những người cộng sản cướp chính quyền vào năm 1945, và những kẻ trục lợi muốn lợi dụng sự phản nộ của người dân trong nước hiện nay.

Tuy ngắn ngủi, nhưng một lần nữa cuộc biểu tình tại Sài Gòn cũng dẫn đến những cảnh bắt bớ đánh đập. Ông Nguyễn Khoa Văn cảnh báo rằng bạo lực chỉ dẫn đến sụp đổ mà thôi:

Tư tưởng làm sao nhuộm sắc máu? Bạo lực chỉ nhuộm màu bi ai!

Vâng, tư duy của người dân không thể bị đánh đập cho rướm máu, dập nát, méo mó hay tàn tạ. Càng bạo lực chỉ càng nhuộm thêm ánh vàng vọt tàn phai; như chỉ dấu báo hiệu ngày sụp đổ của trang trại súc vật quý hiếm đã điếm!

Những dòng người ra đi và sự cảnh báo

Từ Thái Lan, blogger Tường Năng Tiên quan sát những người Việt Nam lại tiếp tục bỏ xứ ra đi, đến cư trú trên đất Thái, một xứ chẳng phải là giàu có gì cho cam:

Tuy thế, trông người Thái nào tôi cũng cảm được là họ đang sống rất bình an. Nỗi an bình của một của cả một dân tộc chưa từng “dám” đánh thắng một đế quốc to nào ráo, đế quốc nhỏ cũng chưa!

Dân Thái –chắc chắn– chưa bao giờ nghe nói đến những thứ (thỏ tá) đại loại như chủ nghĩa mác-xít lê-nin-nít vô địch muôn năm, cải cách ruộng đất, hợp tác xã, đánh công thương nghiệp, đổi tiền, vượt biên, trại cải tạo, nợ công, lạm phát, vỡ quỹ bảo hiểm xã hội, sự cố môi trường biển, hội nghị Thành Đô ...

Cộng lại tất cả những cái “chưa” này của dân tộc Thái Lan thì thành một giấc mơ xa vời (và mỗi lúc một thêm xa) của người dân Việt!

Đồng bào hay đồng hương của tôi thì vẫn vậy –vẫn cứ tiếp tục ra đi bằng mọi giá và mọi cách. Ủa, chớ “bền bờ tự do” có gì quyến rũ mà dân Việt –từ thế hệ này sang thế hệ

khác– cứ mãi khát khao đi tìm mãi thế?

Tiến sĩ Nguyễn Trọng Hiền cho rằng mối lo cho tương lai ở Việt Nam là rất lớn, tuy nhiên để tránh những tương lai u ám, không phải gia đình người Việt Nam nào cũng có thể lánh ra nước ngoài, vì vậy anh cho rằng người dân phải hành động để thay đổi xã hội trước khi quá muộn.

Ý thức hành động đó cũng là điều mà blogger Viết Từ Sài Gòn suy nghĩ, chứ không phải chỉ có đổ máu và nước mắt mới có thể giành được một xã hội tự do dân chủ. Nhưng về phía nhà cầm quyền thì Lê Dung cảnh báo rằng đến lúc nào đó, sự phẫn uất lên cao độ thì chẳng cần những nhóm tổ chức, người dân cũng sẽ xuống đường thì khi ấy liệu cơ quan an ninh có đủ người mà ngăn chặn hay không?

CÁM ƠN CÁC BẠN CỦA NGÀY 5 THÁNG 3

Nguyễn Hoàng Vi 06-03-17

Những ngày cận kề 5/3/2017, không khí Sài Gòn trở nên nặng nề bởi những tranh luận về lời kêu gọi biểu tình ngày 5/3. Phần đông anh em hoạt động năng nổ trong phong trào đấu tranh ở Sài Gòn không đồng tình với việc biểu tình. Không đồng tình không phải là với mục tiêu tốt đẹp như đã đưa ra trong lời kêu gọi của Linh mục Nguyễn Văn Lý mà vì một số dè dặt về ý đồ của những phe nhóm lợi dụng.

Một số nhỏ ủng hộ thì đều bị lực lượng còn đảng còn mình điều động quân canh nhà và ngăn chặn. Đêm trước biểu tình, hầu hết những người hoạt động ở Sài Gòn đều đã bị ngăn chặn không cho ra khỏi nhà. Đầu hẻm nhà tôi 2 tên mặt thường phục ngồi canh, lẻo đẻo theo tôi lúc nào cũng có 4 bóng hình luân phiên.

Tôi định ninh rằng cuộc biểu tình này khó mà xảy ra ở Sài Gòn. Bỏ mặc những bóng ma lang thang trước nhà và đầu hẻm, tôi yên giấc ngủ ngon với đứa con nhỏ. Vậy nhưng sáng Chủ nhật, tôi đón chào ngày mới với hình ảnh người biểu tình ở miền Trung và Sài Gòn tràn ngập trên mạng.

Ấn tượng đậm nhất trong tôi là cuộc biểu tình ở Sài Gòn. Tôi không nhìn thấy những gương mặt thân quen của bất kỳ hội nhóm hoạt động xã hội dân sự độc lập nào xuất hiện trong đoàn biểu tình lần này. Những gương mặt mới gương cao biểu ngữ, hô khẩu hiệu dù không đồng đều, không chuyên nghiệp nhưng toát lên tinh thần cương quyết và dũng cảm. Từ họ, những lời ca quen thuộc “Trả lại đây cho nhân dân tôi quyền tự do, quyền con người...” được cất lên để bảo vệ môi trường, đòi tổng xuất tập đoàn xả thải Formosa ra khỏi đất nước Việt Nam thân yêu.

Những biểu ngữ giờ cao, những lời hô dũng mãnh, những câu hát nhiệt tình của những nhóm người tuy lẻ loi trong thành phố nhiều người và xe cộ đã vang xa khắp nơi trên thế giới qua sự kết nối của mạng truyền thông xã hội.

Khi bắt đầu có sự trấn áp, tôi đã thấy họ ngồi xuống cùng với nhau và vẫn gương cao biểu ngữ một cách ôn hòa. Rất nhanh chóng, lực lượng còn đảng còn mình đánh tan cuộc biểu tình bằng những pha đánh đập và bắt tất cả lên xe bus. Tôi đã thấy hình ảnh những giọt nước mắt lăn dài trên má của cô thiếu nữ khi nhìn thấy cảnh tượng mọi người bị đánh và bị bắt đi. Chỉ 10 phút ngắn ngủi của cuộc biểu tình thôi cũng đủ làm tôi xúc động rơi nước mắt. Vừa thương cho những người bị đánh, bị bắt; vừa phục và kính trọng các bạn, vừa mừng cho cuộc biểu tình đã diễn ra dù không có bất cứ một tổ chức XHDS nào tham dự.

Khi mà cuộc biểu tình nhanh chóng bị dập tắt, những người biểu tình bị bắt đi. Buổi chiều tối, chính những anh chị em hoạt động đã từng lên tiếng phản đối cuộc biểu tình sáng nay đã tập trung lại đi đến sân vận động Tao Đàn (nơi an ninh CSVN bắt những người biểu tình đưa về đây) để đòi người.

Cuộc biểu tình tại Sài Gòn sáng nay đã cho tôi thấy được rằng người dân họ đơn thuần lắm, họ xuống đường theo tiếng gọi của trái tim và lương tri con người. Không một lực lượng nào có thể ngăn cản được bước chân họ, cũng như không một

Giáo Dân Đồng Yên

kiên trì biểu tình chống Formosa

.....Đài RFA và Đài VOA 03-2017.....

NHÌN LẠI CUỘC BIỂU TÌNH Ở HÀ TĨNH HÔM 5/3

Nhóm PV RFA 10-03-2017

Cuộc biểu tình của người dân Nghệ An, Hà Tĩnh và lời hiệu triệu biểu tình trên toàn quốc nhằm thúc đẩy nhà cầm quyền có biện pháp dứt khoát, yêu cầu công ty Formosa đền bù thỏa đáng và công ty này phải rời VN, trả lại môi trường sạch cho biển VN được hồi sinh.

Cuộc biểu tình ngày 5-3-2017 đã được Sài Gòn, Buôn Ma Thuột, Biên Hòa, Nha Trang và Hà Nội hưởng ứng mạnh mẽ. Cuộc biểu tình này có những nét đặc biệt mà những cuộc biểu tình trước chưa từng có. Đó là tinh thần vượt thoát sợ hãi, quyết tâm đuổi Formosa ra khỏi VN và trên hết là thái độ đồng thuận từ phía an ninh VN trong suốt cuộc biểu tình.

Quyết đuổi Formosa khỏi VN

Một người tham gia biểu tình không muốn nêu tên, chia sẻ: *"Toàn thể bà con cũng kết hợp với bà con toàn thể thế giới, nhân ngày môi trường, chúng tôi, những người đang sống trong đau khổ vì thảm họa môi trường, chúng tôi biểu tình nhằm nêu thông điệp yêu cầu đuổi Formosa ra khỏi đất nước VN. Vùng biển chúng tôi đã thừa kế của cha ông để lại. Chúng tôi là một làng nghề đánh bắt đã nổi tiếng trên thế giới vì uy tín cá ngon, cá sạch của chúng tôi. Làng cá Kỳ Lợi, Kỳ Anh chúng tôi vốn nổi tiếng cá ngon, cá sạch nhưng Formosa đã làm vấy bẩn uy tín chúng tôi, làm hại môi trường biển của chúng tôi. Chúng tôi yêu cầu Formosa phải rút khỏi VN và đặc biệt là rút khỏi Hà Tĩnh, trả lại môi trường biển xanh và sạch cho chúng tôi!"*

Một người tham gia biểu tình tên Hương, chia sẻ: *"Thông điệp của chúng tôi là làm sao cho Formosa rút khỏi VN, chúng tôi không cần Formosa, chúng tôi chọn biển sạch, chọn môi trường sạch sẽ và tương lai con cháu chúng tôi được sạch sẽ"*. Theo bà Hương, thông điệp chính của cuộc biểu tình lần này đến toàn thể giới để cùng chia sẻ là Formosa phải rút khỏi VN, hãy trả lại môi trường biển sạch, cá sạch và trả lại sự sống cho biển VN, người dân VN chọn biển sạch, chọn một nền kinh tế lành mạnh chứ không chọn thép và tuyệt đối không chọn một nền kinh tế dơ bẩn về cả nội dung và hình thức.

Bà Hương nói rằng mặc dù bà là người từng bị an ninh đánh trong các cuộc biểu tình trước, những chấn thương của bà vẫn chưa lành hẳn nhưng bà vẫn quyết tâm biểu tình để nói lên tiếng nói quyền dân của mình. Bởi quyền dân đã bị khuất lấp quá lâu trong những đống đổ nát của các thứ văn bản chồng chéo và trí trá. Chính vì cần phải nói lên tiếng nói của một người dân để tương lai con cháu bà không thiệt thòi. Bởi với bà Hương, ngoài ý nghĩa nói lên tiếng nói bảo vệ tương lai của con cháu mình, bà cũng nói lên tiếng nói thay thế cho những người mẹ, người bà khác đang quá bận bịu vì công việc cơm áo gạo tiền, ngày Chủ Nhật của họ với bọn bê lo toan và họ không có điều kiện để đi biểu tình, để nói lên tiếng nói đích thực của quyền làm người.

Và bà Hương chia sẻ thêm nếu như lần này, bà tiếp tục bị an ninh hành hạ thì điều đó càng làm cho bà quyết tâm hơn nữa bởi không có gì ngăn cản được tiếng nói của sự thật, mặc dù không có tác sát trên tay nhưng bà có sự thật và lương tâm con người. Bà Hương khẳng định rằng không có thứ vũ khí nào mạnh hơn sự thật và lương tâm của con người, một khi chọn tiếng nói của sự thật và lương tâm, bà không sợ bất cứ điều gì. Bởi với bà, sự sợ hãi và lấp liếm để chịu đựng cho quá ngày đoạn tháng đã quá đủ, bà không thể tiếp tục chịu đòn hèn.

Bà Hương cũng nói thêm là trong lần biểu tình này, bà hết sức ngạc nhiên về sự đồng cảm của nhiều nhân viên an ninh, họ không những không đàn áp, bắt bớ người biểu tình mà còn tỏ ra thông cảm và chia sẻ với nỗi bất bình của người dân.

An ninh đồng cảm với người biểu tình?

Khác với an ninh Sài Gòn ra sức bắt bớ người biểu tình, khác với Biên Hòa CA tìm cách bắt nạt người biểu tình và cố tránh né ống kính của thế giới dân chủ bằng cách không mặc đồng phục CA và bắt người biểu tình một cách vô cớ, không có lệnh bắt, cũng không có bằng chứng nào cho thấy người biểu tình gây rối trật tự công cộng... Cuộc biểu tình ở Hà Tĩnh, ngay trước cổng Formosa lần này diễn ra khá thuận lợi, an ninh chỉ dùng rào chắn thép gai và hàng rào 113 dàn hàng ngang để bảo vệ cho Formosa Hà Tĩnh chứ không ra tay đàn áp người biểu tình như trước

hội nhóm nào có thể thao túng được họ. Trong hoàn cảnh đất nước ngổn ngang những thảm trạng, khi người dân cần những hoạt động quy tụ lòng yêu nước để họ góp tâm góp sức thì một số hội nhóm XHDS gần như bị bế tắc trong các hoạt động trong một thời gian dài do bận làm những việc "to lớn" khác hoặc đang bận... bất đồng, bất hòa vì những khác biệt, hiểu lầm, tranh chấp. Nhưng cũng chính lúc những người biểu tình bị giam cầm cũng là lúc anh chị em gác bỏ lại hết những khác biệt để đoàn kết đòi cho bằng được những người đang bị giam cầm.

Tôi thực sự biết ơn những người đã bước chân xuống đường sáng Chủ nhật 5/3 và cũng thực sự trân trọng tấm lòng của các anh chị em đấu tranh đã không ngại nguy hiểm để đòi người biểu tình bị bắt.

Bài học rút ra ngày hôm nay:

Trong khi tôi còn "say ngủ",

trong khi bạn còn mải mê tranh đúng tranh sai,

tranh xem việc xuống đường có an toàn hay không,

tranh xem việc bảo vệ môi trường có bị các chính trị sa lông lợi dụng hay không,

.. thì những người dân bình thường, họ đã bước chân xuống đường để bày tỏ thái độ của họ trước những thảm trạng đang xảy ra cho đất nước.

Xin đừng xem thường lòng dân và hãy hành động theo lương tâm lẽ phải như câu nói nổi tiếng của Martin Luther King:

Kẻ hèn nhát hỏi: "Có an toàn không?"

Kẻ cơ hội hỏi: "Có khôn khéo không?"

Kẻ rơm dùi hỏi: "Có được tiếng tăm gì không?"

Nhưng, kẻ có lương tâm hỏi: "Có là lẽ phải không?"

Và có khi ta phải chọn một vị trí không an toàn, không khôn khéo, không để được tiếng tăm gì cả, nhưng ta phải chọn nó, vì lương tâm ta bảo ta rằng đó là lẽ phải.

04.05.2017

danlambaovn.blogspot.com

đây. Như lời của một người tham gia biểu tình tại cổng Formosa Hà Tĩnh, không muốn nêu tên, chia sẻ: *"Từ khi chúng tôi đứng dậy biểu tình cho đến nay. Thì những cuộc biểu tình trước chúng tôi bị công an đàn áp. Còn cuộc biểu tình lần này thì họ có vẻ đồng cảm với người biểu tình bởi họ cũng nói rằng chúng tôi đang biểu tình cho cả họ"*.

Một người biểu tình tên Minh, chia sẻ: *"Lần này chúng tôi khá ngạc nhiên vì công an họ tỏ ra rất ôn hòa chứ không phải đàn áp, bắt bớ như trước đây. Họ vận động phục và đứng nhìn chúng tôi biểu tình một cách bình thường. Mặc dù chúng tôi hô Formosa phải rút khỏi VN và chúng tôi hô cả khẩu hiệu yêu cầu nhà cầm quyền Cộng sản trả lại tự do, dân chủ, quyền làm người cho nhân dân mà họ vẫn không có động tịnh gì, họ chỉ mặc áo vàng, áo xanh đứng nhìn chúng tôi biểu tình thôi!"*.

Ông Minh tỏ ra hoài nghi vì có hai vấn đề xảy ra tại cuộc biểu tình ngày 5-3-2017 này, đó là nhiều nhân viên an ninh đã tiếp xúc với người biểu tình trong giờ cơm trưa và bày tỏ thái độ đồng cảm của họ đối với người biểu tình, họ nói rằng biểu tình cho tương lai VN mai sau còn biển sạch cũng là biểu tình cho tương lai, con cháu của họ. Nhưng ngược lại, cũng có nhiều nhân viên an ninh giả người biểu tình vào phá rối đoàn biểu tình bằng cách hò hét, hô hào và giật cờ đỏ sao vàng xuống giày xéo. Hành vi này sẽ tạo cái cớ để an ninh đàn áp người biểu tình ôn hòa.

Chính vì hai thái độ trái nghịch nhau trong hệ thống an ninh mà ông Minh tỏ ra hết sức phân vân và quan ngại, ông đặt ra câu hỏi liệu có phải thực sự đã đến lúc một số nhân viên an ninh suy nghĩ chín chắn hơn về vấn đề tương lai dân tộc, quyền làm người hay đó chỉ là chiêu bài vừa đánh vừa xoa mà họ sử dụng để đối phó với người biểu tình lần này.

Và nếu thực sự đây là chiêu vừa đánh vừa xoa của an ninh thì mọi việc khó bề mà dừng lại. Bởi mục đích lớn nhất của người biểu tình là bằng mọi giá phải bắt Formosa đền bù thỏa đáng cho ngư dân miền Trung và phải trả lại môi trường biển sạch, để biển miền Trung có cơ hội sinh, đây là vấn đề sống còn của quốc gia, dân tộc. Một khi an ninh và chính quyền thấu hiểu và đứng về phía nhân dân, bảo vệ nhân dân thì họ sẽ không có động thái đàn áp hoặc dùng chiêu trò với người biểu tình.

Ông Minh cũng cho biết thêm là hầu hết những người tham gia biểu tình từ trước đến nay đều xác quyết

một vấn đề cốt lõi rằng phải theo tới cùng và phải bằng mọi giá đấu tranh cho lẽ phải, lương tri và dân tộc. Có lẽ chính vì vậy mà cuộc biểu tình qui mô nhỏ hơn vừa bị đàn áp đến độ thương tích thì liền sau đó là cuộc biểu tình với qui mô lớn hơn, mạnh hơn và quyết tâm hơn.

Bởi theo như giải thích của ông Minh, một khi công năng của sức mạnh sự thật và lòng thao thức với dân tộc, với tương lai con cháu đủ mạnh, điều này cũng giống như một bánh xe đã đầy hơi, càng cố đâm vào nó thì càng đau tay.

GIÁO DÂN ĐÔNG YÊN TIẾP TỤC BIỂU TÌNH CHỐNG FORMOSA 12-03-2017 VOA 14-03-2017

Có thể nói rằng đây là cuộc biểu tình đồng loạt sáng 12-3-2017 của bà con giáo dân Đông Yên kể từ khi giáo xứ Đông Yên lâm vào đại nạn, cả một vùng đất trù phú, nhà cửa sầm uất, thánh đường huyền nhiệm, thơ mộng bỗng dưng trở nên tan hoang, đổ nát. Nhưng ngư dân bám trụ trên mảnh đất tổ tiên để lại đã chịu rất nhiều sức ép từ phía chính quyền. Và họ đã sống qua hai cái Tết khổ sở, thiếu thốn mọi bề. Chỉ có một điều duy nhất còn lại với bà con Đông Yên, đó là niềm yêu kính Chúa và tin vào lẽ phải, công lý.

Cuộc biểu tình đưa ra thông điệp yêu cầu nhà nước phải đóng cửa Formosa, yêu cầu nhà nước phải có trách nhiệm với nhân dân, đặc biệt với ngư dân miền Trung, nơi có biển nhiễm độc do Formosa gây ra, và yêu cầu nhà nước phải có thái độ rõ ràng, rành mạch trong chính sách đền bù cho ngư dân, phục hồi sự sống của biển của bà con giáo dân Đông Yên một lần nữa khẳng định tình yêu TC và niềm tin vào công lý, lẽ phải.

Bà Đậu Thị Nhó, Giáo dân Đông Yên, Hà Tĩnh chia sẻ: Chúng tôi đi biểu tình để đòi hỏi quyền lợi của người dân. Chúng tôi ở đây ai cũng bị nhiễm chất độc của Formosa cả. Do vậy chúng tôi muốn đền bù quyền lợi của mình. Sau đó phải đóng cửa Formosa, chúng tôi không muốn Formosa hoạt động nữa bởi chúng tôi bị nhiễm chỉ hết rồi, mỗi đứa trẻ sinh ra đều bị nhiễm độc chì, chúng tôi bị nhiễm độc hết rồi!

Bà Mai Thị Vãn, Giáo dân Đông Yên, Hà Tĩnh chia sẻ: Biểu tình vào lúc sáng (Chủ Nhật ngày 12 tháng 3) dân sẽ còn đi nữa, đi bao giờ phía chính quyền trả hết đền bù cho dân và đóng cửa Formosa người dân mới hết đi. Cuộc biểu tình của bà con ngư

dân, Giáo dân Hà Tĩnh lần này cũng bị lọt thỏm vào sự im lặng đáng ngờ của nhà cầm quyền VN. Bởi lần biểu tình ngày 5 tháng 3, cách đây một tuần, nhà cầm quyền thay vì bắt bớ, đánh đập và truy bức người biểu tình bằng sức mạnh công an, quân đội thì họ đã giám sát biểu tình bằng cách cho lực lượng công an giao thông và cảnh sát 113 bảo vệ Formosa, ngoài ra, có một hàng rào kẽm gai vững chắc trước cổng Formosa.

Và lần này cũng vậy, bằng hàng rào 113, kẽm gai cùng với an ninh chìm, an ninh có đồng phục giám sát cuộc biểu tình để rồi bà con biểu tình xong lại ra về, không có bất kỳ đại diện nào của Formosa hay của chính quyền đứng ra thương thảo với đoàn biểu tình. Với tình hình đang diễn ra, tiếng nói của người biểu tình sẽ lọt thỏm giữa kẽm gai, quân đội, công an và sự làm ngơ của chính quyền cũng như sự im lặng, không cần lên tiếng của Formosa.

Và để đối phó với hiện trạng này, bà con giáo dân, ngư dân quyết định tiếp tục đấu tranh, từ lớn đến bé đều xuống đường biểu tình bày tỏ nguyện vọng, quyết tâm đóng cửa Formosa, bảo vệ bờ biển VN. Bà Mai Thị Vãn, giáo dân Đông Yên chia sẻ: Một số bà con sáng nay đi biểu tình, nhưng sáng nay CA nhiều, họ đứng trong quán, chờ dân làm gì đó để bắt, họ chờ bốn phía để bắt dân nhưng dân không làm gì cả, dân đi biểu tình ôn hòa. Ông Đậu Diện, giáo dân Đông Yên, chia sẻ: Thấy họ phổ biến là Formosa đền bù 500 triệu đô đó nhưng dân có nhận được đền bù gì đâu. Mới trả nhỏ giọt, gọi là trả cho lao động chính nhưng lao động chính cũng chưa đền bù được mấy đồng cả. Lao động trên biển cũng chưa được đền bù. Không biết họ làm gì mà còn chần chừ lắm. Bà Mai Thị Hoa, giáo dân Đông Yên, chia sẻ: Bên chính quyền hứa là tháng 10 năm ngoái đền bù cho chúng tôi nhưng giờ đã là tháng 3 năm sau rồi, chúng tôi vẫn chưa nhận được đền bù. Nhưng họ nói là đền bù cho sáu tháng, vậy còn thời gian sau, chúng tôi, con cháu chúng tôi sinh sống thế nào, không có gì ăn, không có gì làm để sinh sống, cá thì bị độc rồi, ăn cá thì bị bệnh. Câu chuyện biểu tình tại VN hiện nay có thể là câu chuyện thường ngày của người dân bởi nhiều nỗi bức xúc cộng hưởng. Vấn đề công luận quan tâm hiện nay.

